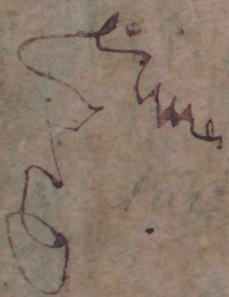

Kai maso waiwa
konei kat masiwa
te fane ilana toto

semas
Kai maso waiwa

3186

35

Je Kunt

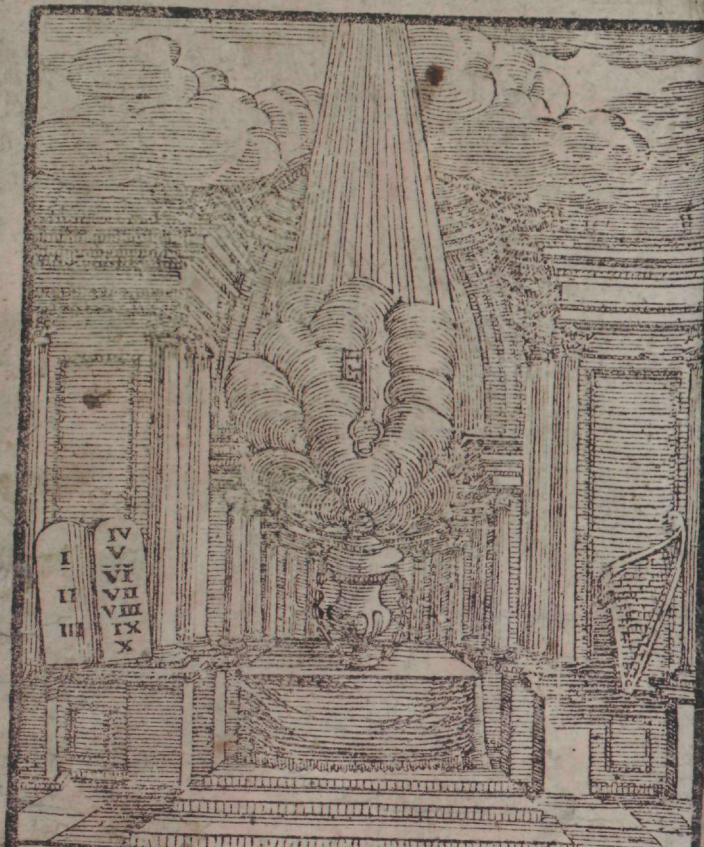
Seom Wittenbach
Welle Carl Kamm
Hof, July 1788

Seom Wittenbach

Seom Wittenbach
Carl Kamm
July 18, 1788

Seom Wittenbach
Je Kunt
Seom Wittenbach

Lupin

Zarto = Ma Kele
Kāsi Kamat.

K J G A,
bey Gotilob Christ. Frölich.

Tarto Ma = Kele

Wastse Paulo,

eggäutte Denge = tarwistusse päle säetu

ninf

Ma = Foggodusse Tullus

trüffitu.

1829

Se om Kurve Johhoni Poja
Andre Ramat Matse Lina

Wallaft Kurve Kulläst 7
Kana Mesperi mant

Kea Sedoä ämä warastap

Se Saap wjäs Kublit

masja Se Ramatu est.

om Kirjotetu Sell 30 Januari

Anno 1800

Kurve

Poja Kurve Andre Poja Andre Ramat

Kristusse Tullemisest Eihha sisse.

1. Liebes Herz bedenke doch.

Einmal Wisel.

Wermas süddä mötle sa Jesu sure armo päle;
Eae ülles römoga! Rõmo-päiw sul tõssep
jälle; Jesus, ke so mannu tullep, Om üts
Eange abbimees; Omma abbi sulle anda Tullep
temmä üllwäst.

2. Tõttelikkult temmä om, Sulle abbis, ma
pääal tulau; Kui üts arowitaja ka Om ta raiwa sisse
lännu; Kui üts Eange arowitaja Wallitsep ta meid
ka nüüd; Kui üts helde abbitoja Kasjip ta meid
ärä sit.

3. Kui ta om ürs abbimees, Mitte ürsind nimme
pitte; Sest ni kui ta nimmi om, Nida om ka temmä
mötle: Mes sis mueretat ni paljo, Otsit abbi siin
nink säääl? Se, ke sinno arowitaja, Om sul ikkes
liggi tääl.

4. Temmä hääl meel arowitap, Kaiba tääl, mes
wigga sulle; Mist sul üssik pudus om ütse latselikkult
tälle. Sui om sääärne arowitaja, Ke so ikkes armas
stap. Se, ke essi tundnu häddä, Rõmoga so
arowitap.

5. Temmä tahhap tõtteste, Tääl om wäega halle
süddä, Ni kui ei woi jäträ so, Kui sa häädän pallet
teddä. Temmä ütsep: minno süddä Wurrup mul,
ma hallesta; Nink sis om ka temmä abbi Walmis
ütte puhhuga.

6. Nüüd mo Jesus kui sa hend Essi abbimihhes
heikat, Nink so mannu tullemä Meile figil lubbä an-

nat: Sis ma tulle, heita mahha Sinno armo-jä-
een; Sinna ei moi henda keelda; Awwita
Jesufen!

7. Awwita, et kif mo tööd, Ussun ikkes ette ro-
ta, Awwita, et vattu död Ma, so armo läbbi jä-
Awwita mo ärräwārda, Ni kui ollet wäärdu
Awwita mo önsast koolda, Nink kif häste löppeta.

8. Sis ma tahha sinno ka Kui mo awwitaja
kittä, Nink siin kigil römoga Sedda ülles kulutad
Et mul om üts awwitaja, Ke kif, ilman, wallitse
Kenne päle eggal ajal ütsinda mo lotus jääp.

9. Tenno olgo Jummalal, Ke meil ni suur arm-
näitnu Et ta omma Pojakest meile awwitajas sääd-
nu, Ke ka nüüd kül ello-eäl Meid ei jattä abbi-
Halleluja! Halleluja! Laulkem sis kif römoga!

2. Wiis. Jesus tulle minnulle. J.B.S.

Rige ilma önnistus, Rige rahwa römustus Nakk-
rühkma tullemä, Tahhap rahwast lunnasta.

2. Oh mis römö-aig om, tööst, Nisti rahwa-
fanu sest, Et meil tulnu kätte tääl, Mes neil wannu
keeltu weel.

3. Wanna aja himmustus, Paradiisi tootus
Om nüüd ärrätäüdetu, Rahwa murre löppetü.

4. Sest se Jssand Jesus Krist, Kä meid päästa
wainlaisist, Tullep tairwast üllerwäst, Omma Es-
üsjä seest.

5. Wäggi, Woimus, Rahho ka Tullep ütten
temmäga, Temmä wäräp ärrä kif, Mes om henge-
kahjoliik.

6. Ello, önsust siin nink sääl Tullep temmä sa-
ma tääl. Et me saasse tairwahe, Tullep temmä
ilmale.

7. Oh sis olgem rõõmsa fesi, Kirken ka kif süd-
 ämest Sedda kallist Jesust Krist, Temmä tullemis-
 e eest!

8. Sago sis nüüd tennätus, Jesus meije rõmu-
 tus! Kigist keelist taiwa al, Kittus meije Kunningal!

3. Mit Ernst ihr Menschen Kinder.

Wiis. Ey minna tahha jättä.

Oh! andke inimisse Nüüd assend sõamen, Et
 tulles teije sisse Se pattatside õm, Se wäkkew
 immemees, Ke Jummalast om antu, Nink ilma sisse
 pantu Meil, ello walgusses.

2. Oh! laske walmistada Teed, omman sõamen,
 Nink sedda parrandada, Mes kõwwer, korplik om.
 Oh! saatke ärrä eest kif wallatust nink kurjust, Ka
 rummatust nink kõrkust, Nink jätke kawwalust.

3. Üts süddä, kumb om maddal Taad Jummal
 illendap; Ent keä kõrk nink kawwal Se tõttest hukka
 täap. Ke tõissine nink hä Nink lassap henda saata,
 Se woip ka rõnnus olla, Sel tulley Jesufen.

4. Oh! walmista mo esfi Sel kasil ajal ka Nink
 tulle minno sisse O Jesu! elläma; Mo sõänd pohha-
 sta, Et wois so wasta wõtta, So armo õigest nättä
 Nink sinno tennäda.

4. Gott sey Dank in aller Welt.

Wiis. Jesus Eige üllemb hä.

Senno olgo Jummalal, Kigin paigun taiwa al,
 Ke täüt omma tootust, Saat meil henge lun-
 nastust.

2. Mes ne wanna usklikko Himmun omma ootnu
 jo, Mes Proweti ütteleu, Om nüüd täwwest
 täüdetu.

3. Abraami palē nink paas, Zioni suur abbi mees, Rahho = würst Immanuel, Se om taiwast tulnu meil.

4. Olle terve tullemast, Minno õn nink minno paas! Hosianna! walruista Minno sõänd sulle ka!

5. Tulle Luwo = essand sa Minno sissen elläma, Se mo sõänd illusas, Rigist pattust puhtas, hääs.

6. Mi kui sis, kui tullit sa Ollit tassa melega: Nida kae nüüd ka weel Heldeste mo waise pääl.

7. Kinnita sa essi mo Kui ma nõrk nink jõroweto, Nink kui kurrat kurjaste Minno pürowäp hennele.

8. Sõkka purrus sinu pääd Rikku ärrä temmä tööd; Et ma ussun liigmata, Sinno woisse piddäda.

9. Et sis, kui sa Ello = würst, Tullet arwun illeä wäst, Ma so wasta rõõmsast lä, Nink so een ka saisma jä.

5. Macht hoch die Thür die Thor.
Dummal Wisel.

Nüüd Islandale arwake Kik wärräiid nink pallege, Et arwustusse Kunningas Nink Lunnastaja sisse lääs, Ke õnastust toop hennega: Sis laulke sure rõmoga: Mo lojal olgo auro, Kel om suur arm n. nouw.

2. Ea om ütš õige abbi mees, Nink tassaus om temmä wiis, Ea kunniglik kroon pühhäus, Ea wal litus om hallestus: Kik meije häddä löppetap Nink meije sõänd rõõmstap: Au olgo Jummalal Mo õnnis freggijat!

3. Oh! hä set linat Hä set maat, Kun affend saap fel Kunningat, Hä luggu eggan -dämen, Kun temmä siss-u elläntan. Ea om se õige rõmo-päiw, Se ainus õnastusse kaim. Au olgo Jummalal Nink meije tröstijat!

4. Oh! awake täl wärräid Nink andke ferkus
 sõamid, Täl tootage rõmoga Ta sõnna perrä elläda;
 Sis tullep teil se kunningas Nink toop teil ello,
 õnsust taas. Au olgo Jummalal Kel armo: nous
 wo kül.

5. Oh! tulle Õnnisteggija, Mo süddä omi sul
 wallal ka, Oh! tulle omma armoga So heldust meile
 arwalda. So pühhä Waim se saako meid Jks
 õigit õnnistusse: teid. Au olgo, Jssand! sis So
 wimmel iggawes.

Kristusse Tullemisfest Kohtude.

6. Es sind schon die letzten Zeiten.

Wiis. Tulge risti inimisse.

Sümme aig om liggi nättä, Süddä hendä wals
 mista! Sest ne tähhe näütwa feddä, Et saap
 kohhus tullemä. Tairas, tulli, merri, ma Omma
 walmi nihetema Reid, ke pimmedusse jäwa Pattu
 ello armastawa.

2. Kik om pea hukka lännu Risti rahwa saiss
 fussen, Uff nink arm omi mahha jänu, Tühja perrän
 ajaden. Noa ajal elläti Julgeste ka päle ni, Kui
 niüd risti rahwas tewa, Kumma põrgo: teed iks
 käuwa.

3. Kummalus nink pattu: ello Wallitsep niüd
 woimussen, Ke se wasta tahhap panma, Se om
 wõras figi een. Temmä saap siin põlletus, Temmä
 tö saap laidetus, Mes sa voit sel ihual tettä, Ke ei
 tahha kurjust jättä?

4. Jesus saap kül esfi joudma Abhis neite tulles
 ma, Kumma teddä perrännoudwa, Ööd nink päis

wä palwega. Selle rõmustellege Riik ke ussun elläste, Jeesus toop teil õnne taiwast, Lunnastap teid figest waiwast.

5. Kui sa näet et wiji urwa Ulles lõwa lahkema: Sis sa woit sest nättä pea, Suwwi nakkap tullemä, Nink et lehhe peake Hendä näütwa rohkede; Ke se aja tähti tunnep Moistap ka, mes päle tulley.

6. Winnedusse riik kül kaskwäp, Siski kaskwäp walgus ka, Winnedusjel ots iks tulley, Dige sawa heitsma. Kui fik ilman hukka läöp Meide illo saisma jääp. Digeda nüüd olge rõõmsa, Jeesus tulley teile pea!

7. Hoitke omma sõänd häste Lija söki, jooki eest, Ello murrest hendä pästke, Et ei koormata teid sest; Et se kohtopäiw ei sa Kui wälk päle saddama, Aekitselt neid kinni wõtma, Kumma julgest pattun jäwä.

8. Minna tahha, kallis Pästia! Sinno sõnna piddäta, Rikku põrgo woiwust ärrä! Sinno wiki kaskwata! Lasse sinno koggodus, Kumb so ainus rõmustus, Ilma kaplust wallal sada, Pästia figest kurjast teddä!

Kristusse Sündmissest.

7. Frohlich soll mein Herze springen.

Wiis. Mes mul waja murret pittä.

Süddä peap rõmustama; Sest et nüüd kallist hääd Engli kullurawa. Kuulge, Kuulge rõõmsa häte! Taira huk Paulap fik: Kristus sündi teile!

2 Jummal tulley tämba taiwast Pästma wäist, Häddälist, Rigest henge häddäist. Jummal sinnipunnimisses, Munnule, Sinnule, Saap me arwoiesses.

3. Kas

3. Kas nüüd Jummal wiha kannap Ennamb weel Meije pääl, Kui ta poiga annap? Poig, ke olli Essi süddä, Tullep säält Üllewält, Wõttap meije häddä.

4. Kas ta meid nüüd mahha jättap, Runna ta, Kigega Meije mannu tõttap? Es ta peäs armastama, Nink meid ka, Eõpmala, Murren rõmustama.

5. Kui ta inimist weel põlles, Kas sis ta Olles ka Sanna meije welles? Kui täl rõõm me kahjust olles, Kas ta nüüd Meije süüd Essi kandma tulles?

6. Temmä nouro om leppitada Meije süüd, Pattu tõõd, Ohwri, wonas sada: Wonas, ke meid, surma läbbi, Leppitas, Et meil saas Henge polest abbi.

7. Nüüd ta ommar sõimen makkap, Nink mo täält, sinno säält Henne mannu heikap; Utlep: jätke, arma welle! Veinamist, Kaibamist, Minna to fik jälle:

8. Oh! sis läkkem noor nink wanna. Kigest wäest, Ussinast Rühkem temmä mannu. Armas olgo se, ke heldest Armastap, Kostotap, Walgustap meid selgest.

9. Kumma risti kannatate Raege! Siin om se, Kelt fik rõõmo sate. Ussuge, et ta teid satap Sinnä, kun Rõõm nink õn Otsata teid odap.

10. Kel om pat, kui rasse koorma, Tunnep nüüd Omma süüd Walloga kui surma, Olgo jnlge. Siin om nättä Jesuken, Meije õn, Ke woip abbi nähta.

11. Ke om waine häddälinne Tulgo ka Ussuga, Ta om armolinne. Siin woip fik neid andid sada, Kumma tääl, Nink ka sääl Sõänd kostotawa

12. Müüd ma sinno wasta wõtra Jesuken! Minno õn! Sinnul tahha jada. Minno ellamisest illo Dlet sa, Sinnoga Rahhul om mo ello.

13. Minna ja iks sinno pole, Sinnoga Ellä ma, Sinnoga ma kole, Sinno mannu pürowa sada, Sinnoga, Otsata Taira rõmto jada.

8. Hab herzlich Lob, hab ewig Dank.

Wüs. Müüd risti rahwas rõmusta.

Suur tenno olgo sõamest Sul Esä kõrgen taiwan, Et sinna saatsit ommast kääst Meil waisil abbi waiwan. Mi kawwa kui ma eäl tääl, Käü, ellä, ligu ilma päääl Sul peap auwo sama.

2. Suur om se ande tõrteste, Mes sinna meile andnu, Se om so poig, se üllemb hä, Ke lihha hennel wõtnu; Üts warra kenne saarnast tääl Ei olle löida ilma päääl. Oh kallis pühhä ande!

3. Kuis tedda siski arwatas Mi alwas rahwa filmän? Kuis peäs tedda üllembas Kik piddäma siir ilman; Se peäs õ nink päiwä ka Se eddimänne ollema, Nink ka se wiinne murre.

4. Kui sinna tahhas rahwale Suurt ilma rikkust anda, Nink wõttas eggal mihhele Suurt rahha tootada, Näts! sis kik joosten tullesse Nink sedda hennel wõttasse Nink tennässe weel päle.

5. Müüd annat sinna kallimbat Nink surembat hääd ärrä, So Poiga sedda üllembat, Kumb ennämb, kui kik warra; Ent rahwa melest ommete Ei massa tennä middäse, Ei nõwra nemmä tedda.

6. Üts pürowap rikkust hennelle Nink rühja ilma warra. Üts rõine lähhä julgede Mu patru kowbe perä. Se kolmas muud ei mõle tääl, Kui lihha kikko himnu päääl, Ei tahha Jesust mitte.

7. Oh!

7. Oh! teije waise rummala Ke wanne alla samu, Kuis põllete ni Jummalat Nink mes teil temmâst antu? Kui teije ilma põllesse Nink kurja mahha jättâsse: Sis tulles Jesus teile.

8. Ent et nüüd wasta pannete Ja sõnna perrâ tettä, Ei tahha onimal hengele Mi kallist warra wõtta: Sis ei sa teije middâke Nink nuhtlus tullep pâleke Ja iggâwenne hâddâ.

9. Oh! armas Jummal hoija mo, So pühhä nimme läbbi, Se feltsi eest, ke wihtap so, Et mul ei tulle hâbbi. Mul olgo Jesus armsamb tääł Kui kuld nink warra ilma pääł, Oh! anna essi feddâ.

10. Suur tenno olgo sinnule Mo armas Esfâ taiwan, Et sinna saatsit heldeste Mul waisel abbi waiwan. Ni kawwa, kui ma eäl tääł, Käu, ellâ, figu ilma pääł Sul peap auwo sama.

9. Wiis. Ma tulle taiwast. J. C. F. M.

D Jesus! kumma armastus Om noudimata, so koggodus, Se rõmustap so sündmissfest, Nink tennâp se eest süddânest.

2. Sa poig, se figekõrgemba Saat inimisses pattuta; Et sinna meid kük lunnastas, Nink hennega meid ühhendas.

3. Mis om se iniminne, mis And temmâ Jummalalle sis? Et loja lodu asja pääł Ni mõtlep; oh mis kallis hääł:

4. Au olgo kõrgen Jummalat! Nink rahho neit, ke taiwa al, Hâ meel nüüd inimistille! Ni laulwa engli rõõmsaste.

5. Ja nemmâ immetellewa, Et Jummal, sure armoga, Om neid, ke temmâst saddanu, Ni kõrgede üllendanu.

6. Oh!

6. Oh! sinna waine pattane, Ke seddä pöllet, wärrise! Oh ärrä wihka mitte se, Ke armastap so nidade.

7. Kui Jesus so ni aawustap, Nink nida sinna üllendap, Kuis pattuga hend teotat, Nink omma lomo allandat?

8. Heng! taiwan om so perris ma, Kun Jesus om; sis oppi ka Säääl otsma omma perrändust, Nink noudma taiwa aawustust.

9. Ehk nõrk kül om mo laui süin weel, Ja nõrgamb minno joud nink meel; Ei tahha jättä ommete So, Jõsand! kitta kõrg-ste.

10. Säääl üllewän fik usklikko Nink engli aawustawa so, O Jõsä, Poig nink pühhä Waim, Ke iggäwes jäät meije rõõm.

10. Wiis. Nüüd Jummalalle aawustus. J.B.S. Nüw otgo meije Jummalal, Kå meil näät hallestust, Ja saat meil, kumma wanne al, Suurt henge lunnastust. :/:

2 Mes suremb, Fige kallimb ka Sel Jõsäl olli, tõõst, And temmä, helde meiega, Siin ärrä meije eest. :/:

3. O terre! terre! tullemast Jummal Poig iggäwest, Et toot meil abbi üllewäst, Me Eesä armo-käest. :/:

4. Nüüd häddäst meije pääseme, So läbbi tõd-reste, Kül me nüüd abbi lõwwäme, Kül õige roh-keste. :/:

5. Sa tullet meil üts õnne-kairw Kust õnsust wõt-tame. Wat, surm nink põrgo-hawwa wairw, Ei te meil middäke. :/:

6. Sis kirkem õige kõrgeste Se Jõsä hallestust, Et temmä meil ni heldeste Saat säräst rõmustust. :/:

7. Ja

7. Ja wõtkem wasta ausaste Müüd meije Jesukest,
Kik armastagem reddäke, Kui omma Wellkest. ∴
8. Ta om jo ni kui meijeko Ürs inimusse lais; Ta
sündi, selle, ilmaile, Et meil saas saarnatset. ∴
9. Oh anna essi, Jesus Krist! Et umbre kändä-
me So pole figest umbussust, Nink sulle elläme. ∴
10. Sis same omma osä ka Gest surest õnsusfest,
Mes meile heldest saatsit sa, Siin nink sääl iggäwest. ∴

Wastfel Ajastajal.

II. Hilf Herr Jesu laß gelingen.

Wiis. Virgo ülles minno mele.

Jesus lasse kõrda minnä Wastset aiga armoga,
Wastset sõänd anna sinna, Las kik häste siggida.
Jägo sinno holele Mes sa andnu minnule. Wastset
õnne, wastset ello, Ommast armust, meile anna.

2. Wastsetes ajastajas sada, Et ma patrust kändä
müüd. Sinna tahhas unnetada Minno wanna pattu
siid. Sinna, armas Jesuken! Ollet murren minno
rõõm, Sinno armo pääl ma loda, Sinnust andis
andmist sada.

3. Rõõmusta sa armust minno, Kule minno pal-
lemist; Kui ma häddän otsi sinno, Põsta minno
armolist. Walwa ehk ka makka ma, Jä mo mannu
ikkes sa; Kinnita mo figen häddän. Rõõmusta mo
figen waiwan.

4. Jssand! anna armust mulle Pühhälikkult ellä-
da, Et so mele perräst olle, Ilma kawwalusseta;
Lühhämbat ka armasta, Reddäke ei kurbasta. Las
mo üllemb murre olla, Et ma woisse onsas sada.

5. Lasse

5. Lasse seddâ ajastaiga Kahjota mo lõppeta, Om
man hõlman minno hoija, Häddän minno arwita.
Jä mo mannu heldeste, Kui surm tulley minnule:
Sis, o Jesus! anna sinna Ilmast rõõmsast ärrä
minnä.

12. Wiis. Ep minna tahha jättä. J.C.F.M.

S Jummal! minnä tahha So kirtä rõõmsaste;
Sest sinnust tulley mahha Kik kallis andminne,
Mis hengel ihhule Om eggal päiwäl waja, Kik seddä,
Hallestaja! Meil saatsit heldeste.

2. Ei olle meije seddä Käl ärräteninu, Et sinna,
armas Eesä! Meil ollet näütanu Ni arwomata hääd;
Kui meije pahha alwa J's tennu sinno wasta Ni paljo
pattu tööd.

3. Oh! kui es olles sinna So poja läbbi mo Ni
armastanu, minna Käl olles hukkan jo. Mes minna
kurri pu, Ke alwa suggu kandnu, Mes olle ma sul
andnu, Et saisma järretu?

4. Kik seddä mälletame So koggodussega, Nink
tämba kummardame So heldust tennoga. Siin J's
sand olleme Sel wastfel ajastajal, Sul, meije lunna-
stajal, Suurt tittust laulame.

5. Ent kui om abbi waja Weel eddispeide meil;
Sis tahhas, Armastaja! J's armo näüta neil, Ke
ilman elläwa, Ni häste üllembille, Kui kigit allam-
bille. Oh! J'ssand hallesta!

Jesussest nink temmä Nimmest.

13. Jesus frommer Menschen Heerden.

Wiis. Jummal tassast wihma.

Jesus helde henge Karjus! Te mo ommas lambas
ka, Jä mul ello-eäl warjus, Sest so arm om
otsata;

otsata; Sa jo annit hendä essi Lammaste eest surma
sisse; Minno eest ka kolit sa, Te, et ma so armasta.

2. Lamba armastawa karjust, Karjuset om ka
se meel: Olgo sis üts meel meil armust, Sulle tai-
wan, Mulle tääl. Kui sa tairvast heikat mulle; Minno
südda kostko sulle. Sinna mo ei unmeta, Anna et so
armasta.

3. Lamba tundwa omma karjust, Karjus tunnep
lambid ka. Anna, et ma jose wirgast, Kui siin mulle
heikat sa, Sinno hääl mul olgo turwa, Sinno käska
ikkes armsa. Anna, et kui heikat mulle, Ma iks wasta
kosta sulle.

4. Kule armas Jesus pea Omma nõrga lamba
hääld. Oypeta mo jälle heikma, Kui mul tullep
hädä pääl. Mo hääl hä so melest olgo, Sinno abbi
mulle tulgo. Kui ma palie kule mo. Ütle sis: ma
kule so.

5. Müüd ma loda, et ma sinnust, Kui ma heika,
kuultus sa. Ürrä kånä hendä minnust, Pea, pea
arowita! Ja so lambid kulet sinna, Se pääl ütle,
amen! minna; Sest ma tija õige tõttest, Et üts hel-
de karjus ollet.

14. Jesus ist mein Heil und Leben.

Wiis. Näitse Jesus siin ma tulle.

Jesus om mo ainus ello, Jesus ütsinda mo rõõm,
Jesus om mo üllemb õn. Temmāta om selge
wallo. Kik mu assi hukka läöp, Jesu rõõm se ikkes
jäöp.

2. Kui ei olle Jesust mulle: Sis om selge willit-
sus, Sis om surm nink hukkatus. Kellel temmā
arm ei olle, Se kül häddän hukka läöp, Jesu arm
meid rõõmsas teep.

3. Kui

3. Kui ma Jesusst melen kanna, Sis ma ellä kaha jota, Nink jä ilma murreta. Kes woip minno hukka panna? Ehk kül pat mo kurbastap, Jesussest mul rõmo saap.

4. Minna loda sinno päle, Armas Jssand Jesus Krist! Sinna kolit minno eest; Sinnust saap mul rahho jälle. Kui mo kurrat hirmotap, Jesu rõdm mul ikkes jääp.

5. Armas Jesus, minno warra! Ussu läbbi mulle jä, Ei ma sinnust ärrä lä, Ei ma sinnust lahku ärrä; Olgo mes mul hirmo teep, Jesu rõdm mul ikkes jääp.

6. Sinno perrält olle minna, Jesus minno per rändus, Minno õn nink rõnustus! Minno omma ollet sinna. Wimäte weel surman ka Jesussest ma rõmo sa.

15. Der am Kreuz ist meine Liebe.

Wiis. Tuige risti innimisse.

Risti küllel poop mo armas, Minno arm om Jesus Krist, Taago fik mes hengel hirmus, Kurrat, ilm nink lihha lüst, Teije arm ei olle arm, Teije arm om õige surm. Risti küllel poop mo armas, Reddä ussun wõtta ommas.

2. Risti küllel poop mo armas, Kes woip minno keelda nüüd, Et ma teddä ussun haras, Temmä kand jo minno süüd. Temmä surm tõi minnule Dis gust, rahho, elloke. Risti küllel poop mo armas, Teddä wõtta ussun ommas.

3. Risti küllel poop mo armas, Pat! so wäggi kaddonu. Hädda mul! Kui ma tees kurbas, Ke mo eest om waiwatu: Es ma teddä risti poos, Temmä werd sis teotas? Risti küllel poop mo armas, Teddä wõtta ussun ommas.

4. Risti

4. Nisti kullen poop mo armas, Südda olle rah-
hul sis. Jummal kittaap armo sures, Et ta Voig kui
wahhemees Käe kirja löppetap, Omman werren
kistotap. Nisti kullen poop mo armas, Sest om
minno südda römüs.

5. Nisti kullen poop mo armas, Temmä oppus
walgustap, Täap mul ello-tee pääl saajas, Ja mo
soänd parrandap. Selle tahha minna ka Sedda
mielen piddada. Nisti kullen poop mo armas, Temmäst
om mo südda römüs.

6. Nisti kullen poop mo armas, Tulgo surm mo
fobber sis, Eht ma peä sama pörmüs, Jesus jääp
mul iggawes, Sääl sa minna näggema So, mo pöig-
meest, römoga. Nisti kullen poop mo armas. Oh!
kui ma iks tedda haras.

16. Goides Lamm so trägest du.

Wii. Jummal taiwa nink ma loja.

Kallis woon sa kammitt essi Minno pattu risti pääl;
Sinno kallis ello-wessi Joost mul sinno kullest
sääl, Sega soänd pohhast, Et ta sul wois kōlbada.

2. Ello-lätte las so wessi Joosta ello-wäega
Minno kuiwa henge sisse, Täüda mo so armoga. Te
mo soänd wallale, Suuguliklus armule.

3. Taiwa leib, ke tullit taiwast Sinno minna
himmusta, Sinna toidat ello-leiwast Ellun sin nink
surman ka. Makkus ollet tōtrega Rigil kumbe södat sa.

4. Ullemb warra henge rikkus Ollet sinna ü-find
mul. Anna hendä mulle ikses, Sis ma olle rikkas
kūl; Sis om wiljalt minnule Mes om waiia hengele.

5. Hao-täht nink henge walgus Walgusta mo
soänd ka, Sinno oppetusse selgus Meid ei lassē essida.
Kui sa walgus hengen jääät, Sis ma kōnni elloteed.

6. Henge söbber ollet sinna Ennåmb kui fik ilma päääl. Sinno söbrust otsi minna, Sul ma anna söänd tääl. Sinno söbrus ikkes jääp, Ilma söbrus hukka lääp.

7. Henge karjus sinna södat, Jodat, kaitfat, kostotat, Sinna mulle lauda kattat, Sinna söänd rõmustat, Sinna annat minnale, Mes ma eäl himmutse.

8. Henge pöigmees! sinno heidus Wöttap minno hennole. Sinno arm nink sinno söbrus Saat so, mo eest, surmale. Söämest nüüd tennä ma Sinno se eest otsata.

9. Näüta iks weel eddispäide Jesand! omma hallestust, Minna jätmäta sul tulle, Otsma henge õnnisust. Oh! mo heng hend rõmustap, Et mo Jesus armastap.

C. J. L.

Kolme Runninga Päiwäl.

17. Wer im Herzen will erfahren.

Wiis. Näitse Jesus minna tulle.

Kui sa pürowät tutta sada, Et se Taima Runningas, Jesus sul hend arwaldas: Otsi sa sis kirian teddä, Seni kui sa tõtteste Teddä lörowät hennese.

2. Otsi ni, kui targa teddä, Seni kui se tähhesken Söfsep, paistap söämen: Sis saat õnnes kittä seddä; Sest et sinno hengele Walgus antas rohkede.

3. Kui sa ollet Jesust sanu, Sis so siesen tõtteste Tunnus temmä au nink rõ. Mes so heng om kaotanu, Seddä saat sa jälle kätte, Jesu läbbi rohkede.

4. Sis so kõnne nink so juttu Omma sinno Jesussest, Nink ta armu paistussest. Teddä noudwa himmo,

mo, mötte, Seni kui se kallis hä Rätte saap sul
koggona.

5. Oh kui karmen omma temmäst, Kumma
takkon ajawa Zina aawo, rikkust ka, Kitwa henda
tühjest asjust, Zina rõmun ellawa, Eihha tahtuist
teggewa.

6. Kõl ne waise illes näütwa, Et neil om suur
pimmedus, Sõggedus nink rummalus; Sest et nem-
mä ärrä heitwa Zaiwa warra hennesest, Wõwa
asku temmä eest.

7. Ei ka ne weel Jesust nõwra, Kumma kerlo
kääwa kõi, Muide hulgan eggal luul, Patale nink
sawwal läwa, Omme palwid luggewa, Mõitelden et
sest jo saap.

8. Teet sa seddä wiisi perräst, Paljast kumbest
ennege Ei sa kassu sinmule. Sõänd peät andma ärrä
Jesusele koggona, Temmä perrä kääma ka.

9. Sis ta lassap henda löida Juttusen nink pal-
wussen, Patta, Sakramenti man; Sis so hengel
antas tedä, Et siin Jesu werrega Pattust ollet mõstü
sa.

10. Sis woit sinna rõõmsast tulla Armo järje
ette ka, Julgest teddä pallelda, Omman palwen
kindm. olla; Sest et sa kii omma tööd Temmä mele
perrä teet.

11. Jesus! arowita siõ essi, Et ma otsis ütfinda
Ma päääl soga elläda, Nink et minna õigest saassi,
Siin so palge saarnates, Säääl so ommas iggawes.

12. Sis ma tahha nida tetta, Kui ne targa,
Kumma siin Hullus petas ilma een; Sinno minna
tahha Pittä, Kummardada pallelda, Sinno aawus
elläda.

18. Lobet den Herren ihr Heyden.

Wiis. Kik kallis henge õnnistus.

Niüd toge kuttust Jesandal Kik paggana ninē rah-
was Nink andke auwo Jummalal, Ke armust
om ni rikkas, Et temmā teid om wallinu, Teil omma
armo jag janu, Siin omma Poja lābbi.

2. U! suur om temmā hallestus Kumb meije ūlle
tõssēp. Ta arm, ta heldus, tõssidus Niüd kigel
ilmal paistap, Nink püssip ikkes iggāwest, Meil kins
kik kallist õnnistust. Sis laulkem: Hallestuja.

19. Wiis. Mo süddā walwa jälle.

Darmas kallis Jesus! Sa õige ilma walgus! Sa
tullit ilma sisse, Et meije abbi nāēse.

2. Me ollime kui lamba, Kā essitussēn kāwō,
Sa tullit abbi saatma, Nink essitussēst pāstma.

3. Me õiget teed es tijā, Meid kēāke es sada, Me,
omma mele perrā, Kik kāūsime ikk pāle.

4. Sis tullit sinna, Jesus! Nink sinno armo,
paistus Se teggi meil kik walges, Nink kāānd kik
meile õnnes.

5. Ni kui se muido nāttā, Et raiwa-pāiwā walge
Kāūp foggona ma ūlle, Nink paistap kigi pāle.

6. Ni om ka sinno paistus, O minno armas Je-
sus! Siin kigi ūlle tõsnu, Nink kigil walgust nāūtnu.

7. Kā seni pimmedussēn, Ja suren rummalussēn,
Ikks pāle julgest' elli, Sel sinnoga pāiw tõssi.

8. Ka pagganille tullit, o Jesus! ninē neil paistsit;
Et paljo so niüd tundwa, Nink sinno walgen kāwō.

9. So walge man me nāeme, Ja tutta kōl me
same, Mes õige tee ninē tõtte, Nink perrā sūmmis
kāwō.

10. Niüd

10. Nüüd kittus, auro nink terno, So nimmet, Jesus! olgo, So armo-oppetussest Nink ilma walgustussest.

11. Oh et nüüd eigist pattust, Gest henge pimmedussest Kik kånässe, nink ikkes Kik rahwas walgen kõnnis!

12. Oh anna Jesus! seddä; Las sinno kallis sõnna Weel paljo walgustada, Nink õige tee päääl saata.

13. Las ussu-walgus paista Nink armo luggu Saata Et, ommas armsas sõbras, Üts tõist sin wasta wõttas. J.B.S.

Henge Puhhastamisest.

20. Gott lob mein Jesus macht mich rein.

Wiis. Nüüd risti rahwas.

Nüüd Jummalalle! Jesus teep Mo puhtas eigist pattust; Mes temnä massap tassas saap, Ma sa nüüd wabbas eigest Kui ussun wärä wainlaisid, Kik pattu-tõdd nink kurratit, Ja wagga om mo ello.

2. Mes pelgä ma? se elläp weel Ke sädust mo eest täütnu, Ke mo eest koli risti päääl, Nink Essa wiuha kaändnu. Ma te nüüd päle ussu-tõdd Nink wannu ärrä pattu-dõdd, Mes puduw sadap Jesus.

3. Et Jesus omma werrega Mo puhhastap mo pattust: Sis olle hirmust wabbas ma, Ei olle pelgmul surmast. Mo rõõm om temnä puhhäüs, Mo lotus temnä waggaus, Ja tenistus mo warra.

4. Nüüd woi ma rahho, rõmoga Kui Simeon süist minnä. Mo henge julgest anna ma Mo Jummalalle sinnä. Kui minno silmä uinowa; Sis lähhä minna hengäma, Sa taiwa rõmo nättä.

5. Kui rõnne sa ma ollema, Kui ilma mahha jättä, Nink tawwa waino tulleswa Mo henge wasta wõnna; Kui figest hädäst pästetus Ma kätte sa toob õnnistust Kumb siäl om walmis pantu.

6. Oh! Jummal minno arwita So pole kinda mäht jäda, Et ussun, pühhä elloga, Mo ello, käüfi täüda. Oh! tulle Jesus pea sa; So werre läbbi lunnasta Mo figest hädäst, Amen!

21. Dich bitt' ich trautes Jesulein.

Wiis. Ma tulle tawast illewast.

Ma palle, armas Jesuken! Oh! tulle, ja mo sõa men, Et ma wois Simeoniga So ütte ikkes rõnusta.

2. Mo ello, õn nink õnnistus Kumb Essast mut sai linkitus, Mo meeld nink sõand pohhast, Te minno waas nink õnsas ka.

3. So walgus näütke mulle teed, Kumb õkwa tawwa pole lät. Mo kurja tee eest hoija sa; Et sinno mant ei lahka ma.

4. So palget känd minno pool, Sul olgo minnust ikkes hool; Sis sa ma ütseõrd, rahhoga, So mannu tawwa minnema.

Kristuse Kannatusfest nink Koolmisest.

22. O du Liebe meiner Liebe.

Wiis. Pühhä Wain sa ainus abbi.

Armast Jesus, Armastaja! Kallis Õnnisteggihä! Armust wõruit kannatada Mo eest wallo armora: Ki kui wona sinna lassit Hendä mo eest ohwrid, Juma pattu sunna massit, Diima kalli werrega.

2. Arm!

2. Arm! Ke sinna murren ollit Oli mäe pääl surmani, Arm! Ke werre higgi wallit, Kui so pattust waiwati. Eesa wihha, Kumba ma Olle ärrä teninu, Ristotit häät melet sinna, Omma mööro surmaga.

3. Arm! Ke julgest ollet kändnu Hirmsat naarnist, teotust, Ke ei olle räkses pandnu Surma, waiwa, kannatust, Arm! Ke kängest armastanu, Kui jo rannmo löppi sul Kui heng ihhust ärrä lännu Sis weel näütsit armo mul.

4. Arm! Ke minno ollet wötnu Henge heiten armasta, Armo läbbi mulle tötnu Minno hannel kossima, Eesa hoolde minno annit, Koolden pallsit weel mo eest Kristi waiwa mo eest kannit, Minno pästma sundusfest.

5. Arm! Ke minno terwes tennu, Omme wäho hawuga, Minno ollet armastanu, Kui so wörsiat löpmata. Arm! so armolinne süddä, Kumb ni wäega waiwatu. Waigistago kif mo häddä, Kunnast olle koormatu.

6. Arm! Ke ollet ristin pomu, Ja mul omma surmaga Jkkes jäädwat rahho tonu, Oh! so werd ma mälleta, Oh! ma tennä sinno hawu, Neide mannu pagge ma, Neide sissen sa ma nouwo, Ellun ui kui surman ka.

7. Arm! Ke surma waiwa nännu, Nink mo kälma henge eest Kälma hauda ollet lännu, So ma tennä söämest. Tenno sul, et ollet koolnu, Nüüd woi minna elläda, Sinno, Ke mul önsust tonu, Jggäwes ma armasta.

23. Jesu meines Lebens Leben.

Wiis. Kik mes terwe ma päääl elläp.

Ehk: Tulge ristiinnimisä.

Jesús minno ello-lätte Ke mo päänu surma kääst, Oh! kui paljo rasset häddä Kannatit sa minno eest; Sinna ollet waiwa tundnu, Minno surma essi kändnu. Minna tennä söämest Tuhhat, tuhhat körd se eest.

2. Sinna ollet teotetu Valge sisse sülleru, Söimä tu nink narus petu, Wangitu nink keuderu; Et sa päästas minno pattust, Kurratist nink temmä kaplust, Minna tennä söämest Tuhhat, tuhhat körd se eest.

3. Sinna annit onuma säälä Lassit teddä hawatä, Et sa massas minno wölgä Kannas minno nuhtlust ka. Ja sa ollet minno dñnes Hendä lastnu tetta wan nes. Minna tennä söämest Tuhhat, tuhhat körd se eest.

4. Sinno Issand ehhiteti Orjawitsi kruniga, Kigist sinno näggeti. Seddä kannatit sa ka, Et sa wöis mo kostetada, Auro-kroni mulle saata. Minna tennä söämest Tuhhat, tuhhat körd se eest.

5. Sinna lassit hendä pessa, Et ma jäässe rah hule, Lassit so päääl kaibust tösta, Et ma es saas Eohude. Römota sa ristia ponu, Sega mulle rõ no tonu. Minna tennä söämest Tuhhat, tuhhat körd se eest.

6. Sinna lätsit häddä sisse Kannatit hämelega, Wäitsit wöero surma essi, Minno pattu kannit sa; Et mul kii saas andis antus, Sai kii waiwa so päle panus. Minna tennä söämest Tuhhat, tuhhat körd se eest.

7. Minno kōrkust massit süüma Onuma maddas lusega. Surma niüd ei pelgä minna; Gesti et mo eest kolit sa. Nink et sa säit teotetus, Se saap mulle
fires

suures auvuis. Minna tennä sõamesi Tuhhat, tuhhat lörd se eest.

8. Müüd mo Jesus, minna tennä Sinno figest sõamesi, Kige sinno wallo, pina Nink so mõrro surma eest, Et sa mo eest wärrisenu, Tuhhat lörra waiwa nannu Nink ni, kallist päsmu mo, Jggawes ma tennä so.

24. Jesu deine heilige Wunden.

Wiis. Tulge ristünnimisse.

Jesu! sinno pühhä hawa, Sinno wallo surm nink piin, Minno sõänd kostorawa Jhho, henge, hääd-dän sun, Arrälasko kunnake Minno melest minnä se, Mäwäst waiwa sinna nannu, Kui sa mo eest surma lännu.

2. Kui ma püwwä tettä seddä Mes mo lihha himmustap, Las mo tutta, kuis so häddä Kurje himmo kistorap. Kiusap kurrat kurjaste, Anna, et ma temmale Näüta sinno werd nink hawa, Et ta nouwo tühjas sawa.

3. Kui se ilm mo tahhap pettä Laja tee pääl Fõndida, Nühhi Jesus abbis tõtta, Et ma mõtles jät-mäta Sinno raste koorma pääl, Mes sa ollet kandnu säääl; Et ma woi so mannu jäädä, Ilma himmo tagganeda.

4. Anna Egen waiwan mulle Ömmist haruust rõmüstust, Kui ma nõrk nink murren olle, Anna mulle kinnitust. Kigen häddän saatko se Mulle rõmo rohkede, Et sa mulle saatnu abbi, Ömma surma waiwa läbbi.

5. Minno lotus ollet sinna Kallis Ömmisteggija; Kui mul üskörd ärrämimä Awwita sa minno ka,

Et woi ilma pehota Jümašt ärrätabkuda. Sinno surm se andko mulle, illestõõsemist ning ello.

6. Jesus! anna, et so hawa, Sinno mõrra surm ning piin Minno ikkes kostotawa Kigen minno häddän siin. Kigeennämb awwita, Minno wiimisen otsan ka; Et ma rõõmsast wäärda jõw wa, Ning so hawuut hengust lõw wa.

25. Geduldigs Lämlein Jesus Christ.

Wiis. Mo perrä ütley meije pä.

6a kannatalik, Jesus Krist! Ke sa fik pima kandnu Ning risti surma mõrroust Kannatalikkuit maitsnu, Mul anna kannatusen ka Kik ka da sure rõmoga.

2. Sa kannarit, et minna ka So jällin peä kääma, Mo risti ka hämelega So perrä peä kandma. Oh! et fik ristin ollesse, Kui wonakenne, rasjasse!

3. Ma sõw wa figest sõämest, Et pattul ma wois koolda, Ja ka so kannatamisest Siin omma ossa kanda; Ent siski sõw wa ka se man, Et olles wail, Kui wonaken.

4. Kui tulley rist ning willitus, Ehk muido ürsik häddä; Kui mul saap ilmašt teotus, Ehk mes se weel wois olla: Sis anna, et fik kannata, Kui sinnake, hä melega.

5. Ma tija, ilma ristita Ei sa ma mitte rõnu, Mi kui sa, läbbi risti, ka, So awwustusse lännu. Sis anna, et ma kannata, Mes päle pannet, rõmoga.

26. Wir danken dir Herr Jesu Christ.

Wiis. So heng o Jesu tekko mo.

Me tennäme so, Jesus Krist! Et sinna kolit meije eest, Ning massit meije pattu süüd, Et pattust wallal same nüüd.

2. Me palleme, O Jeesand! te, Sa hawu läbbi, wallale Meid iggäwetsesit surmast ka Nink ello sisse awwita.

3. So wäe läbbi hoija hääst Meid lige kurja teo eest, Meil anna ristin kannatust, Nink surma tunnin rõnustust.

4. Oh! te meid kindmäs lotussen Nink kinnita meid nõrkussen; Senni kui läbbi ristit, te So mannu taiwa lähhäme.

Kristuse Matmisest.

27. Nun ist es alles wohl gemacht.

Wüs. O Jesus, Zummal innimin.

Kik om nüüd ärrätäüdetu! Ni om me Jeesus heis kanu; Se päle pääd weel nõrgutap, Nink henge heiten surma saap.

2. Kül hirmus, et se Ello - würst, Se Numo - Jeesand, Jeesus Krist Ni hukkatas, ma wärrisep, Mes kõwwämb paas, se lahki läap.

3. Päiw omma walgust kaotap, Tet pühhan paigan katsti läap. Me hawwa hendä awwawa, Pühhide ihho tõssewa.

4. Kik lodu asja liikwa süin, Sis ligu ka, o innimin! Paas lähhäp lahki, mõtle sa: Ni peap süddä lahžema.

5. Ei elle mund, kui sinno sü, Et Jeesust ristit naglati Nink surma piddi minnema, Ka kohhalt hawda pantama.

6. Nüüd minne Jesu perrä sa Nink pattule süin kole ka. Kui sa ei kole temmäga, Ei sa sa saäl ka eiläma.

7. O

7. O Eesä! sinno armias Voig Mo pattu peräst kannat fik, Ja koli sure walloga; Sis minno päle hallesta!

8. Ma anna hendä temmäle, Ja sönnä panne tähhele. Ma tahha koolda temmäga, Nink wastiet ello nakkada.

9. Mo söänd essi parronda, Nink usku läuta pallama; Ni pühhenda mo koggona, Et sinno auvus ellä ma.

10. Ma kole tämba pattule, Nink ellä ürsind sinnule. Mes tahhat, tahha minna ka, Mes sinna wihkat, wiha ma.

11. Niüd Jssand Jesus! Finni Ma essi, sinno wäega; Et sinno sönnä perrä ma, Bois ikkes häste elläda.

12. Sis tahha minna eggäwest So, perrän seddä taplemist, Sääle figest jouwust tennäda, Nink sinna fittust kuluta.

28. Der du Herr Jesu Ruh und Rast.

Wiis. O Jesu Junimal inaimin.

Sa ollet, Jssand Jesus Krist! Niüd hawwan wötnu hengämist; Las meid so sissen hengäda, Nink so man ikkes elläda.

2. Meid figen häddän awwita Sa ostsid meid so werrega. Oh! sada meid süst sinnä ka, So Eesä palget näggema.

3. Me tennäme so kallis woon, Et sinna kolit risti puun. Niüd pattatside ello-tee Om sinno surm nink koolminne.

Kristusse

Kristusse Üllestõssemisest.

29. O Tod, wo ist dein Stachel nun.

Wiis. Kik kallis henge õnnistus.

Surm, kus om sinno astla nüüd, Kus põrgo haud so woimus? Ei pelgä ma nüüd kurratit, Ehk kül ta wihha hiemus; Sest tenno olgo Jummalal, Ke meile andnu woimust jäi, Müüd omma Poja läb'is.

2. Krist tõssep, nink om ellan nüüd, Ja wõttap wainlaist wangi, Ja murrap põrgo wärräid, Toop wangist wälja hengi. Es jõwma keelda keäke, Kik woimus sai nüüd temmäl, Kui kangel ärräwäardjal.

3. Sel põrgul Jesus kolus sai, Sel surmal surma rohhus; Ent tunimistil õnne tõi, Meil waisil sures rõmus. Kui kurrat weel lääp mässäma, Ei woi ta muud, kui kaibada, Ja om jo wälja heidet.

4. Sel Jõsandal kik woimus jääp, Ke aumoga nüüd tõssep, Ja wäkkew kassi mahha lööp, Mes temmäl wasta mässäp. Surm, kurrat, ilm kül hirmotap; Ent neide nouw kik rühjas saap. Ei massa neide wihha.

5. Ehk Jesust kül sääl tap'eti, Ja elläp siski jälle, Kui pä nüüd ello tõsteti: Sis saap ka ello meile. Ke Jesu sõnna ussup se, Ei surma, ei ka hauda jä, Ja elläp, ehk kül kolep.

6. Ke Kristussega tõssep tääl Nink pattust õigest kånäp, Ei näe se joht tõist surma sääl, Kumb kurje ärräneläp. Ja wäggi om jo löppetet, Nink uskijil ello walmistet, Kumb hukkaminnemata.

7. Surm, kus om sinno astla nüüd, Kus põrgo haud so woimus? Ei pelgä ma nüüd kurratit, Ehk kül ta wihha hiemus; Sest tenno olgo Jummalal, Ke

Ke meile andnu woimust jäl, Niüd omma Po
läbbi.

30. Wach auf mein Herz die Nacht.

Wiis. Niüd risti rahwas rõmusta.

Mo meel nink süddä wirgu sa! Se ello päiw om
tõsnu, So kallis Onnisteggija Om harwot
wäjä päsun. Ea tõsep ülles auroga Nink tullep sull
armoga. Oh! wõtta teddä wastä.

2. Niüd tõsse pattu harwot ka Nink rühhi ell
pole, Kik lihha hinno jätta sa Nink kanna se eest holl
Et otsis, mes sääl ülewän, Kun Jesus sinno ellio otti,
Nink ellis ussun temmäl.

3. Sis unneta, mes takkan jääp, Mes een om
teddä otti. So ussu film sääl Jesust näep, Täit palle
yennel abbi. Ilm jägo sinno jalgu al, Nink tairwa pole
olgo meel, Kun sinna Jesust lõrwat.

4. Kui rasse murre sinno pääl, Kik Jesus ärrä
wõttap. Las laulda rõõmsast sinno hääl, Et Jesus
abbis tõttap So murret heida koggona Se päle, te
niüd auroga Om kooljist ülestõsnu.

5. Se louw om ärräwäranu Ke tulli Juda sug
gust. Se woon kumb olli tappetu Om meile saatnu
õnsust, Kik woimus sanu temmäl, Nink narus sairwa
wainlasse, Meit om niüd rahho-ello.

6. Mo süddä wõtta õigede Niüd pattu mahha
panna, So Jesus tahhap heldeste Ka sulle seddä anda,
Et sinna temmäl wäega Boit ussun teddä orjada,
Nink wastfen ellun kãrwã.

7. Mes pelgät sinna ärratit Mes ilm nink surm
woip tetta, So wãkkew Jesus ellãp niüd, Ke mahha
so ei jätta. Meid nõrku temmäl kinnitap Meid häddalissi
arwitap, Se kange ärräwãäria.

8. Oh!

8. Oh! armas Jõsand Jesus Krist! Ke surmast ülestõsist Meid päästa surmast, kurratist Meik awwita meid waisid; Et woime kük sün üttega Nüüd wastset ello nakkada, So waimo wäe labbi.

9. Siin temmāp sinno süddämest Ke sinno sisse ufta, Sääk kirtwa sinno iggawest, Ke õnsast ärräwäärdnu. Oh! Jesus anna meile ka Et woimust same ni kui sa, So pühhä werre labbi.

31. Lasset uns den Herren preisen.

Bus. Es ma peas Jummalalle.

Wõtta Jõsandat nüüd kitta Kristi rahwa koggodus!
Wõtta tälle auwo näuta, Seit nüüd lõppep willitsus. Nüüd om surma kaplust päänu Dige Simson ülewäst, Meije pä nink abbimees; Jesus Kristus ülestõsmu, Nüüd jääp woimus meile ka, Kristi rahwas rõmusta!

2. Kristus om nüüd ärräwäärnü Surma, pörge woimussid, Se ke hauda olli lānnu Kolet ärrä kurratit; Temmā riik om otsa sanu, Jesus seddā lõppetap, Pehialit mahha lööp, Nink om teddā huffkotanu, Nüüd om rahho otsata; Kristi rahwas rõmusta!

3. Ehk kül Jesust surma anti, Jāi ta siski ellāma, Ehk ta ihho hauda panti, Dimmete jāi rikmata. Ni kui temmā tootanu Tõssi temmā tõtteste, Tõi meil ello jälleke. Temmā labbi om meil sanu Woimust surma üle ka, Kristi rahwas rõmusta!

4. Surm! kus nüüd so sõariista, Pörge haud!
kus om so joud? Minkas Satan kõhtap saista? Hukkan om ta noli-raud. Kristus olli surma-rohhi surmal, pörge hawwale, Pattule nink ilmale; Meil om temmā ussu pohhi, Dimma taplemissegā. Kristi rahwas rõmusta!

5. Jum

5. Jummal sadap abbi meile Wõttap ärrä meije süüd, Tõstap perrän surma jälle, Ello sisse, ülles meid; Sest et Jesus hawwan olli, Kumman ta es mäddäne: Sis jä ma ka allale; Hawwast jälle wälja tulle Nink sa tedda näggema. Nisti rahwas rõmusta!

6. Tedda kisti hoddast wälja, Ehiteti auroga, Kes woip temmä ello aiga Temmä iggä armata? Tedda panti Zionille, Mülka krowis Jummalast, Et om inne meile tõdõst, Temmä woimus jääp ka meile Partu wasta tappelda; Nisti rahwas rõmusta!

7. Kül sa paljo waiwa näijet Meije perräst, Jesus Krist! Kül sa paljo haru saijet, Ellie ilman waiwalist; Müüd sa ollet üllendetu Aurostusse sisse jo, Surm ei puttu ennamb so. Kui me taplus lõppetetu Sadat sa meid sinnä ka; Nisti rahwas rõmusta!

8. Sinno tõseminne sadap Kallid andid meije süin, Ke neid ussun wasta wõttap Lõwwap armokohto een. Oh! mes kauni henge warra, Rahho, ello, õnnistus, Woimus, arm nink rõmustus Kostotawa perrän waiwa Jhho, henge lõpmata. Nisti rahwas rõmusta!

9. Oh! kuis ihkap minno südda Sedda kallist rahho ka; Range Würst! o! kinki sedda Mülle sure armoga. Jagga meile omme andid, Et kii rahwas rõmustas Nink so se eest aurostas, Et sa meile abbis tõrsit, Nink meid päästis armoga. Nisti rahwas rõmusta!

32. Ommal Wisil.

Woimust sanu :; om nüüd meije woon, Ke sääl Foolny :; me eest risti puun; Temmä waiw om lõppetet, Onsus meile walmistet; Ke nüüd rahhap :; se saap õnsas nüüd.

2. Jesus elläp :; iggärweste nüüd Temmä wäärdu
nu :; meije wainalaisid, Temmä sanu Kuningas,
Ke kii Eigin wallitses; Teije usija :; olge röömisa kii!

3. Tulge waise :; tulge pattatse Mehhe, naise :;
Kumma seinare, Heitke mahha hennesest Murret nink
kii kurbastust: Ojke armo :; Onnmal hangele!

4. Kiike laulden :; omma Jesusest Kedda tai-
wan :; kiiwa engli tööst. Jäge ikkes teammale, Kumma
perrält ollete, Wiiniselt sare :; temmä mannu ka.

C. J. L.

Kristusse Taiwa minnemisfest.

33. Auf diesen Tag bedenken wir.

Wiss. Kii kallis henge önnistus.

Sei päiwäl meije mötlemme, Et Kristus taiwa länna
Nink Jummalat nüüd kirtäme, Et se man hääd
meil tennu; Gest meije hääs om Jesus Krist, Nüüd
alles länna taiwa süst, Et meil ka saas sääl asse.

2. Weil walmis om nüüd taiwa tee Gest Kristus
essi teggi Weil kii seddä wallale, Kii omma werre
jäbbi Läts sisse kige pühhemba Nink lunnast meid kii
koggona, Ja nüüd me eest sääl pakkep.

3. Oh! et nüüd seddä taiwa teed Kii häste saas
se kääma Nink seddä pimme pattu - ööd Kii saasse
mahha jätna. Oh! mötlesse nüüd kii se pääl, Mes
waimistetu meile sääl, Kun meije pä nüüd elläp.

4. Oh! kule Jöfand meije hääd, Nink anna essi
seddä, Et rahwas woisse omma weeld Jks sinnä pole

E

tösta,

tõsta, Kohhe sa lannu ilma päält Nink himmustasse sada täält, So mannu taiwa rõno.

5. Mis kallis põlw saap ommete Neil ütškõrd taiwan sama, Ke perrändawa winäte, Mes Jummal tahhap anda Neil, kumbe temmã Jesussen Om latsis wasta wõtnu süin. Oh! seddã kallist põlwe.

6. Me Jesus olgo tennãtu, Ke meije eest om koolnu, Ka koolijst ülles tõsenu Nink taiwatte om lannu, Ja saat meil Issã hallestust Nink seddã kallist rõmustust, Kumb Issã man om löida.

34. O Jesu Christ der du mir bist.

Wiis. Ma tennã so, et ollet mo.

O Jesus Krist! sa ollet tõõst Mo eigearmsamb ilman, Nink jääät iks ka, säääl lõpmata, Mo Eige kallimb taiwan.

2. Mo tõmba sa, sis jõe ma Iks armun sinno perrã, Nink sinnoga Sa minna ka Süist õnnelikult taiwa.

3. So harwu te mul wallale, Et ma neist wãijã wõtta, Mes õnnistap Nink lõppetap Kik minno henge häddã.

4. So sõãmen nink armio kãen, Mo Jõsand iks kes hoija, Et minnule Ei keãke Wois kurja, kahjo tetta.

5. So waimoga mo kinnita, Et usklikkus wois jãda, Nink ellã ka, iks jãtmãta, So pũhhã sõnna mõda.

6. O Jesus Krist! sa ollet tõõst Mo Eige armsamb ilman, Nink jääät iks ka, säääl lõpmata, Mo Eige kallimb taiwan.

Surwiste Pühhäl, Pühhast Waimust.

35. Gott Vater sende deinen Geist.

Wiis. Oh! tulge teije waiwatu.

So waimo, Essä! lähhara, Poig käst meil, seddä pallelda Nink hennel otsi teddä: Ni, kui ta op-
pet, pallemo, Ja sinno pole puhkame. Oh! ärrä
pölko seddä.

2. Ei woi jo omma teo eest, Ehk muido ussik
ummast wäest Joht sada pühhä Waimo; ües selge
pohhas arm om se, Mes surma läbbi heideste, Oia
Kristus uskit saanu.

3. Se usk om pühhä Waimo hä Nink pohhas
temmä armo tö, Ei olle joht me jowwust. Kui pea
töppes temmä tääl, Kui sinna Issand seddä meil Es
Einnitas so armust.

4. Kui ilm meid kurrast kiusap, Sis pühhä Waim
meid arwitap, Nink satap meile julgust; Ja kui ka
essii Jima: Würst Me wasta pannep wäggewäst, Ei
sa ta siski woinust.

5. Kui pühhä Waim meid arwitap Ja nõrkus-
sen meid Einnitap; Sis om meil ikkes woinus; Mes
om sis kurrati rik kül, Kui Jummalata Waim meije
pool, Kül kük saap mahha lödus.

6. Ja kakkap võrgo kettussid, Teep wabbas
meije sõamid, Sest kigest, mes meid waiwap. Kui
õnnetus meid hirmotap, Sis jälle temmä rõnnustap,
Ja häddäst pea pästap.

7. Ja teep meil risti maggusas Kik willitust meil
känäp hääs, Ja iks me ille walwap; Et Jesu karri
rahhoga, Nink õnsaste woip ellada Ja kigin abbi
tunnep.

8. Ja oppes tundma Juminalat, Nink pelgama
kui Isandat, Me hengi sissen elläp; Meid maddalid
ta armastap, Meid pattust kaändjid pühhendap Nink
ussu man neid hoijap.

9. Ja ikkes ussutawas jääp Ka surman iks weel
abbi toop, Kui fik mu abbi löppep; Me wiimses
wallo kerges teep, Meid taiwa pole ülles wiip Nink
Esfä kätte sadap.

10. Oh! selle, Isä! hallesta, Ja omma Wale
mo lähhäta Meil kigil abbis tennä: Sis sinno se eest
tennäme, Ja sinno auwus elläme, Siin omma ello
aiga.

36. Komm, Komm o Himmels Taube!

Wiis. Ep minna tahha jättä.

Oh! taiwa tuwikenne, Sa kallis pühhä Waim!
Sa armo tullesenne! Te pallawas mes tuim.
Oh tulle, tulle sa Mo söämelle jäma Nink hennel sedda
wõtma So koas iggäwes.

2. Las ikkes mulle jädä Se kallis ussu-tuld Nink
wõtta häste läuta, Mo sissen, armo-tuld; Et ussu
sissen ma Ja armun ikkes ellä Nink paljo suggu kanna,
Siin ma pääl jätmata.

3. Sa kaunis wihmakenne Mo meeld sa kostota,
So rõhkust söämelle, Et ma wois halienda. Oh! et
so arm mo pääl Wois ni kui jöggi josta, Nink minno
henge kasta; Et wiija kannas tääl.

4. Sa ollet üts Eest kostja Neil heitinuile Nink
dige rõmo-andja Neil pelglikulle, Neil, kumma rum-
mala Sa esfi ollet saarja, Nink kurba rõmustaja,
Häigide kaeja.

5. Kik söämide tahtmist Wois sinna waigista,
Kik inimiste kurjust Sa jorwat takita Mes kigepar-
rembast,

rembast, Ni kui, kes se pääl kaep, Hääle meel joht
sis ütley: Näts! se om Jummalast.

6. Meil wätsmuil hengil Sa annat rammo küt
Nink ligil armo: otsjil Sa sadat armo tääl; Sa wai-
sid üllewat; Ent keä sarnustolep Nink targas hendä
pannep, Sa jälle allandat.

7. Kui uskille om häddä Siin ilman figite, Sis
annat sinna seddä, Et nemmä ommete Ka abbi kow-
wawa; Sa moistat kük mi käända, Et wätsus nink
häddä Hääs peap minnema.

8. O pühhä Waim! ma' ussu Kük seddä kindmäste.
Küüd om meil siin hä luggu, So läbbi tötteste. Sa
känat önnetust. Ja kui kük nouw om kassin; Sis
olet sinna ussin, Meil näuta hallestust.

9. Oh! tulle rõmustaja! Mo sõamette; sis Ma
middäse ei pelgä; Ent loda juigede, Et parrandetus
saap, Kük minno henge wigga, Ja kük mes ettewötta,
Mul häste kõrda läap.

37. Strahl der Gottheit, Kraft.

Wiis. Jummal tawwa nink maloja.

Pühhä Waim, Sa kõrge wäggi! Dige Jummal
iggäwest! Minna palle simult abbi; Lasse omma
önnistust Sada minno hengele, Nink mo wötta
armule.

2. Waggus, nouw, usk nink wäggi, Mo-
stus, tarkus, tundminne Tulley meil kük sinnust essi,
Nink om sinno andimine; Sinna üsind oppetat,
Tundma Önnisteggijat.

3. Meije kallis oppetaja! Essä sõrm, ke kük siin
teep! Anna meile oppi sada, Mes meil sinna tarwis
läap, Et me ilman kõnnime, Ni kui tawwa tulleme.

4. Las so armo-tullikenne Liguta mo suud nink
 keeld, Et ma häste kölblik olle Kittä Jssa armo-rööb,
 Ja et kurri pattu ö, Minno sissen löppesse.

5. Minno henge sisse panne Omme andid Eog-
 gona; Et ka ihho polest olle Ni kui essi tahhat sa, Ja
 et minna wimate Boisse sada taiwaha.

Kolmainust Jummalast.

38. Gott Vater der du alle Dinge.

Wiis. Kes Jummalat ni lassap.

S Jummal Jssä! ilma loja! Sa figi asju alge-
 minne, Kik ma-ilm sulle kirtust towa, Kui
 armjal Essal kunnake. Sul olgo kirtus süddämešt,
 O Jummal Jssä iggäwest!

2. Sa ollet ammo sünnitanu So ainust Poiga
 iggäwest. Sult pühhä Waim ka lähhäp wälja, Se
 õige walgus walgussešt. Sul olgo kirtus süddämešt,
 O Jummal Jssä iggäwest!

3. Sa ollet Pojan armastanu Meid enne kui ilm
 pohjandet, Meid omnis latsis wallitsenu, Et meist
 saas taiwas perrändet. Sul olgo kirtus süddämešt,
 O Jummal Jssä iggäwest!

4. Ni kui sest päiwast walgus paistap Nink wessi
 lättest wälja keep: Ni sinno arm nink heldus jospap
 Nink sõamid meil röömsas teep. Sul olgo kirtus
 süddämešt, O Jummal Jssä iggäwest!

5. Sa lasset ommita päiwä tousta, Ni kurjile kui
 õigile, Ei nuhtle sa ni nobbedaste, Sa ollet helde figi-
 le.

le. Sul olgo kittus süddämešt, O Jummal Issä iggäwest!

6. Sa ollet taiwan walmistamu Meil ütte kallist perrändust, Nink kutsut meid ka kii nüüd mannu, Et saassim' sinno önnistust. Sul olgo kittus süddämešt, O Jummal Issä iggäwest!

7. Kui ilma ärrä arwamata So kõrgeus nink so wäggi om? Kes woip so surust ärrä nouda, Sa ollet iggäwenne Waim? Sul olgo kittus süddämešt, O Jummal Issä iggäwest!

8. Se taiwas om täüs sinno auwo, Nink kii, mes ma pääl ellap ka, Se kittap sinno targa nouwo, Nink pürowap sinno auwusta. Sul olgo kittus süddämešt, O Jummal Issä iggäwest!

9. Kii engli hulk nink wäggi kõrgen, Se laulap ütte puhhuga. O! puhhä, puhhä, puhhä taiwan, Sul sünnis orjus ütfinda. Sul olgo kigešt süddämešt, O! Jummal Issä iggäwest!

10. Ent ni kui taiwan puhhä laulwa, Ni laultas koggodusen ka. Kii ristünnimisse kitta So, Issand! ütte hälega. Sul olgo kittus süddämešt, O! Jummal, Issä iggäwest!

11. So nimmi sago puhhendetus, So armo rikkus tulgo meil. Mes sinna tahhat sündka ikkes, Siin ma pääl ni kui taiwan sääl. Meil anna leiba rohkest kääst, Ja sinno jummalikkust wäest.

12. Meil anna andis esitusssi, Ni kui me andis anname. Meid ärräsaatko kiusatussi, Ent pästa kurbast heldeste. Sul olgo kigešt süddämešt Auwo kittus, tenno iggäwest.

Jani Päiwäl.

39. Gott sey gelobt mit Freuden.

Wils. Ep minna tahha jätta.

Nu kietus Jummalalle, Ke Israelille, Ni kui ka
paggamille, Ja figin figile Om tonu danistust,
Nink figil, figest pattust, Ja henge hukkatuffest,
Om saamu lunnastust.

2. Oh! et se ön nüüd tulles Ka minno hengele,
Nink Issand pea töttäs, Mo wõtina armule. Mo
sudda laota Hend, seddä wastä wõtina, Mes Issand
nüüd läp andma, Ni sire armoga!

3. Mes Issand annust ajust Om tootanu jo,
Se om nüüd õige täwwest Se sissen täüdetu, Et
Krius meije ön Nüüd rühhip ilmat tulla, Nink
meile abbi mätra. Sest olgo figil rõõm!

4. Ni kui ta enne tuinu Sel Israelile Nink waina
laisst neid pästnu: Ni tullep meileke, Nüüd õige
armolist Se wäkkew ärräwäärja Nink kange abbitoja,
Me Issand, Jesus Krist.

5. Mes Jummal meile wandnu Om, omman
leppingun, Om temmä melen kandnu, Nink heldest
täüdanu; Sest se om meil nüüd kæn, Mis päle
omma lootnu, Nink kumina perrä ootnu. Kie pühhä
algimiffest.

6. Ke pimmeduffen saiswa Nink suema warjo at
Kui wangi päle istwa Meid om sel Issandal Nüüd
halle, nink ta läp Meil rõõmo walgust toima, Nink
wabbaust neil saatma Sest, mes neil waiwa teep.

7. Nüüd woime meije teddä Jks päle oriada,
Nink temmä teggo tetta. Jks ilma pehota. Nüüd
woime

woime elläda, Ni kui me Issand tahhap, Nink om-
man sõnnan kässap, Iks ilma keelmata.

8. Se furja waino woimus Om ärrähäetu,
Nink temmä ilma rikkus Om ümbreajeru. Kui
mässap armetus Se ilm nink temmä karrä, Sis lau-
lap Hosianna! Jesusse koggodus.

9. Se Issand meije Jummal Nüüd olgo kittedu,
Et temmä ommal rahwal Om abbi näüdanu! Nink
Jesussele ka, Meist sago au nink tenno, Et temmä
meile tulnu Ni sure armoga!

40. Wiis. Ma tahha sinno kitta.

Nüüd õnistaama nakkap Meid ommast rohkest käest,
Nink lunnastama töttap Se Issand Jesus Krist,
Kä meile Jummalast, Om tootetus sanu, Nink
wannast odet olnu. O! terre tullemast.

2. Me tennäme so Jummal, Et nüüd om täüdes-
tu, Mes sinust, wannal ajal, Om olnu tootu. Meil
om suur rõmustus, Et saatsit meile abbi, So sure
armo läbbi, O! sago kittedus.

3. Sa kallis henge - päästjä, Me Issand Jesus
Krist! Sa meije õne - toja! An essi armolist, Et
ülles - wirgume, Nink sinno helde mele, Ja omma
häddä päle, Nüüd häste mõtleme.

4. Sa tullet pattu - häddä Meil rõmus lõppeta,
Nink Issä tullist wihha Sa tahhat waigista, Se
furma mõrreust Sa tahhat häetada, Nink taiwan
meile saata, Suurt, kallist rõmustust.

5. O! wõtkem, arua welle! hend' häste walmista,
Nink andkem hendä selle Nüüd ärrä rõmoga, Kä
kohhalt meile hääs Om ilma sisse tulnu, Nink armust
hendä heitnu Meil õnnisteggi, äs.

6. Oh! häetagem ärrä, Mes meije Jõsandat
Om senis joudnu keeldä, Me mannu tullemast, O!
tekkem tassatses, Mes iks weel korplik olnu; Mes
kõwveras weel jänu, Se sago õiges tees.

7. O! saatkem, arma welle! Üts tõist nüüd
ette pool, Nink olgem ütte mele, Ja ütte nouwo
pääs; Et meije ütellig Me Jesu hõlma saasse, Nink
temmä mannu jäässe, Sääs taiwan iggäwes.

8. Neid püüdsem ümbrekaanda, Kä pattust-
kaandmata, Nink wõtkem neile näütä, Kä omma
rummala, Mes om se õige tee, Kumb Jesu mannu
sada, Nink henge õnsust annap; Sün nink sääs
otsata.

J. B. S.

Maria Roddo otsmisse Päiwäl.

41. Mein Seel o Herr muß loben.

Wiis. Ma tulle taiwast üllewäst.

So heng, o Jõsand kittap so, Sa ollet minno
õnsus jo, Kik ilma surust põllet sa, Mo wais-
lust kaet armoga.

2. Sa armastat mes maddalan, Teet suri asju
neide man. Sest om hä meel meil iggäwes, Nink
sinne kittap eggämees.

3. Sa fik sün jõrowat ütsinda, So wäggi om
ilmotsata, So auru kääp ülle ilma ma, Ni tääl kui
sääs ilmiõpmata.

4. Sa näüdat neile hallestust, Ke armo püüdwa
sinne kääst. Ke otsip, selle ikkes saap, Ke surustellep
üma jääp.

5. Sest

5. Sest ne, ke kõrke soamen, Ei jõrowa saista sinno een. Sa tahhat enne maddalust, Nink wihkat ilma - torreust.

6. Ke targas henda pannewa, Ne ikkes happe saddawa. Sa neide nouwo tühjas teet, Nink neide tarkus narus läät.

7. Ke waine, maddal, allandlik, Se wasta ollet armolik, Sa sedda wäega üllendat, Nink figin redda awwirat.

8. Ni kui sa Iisraelille Hend enne näitnu heldeste: Ni sinna foggodussel weel Iks näüdat omma armo tääl.

9. Ei panne sinna tähhele, Et pahha alwa olleme. Mes sinna meile näüdat hääd, Sa meile pohhas ilma teet.

10. Au, kittus, tenno Jummalal, Ni kui ka Önnisteggijal; Ka pühha Waim, me rõmustus, Se sago meist nüüd kittedus.

Mihkli Päiwäl.

42. O Gott der du aus Herzensgrund.

Wiis. Kik kallis henge önnistus.

S Jummal, ke sa soamest, Meid armastada wõt-
tat, Nink ommast surest heldusfest. Meil ikkes
abbis töttat So ussutawust kittäme, Nink ütte suga
laulame, Nüüd sulle Halleluja!

2. Ka se eest sinno kittäme, Et englid ollet tonu,
Nink soamest so tennäme, Et sa neid ollet säädnu; Et
nemmä meid siin hoijawa, Nink omma kange wäega
Meist kurja ärrakändwa.

3. Mes

3. Mes meije waise olleme, Et sinna, Eßä tai wan! Me päle mõtlet heldeste, Siin meije suren wai wan, Et sinna loot nink säet kük, Mes ässik om meil tullulik, Nink meile õnnes lähhäp.

4. So armo Jssand! tõtteste Om saur nink ar wõmata; Se eest meil sünnis õigede Sul auro nink renno anda. Sis wõtta meije tennämist Nüüd wasta ka se armo eest, Et engli meid siin hoidwa.

5. Sa ollet sure wäega Meid englid ehhitanu, Nink omma kange kääga Meid särätsis kük tonu, Et nemmä joudwa kangede Meid kük siin hoida kigette, Nink meil iks abbi näüta.

6. Oh! anna sedda Jssand sa, Et sinno peljuss kääme, Nink ilma kawwalusseta So orjust ikkes teme. Meid hoija kurja teo eest; Et meije englid hennesest Si aja sega ärrä.

7. Las meid ka engli ammetit So aurous tallita da, Nink sinno immet nink so tõõd Jks wäljä laota da; Et sinno auro nink auroustus Siin ikkes saasse kittertus, Ka meije kigi läbbi.

8. Ni kui sa, läbbi englide, Meid saggest ollet pästnu, Nink mitmast häddäst heldeste Meid ollet wäljä saatnu: Ni te ka sedda ikkes weel, Nink kasse omme englid tääl, Me ümbre leeri tettä.

9. Las sinno terk nink kük se ma So engli kaitse mist tutta, Nink meije ilma lõpmata Hääd rahho kigin nättä; So wäe läbbi häeta Kik kurrati nouw koggona, Et kahjota iks jäme.

10. Las wimäte meid wäggewäst Ne engli ärrä pästa, Ja meije waiste hengekest Abrami üsja saata, Kun tawwa wäggi rõmustap, Nink pühhä, pühhä, pühhä saap Ilm lõpmata sääl laultus.

Jummal

Jummalala surest armust Juminiſte waſta.

43. Weg mein Herz mit den Gedanken.

Wils. Pühhä Waim ſa ainus.

Pattane! o ärrämötle, Et ſul ei ſa armo weel. Es
 kii kirri ſelgſt ütle, Et nüüd armo aig om
 taal? Kui ſa enne ümbre kändt Omma meeld, nink
 uſtu wöittat, Ei ſa Jſſand ſunno pölgma, Enge ſe
 pääl armo heitma.

2. Sinno om ſe pattu-többi Ninku nida, kui kii
 mu; Mes Adami pattu läbbi Kigi päle ſaderu Om
 ka julle nakkanu, Nink ſo ärrähukkānu. Ent ſe
 perräst tulli Jeſus, Et ta kigil abbi ſadas.

3. Meije Jſſand tödſt ei olle Ke meid tahhāp huk-
 kada; Zemmā ſure halleſtusse Omma ilmaidymata.
 Zemmäl om tödſt eſſä-meel Halle ſüddä waiste pääl,
 Meije waino teep haigust tälle, Meije ſurma täl ka om
 halle.

4. Jummal tödteſte ei tahha, Et lääs hukka pat-
 tane, Ent et pattu jattas mahha, Elläs ilman wag-
 gaſte. Jummalal iks rdmo ſaap, Kui ſiin üdnni
 ſaiſma jääp Pattu tee pääl, Nink weel mötlep, Mes
 meil diget rahho aunap.

5. Ütsit karjus omma lamba Ei woi otſi parrem-
 baſt. Saas ſa Jſſä ſöänd närtä, Kumū tääs tullit
 armastuſt, Kuis ta otſip kaddonut, Ke tält nink ka
 karja mant Ärrälānu, Käl ſo ſüddä, Armo perräst
 ikkes ſeddä.

6. Jummal armastap jo kigi, Ei jöht digid ütſin-
 da, Enge ka neid waiſid hengi, Kumma ümbre eſſi-
 wa, Kumbe kurri wainlāne Ärräpetnu hennele,
 Käl ka neid om Jſſandale, Omma armo perräst, halle.

7. Jummal

7. Jummal nink kii taiwalisse Rõmustawa hõis
 Eaten Ülle se, kui innimisse Pattust käändwa õigede;
 Kii mes nemmä essinu, Pattuga ka teninu, Kii neil
 Jssand andis annap, Nink kii merre pohja mattap.

8. Ütsik jõggi, järw nink merri Ni ei olle pohjata,
 Ehk kii süggero neide perrä, Kii om weidi armata
 Wasta se, mes Jssand neil, Rumma essitusfen weel,
 Omma armo polest, näütap, Nink neid õnsas tettä
 pürowäp.

9. Heng! jä rahhul nüüd nink hengä, Ke sa ollet
 murrelik, Mes sa ennämb waiwat hendä? Se om
 asjanda jo kii; Ehk sul paljo pattu kii, Ei ne siffi jow
 wa weel Jummalala suurt armo katta, Kumb om
 suremb, kui kii pattu.

10. O mo Jummal! mulle arwa ülles omma
 armo-ust. Las mul rohkeste iks sada Maitsa sinno
 hallestust. Pattu waiwa lõppeta, Jesu kalli werre-
 ga; Sis saap minno hengel rahho, Nink mo süddä
 tunnep rõmo.

44. Wiis. Nüüd hengwa innimisse.

Shelde Jssand Jesus Sa pattatside lotus, Nink
 neide henge-lust, Sa ollet taiwast tulnu Nink
 ma pääal waiwan olnu, Et pattatsil saas rõmustust.

2. Se waine, halle saissus, Kun pattatsid siin
 lõwwis, teep sulle halledust Sa wõttat ka so riiki Kii
 waisid, häddaleissi, Nink näütat neile armastust.

3. Ke pattatses ei tahha Hend so een tunnistada,
 Ei kõlba se ka sul. Sest arstil se ei kõlba, Ke arwap
 terwe olla. Arst kõlbap enne többistil.

4. Jo kurjamb meije többi, Jo suremb pattu
 häbbi: Jo kangemb om so nouw. Sa päästat põrgo
 kerkust, Ja kurja waimo wõrgust, Ni kui sul tema
 mast saap suur au.

5. Maria

5. Maria Maddalena, Se waine kurblik naine
Om sedda tundnu ka, Kuis sinna wastawöttat, Kik
andis neile annat, Ke sinno mannu tulleva.

6. Se waise Petri süddä Tuus küi mes pattu
hädä Neil saddanuile om; Ent temmä sai ka teda
Mes arin so sissen löida, Nink et sa pattatside rööm.

7. Nüüd Jesus, helde Jssand! Sa runnet meije
höänd, Me ollen pattatse. Me panneme so ette Kik
omma henge hädä, Hend anname so armuse.

8. Las omma werd nüüd joošta Me henge puhtas
tetta, Ja wötta ärrä kik, Mes meid so armust keläp,
Nink ussu wäkke neläp. O! olle meile armolik.

9. Se kostotap meid waisi, Et sa meid hädä
leissi Ni wäega armastat, Nink meid sin sinno omnis,
Ja taiwa pereändajis, So werre läbbi, walmistat.

10. Et sa meid ommin harwun Nink sinno kulle
mulkun, Nüüd kaisat heldeste, Ei rohhi sis meid
puttu Ei kurrat, ilm nink pattu; Sest et sääl war-
jun olleme.

11. Ja helde Jssand Jesus, Sa pattatside lotus
Nink neide römustus! Sa ollet taiwast tulnu, Nink
ma pääl waiwan ohu; Et pattatsil saas önnistus.

45. Mein Zeiland nimmt die Sünder an.
Ommal Wisil.

Mo Jesus wöttap pattatsid Siin ilman armolikkalt
wasta, Meid waisid hädäpolitsid, Ke abbi ku-
steke ei löwwa, Ei taiwan figist Englisk sääl, Ei kel-
tekest siin ilma pääl; Ent ikwa omman hädä: orrun
Ja heikwa appi ommin pattun, Neil Jessusest saap
sonnumid, Et wasta wöttap pattatsid.

2. Kii armisamb weel, kui emmä: meel Täl olli
taiwast mahha tulla, Nink pattatside assemel, Kik
wallo

wallo n'ne k'ik nuhtlust kanda. Ja wõt k'ik häddä henne pääl Nink maits ka mõrro surma tääl. Ja kui nüüd lunnastusse hinnas Ja kigi eest sai ärräandmus, Ja Effa nüüd om löppetet: Sis wõttap wasta pattatsid.

3. Nüüd löidwa Jesu üsjän siin Suurt rahho k'ik ne waise henge. Ja ütley: Kaddogo teist piin Nink slge mo man rahholisse; Gest teije pattu tahha ma Mo werren ärräuppota; Mo waim se peap teile jäma Nink sebdä teile tunnstama, Et minna wasta wõtta nüüd Kik pattust käändjid pattatsid.

4. Nüüd läbbi-pistu kässiga Meid omma Effa ette kannap. Se Effa sõa armoga Kik pattu neile andis annap. Mes neist om sanu tenitus Saap k'ik neit mahha jätetus; Nink päle se sis wõttap Jffa Meid onnis armis latsis wasia. O Jesu! sa meil teet suurt hääd, Et wasta wõttat pattatsid.

5. Oh! kui ma Jesu sõänd näes Kuis temmä meije perrä waidlep. Oh! et ma õigest moista saas, Kuis temmä meid me häddän kaiblep. Näts! kuis ta teep neit müürnikil? Es temmä anna armo neit? Es ta Marial silmi pühhi, Kel lainen joost se silmas wessi? Oh! se om õige tõtelik, Et Jesus wõttap pattatsid.

6. Kui armsast kai ta Petri pääl, Ehk rakkest saddanu k'ul olli? Kas ta es anna andis täl, Kik temmä suri essitussi? Ent ta teep ik's weel niwade; Ni helde, armas, tõissine kui olli, ilma pääl, siin waiwan, Ni om ka, auruustussen, taiwan. Ja wõttap ka weel wasta nüüd Kik kurblikkuid pattatsid.

7. Sis tulgo nüüd, Ee pattane Ja pattust püw-wäp wallal sada, Se Jesu mannu koppeste, Ke hen-
nest

nest kehdäke ei touka. Kuis tahhat olla holeta, Nink
hukka minnä melega? Oh! mötle rummal innininne,
Nink ärrä pötko säräst öune. Näta! J'esus tulley ka
weel nüüd, Et wasta wöttas pattatsid.

8. Oh! tulle waine rõhhotu, Oh! tulle ni hä, kui
sa ollet. Ehk liisap partukoorma so, Kui sa ka ro-
matu weel tullet. Sul tulley wasta heldeste Se kallis
armas J'esuke; Ta om jo sinno ammo otõnu, Nink
himmoga so perrä ootnu. Ta lähätap sui sõnumid,
Et wasta wöttap pattatsid.

9. Oh! ärrä joht nüüd ütrelgo: Ei sa ma ennamb
sama armo, Ma olle paljo aiga jo Ta armo Kutsmist
ärräpölgnu. Kui sul om enne tõissidus Nink pattu ülle
kurbastus: Sis ei wei ürsik teddä keelda, Sa woit
iks temmäst armo löida. Täl om jo seddä ammetit,
Et wasta wöttap pattatsid.

10. Ent ärrämõile: Käl ep mul Weel aiga ikkes
julgest ellä; Ei ka sis täamba Jummal weel Ta armo-
ust meil kinni sulle. Oh kule! täamba kutsutas Nink
armo sulle ängatas; Ke armo aiga ärräpöllep Nink
ikkes päle julgest ellip, Ei sa sel perräst armo mit,
Nüüd woetas neid pattatsid.

11. Oh! tõmba meid sis noppeste So armule o
maggus J'esus! Nink anna tutta selgede, Kui suue
me wasta om so heldus. Meid pästä pattust koggona
Nink omman werren õigenda. Meid Eßä latsis arm-
sast tekko, Ja tairwa perrändust meil saako; Et eg-
gäüts meist ütrelgo: Mo J'esus wõt ka wasta mo.

46. Wiis. Mo J'esus wöttap pattatsid.

Weel wöttap wasta pattatsid Me J'esu armolinne
süddä; Täl om weel ikkes halle neid, Ke iwa
omma pattu hädä. Ei jätta ta neid aobita, Ke
seddä

seddä temmäst pallean, Et ta neid päästas neide par-
tust, Ja eigest henge hukatussest; Ja annap neide
nähta käl, Kui hallelik ta pattatsil.

2. Ei pölle Jssand tötteste Ka neid, Ke temmäst
paljo aiga Jo ärrä olnu kurjaste, Nink rassedaste
ärräpölgnu Kik temmä kallist önnistust, Ja taiwalikke
aawustust, Neil Jssand ka iks püwöwäp nähta, Kui
hallelik om temmä süddä; Kui temmä iks ka särätsid
Weel tahhap wasta wötta nüüd.

3. Ni must ja rop, kui olles tääl üts heng, ke
abbi perräst pallep; Ni suur, kui olles iggäwel Se
hukatus, kun temmä saissap: Sis kulep Jssand
ommete Ka säräst pattast heldeste, Kui enne tahhap
ümbrekäända; Et figille saap selgest tedä, Et temmä
om se Jesús Krist, Ke wasta wöttap pattatsid.

4. Kui usk ka om weel weikene, Ja pelg nink hirm
weel ülle läwa; Kui wärristen ka keäke Se Jesu
mannu wöttap tulla; Kui enne tullep tötteste: Sis
wöttap Jssand heldeste Ka teddä omma hólma wasta
Nink, cühhip teddä ärräpästa; Sest temmä ka ei pölle
mit, Neid weiko: uskiid ollewid.

5. Jo rassemb meije pattu: süüd: Jo wäggewämb
om Jesu werri. Jo suremb meije häddä nüüd: Jo
kangemb om se Jesu wäggi, Kumb ärräwärap koga
gona Me pattu fige surmaga Nink sadap meile woi-
must kätte; Et selges saap se kallis tötte; Et pattatsil
om Jessussest Suurt kanger henge: abhimeest.

6. Kuis om sis, et ei wötta kil Se Jesu kesse
mannu tulla, Ke ommete ni hallelik Om fige pattat-
side wasta? Ke wöttap sure armoga Neid kil siin
wasta koggona, Ja teep neid omma werre läbbi Ni
walges kui om, talwel, lummi, Om figil üts suur
lunnastus, Ja pattatside rõmustus.

7. Sis

7. Sis tulge nüüd fik wimáne Nink ärrä jägo ütšik mahha! Oh! tulge teije pattatse, Ke ma pääal omma ello aiga Ni kohhalt ilma Jesuta Nink ilma tenimä armota, Ent pattun ikkes kullutanu, Nink omma henge huffotanu. Oh! ärge jäge mahha mit; Sest Jesus wöttap wasta teid.

8. Kui teije enne tullete Kui pattu perräst murre-likko; Sis näütap Jesus rörteste Teil omma kallist armis-näago; Ei kae temmä seddäke, Et pahha alwa ollete, Ja annap teile õige ilma, Mes õnsas teep siin teije põlwe, Nink teil saap rõõmsast heikada: Se Jesus wöt mo wasta ka.

9. Oh! lasse Jesus sinno hääl Kumb pattatsil ni armsast heikap Ka kuulda sada figil tääl; Et eggäüts, ke nüüd weel ellap, Hend sulle annas koggona Nink wöttas sinno ommas ka, Ja ussus sinno sisse nida, Et ta näes ussust seddä otsa, Et wöttat teddä wimäne So mannu ülles taimatte. J. B. S.

47. Wiis. Kes Jummalat ni lassap.

Kas suremb arm ka weel woip olla, Kui Jummalal om meije pool? Kas ennämb hoold ka weel woip kanda, Kui om meist Jummalal iks hool? Kas muisjal säärne emmä, meel ka löwwis, kui om Jummalal?

2. Kas Jummal figin ommin asjun Ei mõtle meije tullu pääal? Kas temmä figen meije ellun Ka unnetap meid iggäwel? Kes annap, sadap meile fik, Kui Jummal, ke meil armolik?

3. Kes päiwa, taiwa külge, pandnu, Et temmäst walget näeme? Kes allan, ma pääal, ni fik lonu, Et fik, mes tarwis löwwäme? Kes mõtsan, ojan, põllun ka, Kik teep, kui Jummal ütšinda?

4. Kes hoijap, kaitsap meid siin ilman, Kas Jummal seddä ka ei te? Es ta meid omman armo-hölmän Jks ülles peä heldeste? Es temmä silm iks suikmata, Me ülle ö nink päiwä jä?

5. Kes om meid omma Voja fissen Siin ommis latsis wallinu, Nink omman suren armastussen Meid kalliste lunnastanu? Me Jssa, taiwan üllöwän Om sedda tennu Jesussen.

6. Kes annap meile taiwa paigan Suurt kunningslikko arowustust, Nink perrän seddä ilma-waiwa Suurt römustust nink kostotust? Me Jssa, taiwan, se ka saap, Ke Jesussen meid armastap. J. B. S.

Jummala Iomisse teust.

48. Himmel Erde Luft und Meer.

Wiis. Jesus tulle minnule.

Saiwas, merri tuul nink ma Voja auro näütawa; Minno heng! oh wötta ka Onnua lojat arowusta!

2. Rae taiwa illosust, Taiwa tähte paistetust; Mötte neide armo pääl, Kes neid ärräloep sääl?

3. Rae, mes se ilma pääl Jssand lonu siin nink sääl. Wälli, möts nink elläja Voja surust näütawa.

4. Oh! kui mitmasuggutse Teije linno ollete! Kuis se loja surus fik, Teije man ni arowalik?

5. Rae järwen lainid ka Kuis üts töist sääl ajawa, Ritwa omma Jssandat, Kenne läbbi fik om tet.

6. Jummal! oh! kui rohkede Saap meil tedä selgede Sinno auro nink arowustust; Et sa saas meist kittedus.

7. Selle

7. Selle kummaridame nüüd Jssand! sinno ette fik. Sinno tõ om noudmata Nink so auro ifs lõp- mata.

49. Keine Schönheit hat die Welt.

Wiis. Jesus tulle minnule.

Rik se illo ilma pääal Pannep silmi ette mul Jesu illo, kust fik loom illemän nink allan om.

2. Hao tullen hommungult Nida kui ka õddangult Jummerelle minna sis, kui suur loja auwustus.

3. Päiwä tõsten ütse ma: Päijo waigemb ollet sa, Jesus minno rõmustus, Nink se ilma walgustus!

4. Kui ma kuud nink tähti ka Rae, se man mõtle ma: Ke neid tennu, se om tõõst Tuhhat kõrra sel- gemb neist.

5. Kui ma näe kõrwajaj Illusaste nakkawar, Se mo pannep hõiskama Omma lojat tennäma.

6. Minikeisse näütawa Illusaste ehtega; Ent weel illusamb om neist Minno tillik Jesus Krist.

7. Kui ma rosi tilli näe Kuis ni illusa fik ne, Mõ- le minna ikkes tääl Omma Jesu illo pääal.

8. Olgo ninni nidade Illusa kui eäle Siski peä ütsema: Illusamb om teggija.

9. Kui ma lätte mannu lä Ehf ma oja weerde sa: Sis ta puhta lätte pääal Jääp fik minno terwe meel.

10. Lambid kaijen saggedast Puhka ma ni sõamest: Oh! kui helde Effa woor, Minno henge peijoken.

11. Olgo messi ehk ka piim, Mes om eäl mag- gus siin, Saatwa fik mo hengekest Orsma Jesu maggusust.

12. Tulle, illus armaken! Näüta omman wak- gusfen Händä esfi minnulle, Nink so palget selgede.

13. O mo Jeesus, Jummal Poig! Täüda minno waimo kii; Et hend ilmast lahuta Nink so ütünd armasta.

14. Häeta mult koggona Mes et sünni sünnoga; Walmista mo nidade, Et ma jä iks sünnulle.

Jummalala Hõlendamisfest.

50. Gott der wird's wohl machen.

Wiis. Jeesus minno ello.

Jummal teep kii häste Temmä kaden om tödste Kii mo assi hä; Temmä om mo tundnu Enne kui ma sündnu Sija ilmale Nink om kii, mes tarwis mul, Jima sisse heldest pandnu, Kii ka mulle andnu.

2. Jummal teep kii häste, Ke mul mõnda lusti Wahhest andnu ka; Annap eggapäiwä Keiwid, süw-wa, juw-wa Nink kii koggona; Ja kui sünn ka rist nink piin Wahhest wäega litsup päle, Kostotap ta jälle.

3. Jummal teep kii häste, Ehk ka kii mo wasta Kii ilm mässeman; Kui tuul nink torm tödsep, Wessi ülles paisup Om se Jummal man. Jonassel kolm päiwä saäl Olli häddä, sis päst Jummal, Ni ka teep ta minnul.

4. Jummal teep kii häste Walwop ussinaste Minno häddä eest. Kui ma olle pelglik, Omman häddan heitlik; Sis om Jummal tödst Eiggsi man, Mo kaeman, Teep, et häddä peap löpma, Nink mul abbi sama.

5. Jummal teep kii häste, Ke woip wäggewäste Nõrk u kumisa. Runnas tühjalt lootnu, Ke om häddän

dän ootnu, Seddä abbiga? Minno sõa unneta Omma wallo; sest kii häddä Jowwaj Jummal käända.

6. Jummal teep kii häste, Ke meid jowwaj päästa Surmast wimäte; Ke, kui meije ello Meile lähhäp otsa, Meid wiip taiwatte. Sest se om jo nidade, Et mes ilman mullast sanu, Mullas peap jäma.

7. Jummal teep kii häste, Pissohanna wasta Om täl woimust kül. Sa woip omma rahwast Päästa kigest kurjast Jummalikkult tääl. Olgo sul siin rõõm ehk piin, Sa woi se päääl kindmääst loota, Jummal wiip kii korda.

51. Warum wilt du doch für Morgen.

Wiis. Mes mul waja murret.

Mes sa hommeneš mo siddä Murretat, waiwa näet, Paggan teep jo nida. Mes woip kii so murre sata? Jummalal Om hä meel, Sinno iks weel toita.

2. Jummal om sul ello andnu, Temmast sa ollet ka Jhho, henge sanu. Mes ta lonu saap ta hoidma Allale, Sinnule Omma armo näütma.

3. Arrä kaibago joht nida: Mes ma sõ, mes ma jo, Jummal annap seddä, Kui sa teet, mes om so kohhus, Pallet ka, Jätmata, Kül sul saap so õigus.

4. Es se ihho ennämb olte kui se sõõk Minē se jooõ? Essi seddä mõtke! Ke nüüd surembat iks annap, Kas se tääl Jggäwel Behhembat sul keläp?

5. Mõtlep jälle siddä nida: Mikkaga Katta ma Omma paljast kehä? Se ke ehhitap siin haina, Ei sa se, Eõtteste, Sinno ilma jätma.

6. Kas ütš zirgakenne külwäp Kust ta saap, Mes

ta sööp, Kas ta nälja kolep? Temmä kaep leja päle,
Kargap siäl Oesa pääl Töstap römo häle.

7. Oh ja! usku om meil waja; Kui se saas, Kiil
ep sis Woissime fik saiija. Oh! kã ussun kinni wõt-
tas Jummalat, Ei ta taad Häddan mahha jättos.

8. Sest ke õigust perrän nõuwap, Ullembas,
Kallimbass Armo=riki peap; Kul ep Jummalat teddã
roidap, Kui ta teep Omma tödd, Jummalat iks
pelgap.

9. Otko, noutko ilm kül omma Minno meel
Peap tääl Jesu pole jãma; Ehk kül temma wahhest
wiwip; Siki ta, Ujaga, Abbis jälle töttap.

10. Tahhap ta mo usku kaija, Wõuap ta Ärrã
ka Mes ma temmäst saiije. Omnete mo õnnes lähhap
Kik mes siin, Minno man Meije Jummalat tahhap.

11. Wõttap ta ka mult fik ärrã, Omnete saap
mul weel Ello=sõnna jãma. Oh! kuitas mitto henge
Ellãwa Temmäga Rõõmsaste nink julge.

12. Nemmä jãtwa Esã kãtte, Et fik ni Sün-
nise, Kui ta tahhap tetta. Temmä tahtminne om
neile ütfindã Uinus hä, Se teep tassast mele.

13. Se man Jummalat ka ei ketã Tõtteste Meileke
Wãrwatikkõ leiba. Temmä rühhip neile anda Enne
weel, Kui neil meel Mõtlep seddã sama.

14. Nemmä nõudwa henge warra Oiswa ka Jãt-
mãta Jesu harou perrã; Sest et temmä haroun neile
Hengãmist, Restotust, Häddã ajal, lõida.

15. O mo armas Issand Jesus, Rõmopãiw!
Ello=kãiw! Nink mo henge toidus! Kanna hoold
mo henge perrãst; Sis ei jã Mulle ka Pudus ihho
warrast.

16. Omma waisust, pudust, häddã, Mes mul
tääl

tääl, Ilma pääl, Anna ma so kätte. Kanna sa hoold; minna heidä, Palkwussen, Kummarden Hend so jalgu ette.

17. Müüd, o Issand! minna tahha, Ilman tääl, Yrrost sääl, Kige eest so kittä. Mu so mureniel tõtten, waimun O mo õn! Jesuken! Ja mo ossa, amen!

52. Wiis Tulge ristii inimisse.

Mõtle ikkes iniminnie, Kigi onni asju man, Omma armsa Jõsä päle, Ke sääl elläp ülewän. Ussu ka iks kindmäste, Et ta mõtlep heldeste So pääl jälle, nink hoold kannap, Ja, mes hä sul, hääl meel annap.

2. Oh! kui sa saas nättä sama, Kui suwe om se hallestus, Kumb om Jõsä sõan lõida, Nink sult se saas moistetus, Mes se om, et Jesus Krist Kangešt pallep meije eest, Kõl ep sa ka sis saas wõtma, Jõsä hõlekandmist uskma.

3. O! sa armas kallis Jõsä! Es sa peäs ruttuga Omma Poja palwust kuulma? Mes sa selle keläs ka, Ke so ainust sündinu, Armsamb sul, kui ütšik mu? Ja sa meije eest iks hõlit; Sest et so Poig me eest pallep.

4. Sinno tootus so sõnnan Ei woi meid ka petta mit; Sest et kigen onnan kõnnen Jkkes ollet tõttelik. Ent kui wäega kalliste Tootat sa tõtteste, Et sa meil Eik tahhat anda, Me eest kangešt hoold iks kanda?

5. Ussu, süddä! Jõsä sõnna, Loda se pääl kindmäste, Se so iggäwel ei pettä; Poig ka pallep kangeš gede. Olle sis nüüd murreta, Omma murret heidä sa! Jõsä päle, Ke so kaep Nink so wäega armsas peap.

J. B. S.

Jummala Sönnast.

53. Heut ist des Herren Ruhe Tag.

Wiis. Krist elläp ke mo armastap.

Süüd om se hengämisse-päiw; Sis järke murret,
tödd nink waiw, Mes eäl teid siin keelma saas
Jesanda ette tullemast Halleluja!

2. Oh! tulge, heitke pölwite Nink Jummalat
nüüd pallelge, Siin temná koan söämešt; Kel pat om
armas jägo siist. Halleluja!

3. Suur om me Jummal armoga Nink waise
palmušt kulep ta. Sis kirkte teddä allaši Se sunnis
risti rahwal ni. Halleluja!

4. Oh kirkem Jumjala suurte tödd, Ke tairwast
nink kirk ilma-maad, Ja mes sääl sissen eäle kirk
lonu om, ei minkisike Halleluja!

5. Kä seddä pandkem tähhele, Et Jummal meid
ldi kauniste; Ni kui me temmal saarnaste, Üts palge
temmäst, ollesse. Halleluja!

6. Oh! turdkem seddä tennoga, Kuitas temmä
armoga Meid toidap, kaitsep heldeste, Meid üllewarjup
armsaste. Halleluja!

7. Ja mötlegem et täämba tödšt Om illestösmu
Jesús Krist Nink ommast harwast tonu meil Mes
önsas meid teep siin nink sääl. Halleluja!

8. Ja, Jesu! sinno waiwati, Nink risti pu pääl
surmati; Et piddit ärrä kadduma, So oppus ütten
sunnoga. Halleluja!

9. Ent täämba tödšit wäggewäst Nink römust
omma hulkafest, Kumb sinno surmast kurbas jäi Ent
nüüd ifs jälle römo sai. Halleluja!

10. Sa näütsit henda Jüngrille, Nink annit henda puttu neil, Sest sai neil ussu kinnitus Nink sõamen suur rõmustus. Halleluja.

11. Sis pühhendagem õigede Nüüd sedda päiwä kalliste, Ja laulkem suust nink südamest Nüüd ommast kallist Jeesusest. Halleluja!

12. O Jummal! ke sa ilma löit Nink essi ommas aumus teit, Ja mitto tuhhat Ajastaig, Jo ilman allal hoidnu eik. Halleluja!

13. An et so sure immerdõd, So tarkust, heidust, wäkke nüüd Kik tunnesse nink ussasse Ja sinno kigist kittässe. Halleluja!

14. O armas Onnisteggija! Ke surmast ülles tõsfit sa, O awwita me sõamid Ka ülles tousta patust nüüd. Halleluja!

15. So tõsemissest anna sa Neil wäkke, rammo, joudo ka; Et woime usku kindmaste, Et ollet meije õige pä. Halleluja!

16. Oh! pühhä Waim, me palleme, Et meije juttust kuleme Ni, kui se tullep meije hääs, Nink usk meil kinnitetus saas. Halleluja!

17. O kallis Jssand! wallitse, Kik meije mõttid widade; Et waimun nink ka tõtteste So kumardada kõlbame. Halleluja!

54. Gott mein Vater laß mich meiden.

Wiis. Folge risti inimisse.

Jummal! anna, et man jättä Sedda teed, Kun hukka lä, Nink sen sõnnan henda pittä, Kun ma waimun wastses jä; Et ma, kui pu, haljenda, Nink so paradisi sa, Kui mul tullep ärräminnä, Sestsinatsest ilmast, sinna.

Pühhäst

Pühäst Ristmissfest.

55. Gott Vater Sohn und Heil. Geist.

Wiis. Müüd olgo ikkes iggäwes.

S Jummal Esä, Poig nink Waim! Ke ollet ar-
must rikkas, Kuis ma kül kirtust, tenno wol
Sul anda müüd nink ikkes, Et ollet pühän ristmiss-
sen, Sen ermo - täüs wee wihtmissen, Mo pattust
puhtas mösknu.

2. Täüs rojust nink t'üs huk'atust Ma, lomust
pohhas olle Mo melen om suur sõggedus; Et tairwa
teed ei tunne. Mo jüddä nink fik hinno ka Ne omma
pohhas kölbmata; Sest kurja pole kaändwa.

3. Ent sinna, Esä, ollet mo So pole armsast
tömbnu, Kui olli sinnuft kaddonu Mo jälle hennel
saatnu. Se sündi pühän ristmissen, Kui pühhä
Waim, sen wihtmissen Mo wastfest sünnitanu.

4. So kallis werri Jesus Krist Om minno puhtas
mösknu. Sesamma sinno werre wäest Om fik mo
h'iddäöpnu. Mist, wattu läbbi, ilma jäi Se rist-
missen mul jälle sai, So pühhä werre läbbi.

5. Ma tennä so, o Jesus Krist! Et ollet ristmiss
säädnü, Nink meile õige armolift Se sissen õnsust
saatnu; Se õnsus, et me ujanne, Et sinno läbbi
olleme Müüd jälle Jsa latse.

6. Et ristmissen ma henneset So Jesust tömbse
pöle; Sis ärälasko Satanal Mo ennamb pettä jälle.
Mo henge hoija puhtas sa, Las mo so kerk iks jädä
ka, Kun sinna essi ellät.

7. Ja Jsand! las se õnnistus, Mes ristmissen
mul'fintjit, Mul melen olla iggäwes; Et hendä ikkes
temmäst

temnäst Bois rönustada jätmäta, Nink temmä päle
loda ka, Kui wainlanne mo wasta.

8. Nink kui ma pühhän ristuisen So orri leppi
olla; Sis hoija mo sen leppingun, Et sinno ikkes orja,
Ja jättä mahha pattu ödd, Ent tallita ikk ussu-tödd
So waimo wäe läbbi.

9. Kui nötku sest ma essi weel, Sis ainno andis
mulle, Nink saata essi seddä tääl, Et ellä ikkes
sulle, Senni kui nakkat tullemä Mo ilmašt ärräkas-
ma Nink saatma henne mannu.

Pühhäst Öddango Södmajast.

56. Du Lebens Brod Herr Jesu Christ.

Wiis. Nüüd risti rahwas rönusta.

Mo Jesuken sa ello-leib! Üts pattane so nöwwap,
kel himmo sinno perrä kääp, Nink sinnust
armo püwwap. Ma palle sinno söämest, Oh! wal-
mistä sa minno waist; Et kälbas sinno lawwal.

2. So armisa taima leibaga Mo, Jssand! tääm-
ba söda; So ello-jöle Saata ka Nink minno henge
jota. Ma olle haige pattane, Sa tahhas selle armis-
faste Mo ärräsüttitada.

3. Mul anna diget walmistust Se kalli asja wasta
Nink saata diget himmustust So kalli armo perrä.
Se ussusärl mo katko ni, Et ma wois dige ausaste
So lawwa mannu astu.

4. Kik wihha, waino kistota O Jssand! minno
hengest. Mo pattu mulle awwalda, Et kahhites
neid digest. Sa kütset Pasja; Wonaken! Oh! anna
hendä, Pöijoken! Mul henge kasmus süwvä.

5. Et

5. Ei armo wäart ma olleke So een, ma häddä linne. Ma olle üt suur pattane, Ei salga minna feddä; Ent se mo häddän rõmustap, Et sinno sõna tootap, Et waisid wasta wõttat.

6. Pat om mo riknu koggona, Oh! süttita mo sõand. Ma olle sökke, walgusta Mo meeld nink moistust, Jssand! Ma olle hukkan; hallesta! Ma kadõnu, Oh! otsi sa, Ja awwita so armust.

7. Mo Põigmees tulle minnule Nink jä mo sõamette, Ma lähhüne nüüd sinnule, So armule mo wõttä. So maggusamba rõmoga Mo nõrka waimo kostota, Nink lõppeta mo häddä.

8. Mo Jesuken! sa ello leib Oh! sõda minno armustast. Sa werri, kumb kif mõsfe woip, Oh! mõsfe minno heldest. Ma sulle jä, O Jesuke! Oh jä ka sinna minnule! Sis õige õnnis olle.

57. O Jesu meine Wonne.

Wiis. Mo süddä walwa jälle.

O Jesu rõmustaja! Mo henge kostutaja! Ei ütfit ilman kõhta Kõl sinno heldust kitta.

2. Mes kalli andid annit, Nink maggusat hääd pannit Mul sõkis jokis ette, Mo henge sõnus tetta?

3. Kuis ma nüüd sinno kitta, O Jssand! et sa nida Mo tõbbist ärrä süttit, Nink hendä mulle annit?

4. Mo süddä tennäp sinno So wallo nink so pina, So lõki eest nink hawu, Mes sul mo perräst sanu.

5. Ma tennä sinno waiwa, Mo ainust rõnu-kaiwo, Ma tennä sinno puhkumist, So silmä-wet nink kumist.

6. Ma tennä sinno armo, Kumb olli kangemb surma. Ma tennä, et sa kolit Nink mulle ello saatsit.

7. Nüüd

7. Nüüd tunnep minno südda, Kuis lõppep minno hädda. So kalli werre läbbi Saap abbi lige piddi.

8. O Jesand! las mo seddä Kik häste mälletada; Hend sinnust rõmustada, Ja lige eest so kirtä.

9. Ja nüüd mo sõamette, Nink omma wäkke näuta, Kik pattu häetada, Mes weel mo lihhan löida.

10. Nüüd olle pattust pästet, Nink sinno armust täudet. Mo põlw om nüüd kül õnnis Mo südda wäega rõmus.

11. Mo kigekallimb! anna, Et minno heng iks sinno Siin armastas sen ellun, Nink ussun poos so kullen!

12. Oh anna, et ma paffes Kik pattu, nink sul tükki Weel ikkes lähhämbälle, Ja ilma haid iks põlle.

13. Las mo iks melen kanda, Ei ütškõrd unnetada Mes õnsust sa mul saatnu, Mo taiwa häga toitnu.

14. Ei nüüd mul wigga olle; Kui kole, kole sulle; Kui kooljist ülles tõsse, Nae sinno, taiwan, essi.

58. Wiis. Mo südda waiwa jälle.

S! Jesuken mo ello, Mes suurrt nink kallist armo Sa ommete meil näüdät Kui meid ni sures peät.

2. Et sa meil säräst söki, Ja säräst kallist joki, Mes lige ülle lähhäp, Siin sakramentin annat.

3. Mes ommete so ihhust, Nink sinno kallist werrest Weel kallimbat woip olla, Ja temmä ülle miinä?

4. Gest sinno ihho, werri Meil sadap seddä abbi, Et meije henge - kurbus Saap rõmus ümbres kääntus.

5. So kallis surm, o Jesus! Deep meid jo tent
mest töttes, Et kui sa me eest foolnu, Me leppite
tus sanu.

6. Kui armasas sa meid peät, Mes meije eest sa
massat, Kik näme sunno surmast, Ja werre walla
missfest.

7. Müüd woime olla kindmä, Et taiwa sisse
same; Sest läbbi sunno surma Woly meil fik jälle sada.

8. Kui mõtleme nüüd seddä, O! kuis sis kargap
süddä; So surma mäletusfest Saap meil sis abbi
töttest.

9. Oh anna, Jesus! seddä, Münk essi abbis tötta,
Et woissim' häste moista, So surma mäletada.

10. Kui meil süin meelde tullep, Kui kalliste sa
wöttit, Meid parust ärräpasta: Sis anna parust taata.

11. Ei sa meil abbi, töttest! So surma mäle
tusfest, Kui meije ka ei wötta, Kik paruu mahha jäta.

12. Kui jälle mäletame, Mes sunno surmast
same, Sis essi, Jssand! anna, So surma eest, so kitta.

13. Weel päleke ka seddä, Et todas meije süddä
So päle õige julgest, Münk elläme nüüd rõõmsast.

14. Kui mõtleme se päle, Mes armastust sa meile
Sääl risti külle näütsit, Kui meije eest sääl kolie:

15. Sis awroita, et meije So armastasse jälle,
Mink annasse fik hendä Sul ommandusses ärrä.

16. Sis hennel abbi same, Kui nida lawwa
läume, Et wõttaare fik hendä So omnis ärräanda.

17. Ja armastame jälle, Süin ilman, omma
welle, Mi kui sa, surma sani, Meid ellet armastanu.

18. Sis läüra essi, Jssand! Me figi sissen söänd,
Et temmä armust pallas, Münk sulle auwo annas.

J. B. S.

Edis si seft

Tõisitsesest nink karivalast N. Stirahwa
ellust.

59. Hilf Gott, 'wie gehts doch jesso zu.

Wiis. üts wonakenne kandma lääp.

Sh! Summal, kuis süin ilma pääl Ni kurri aig
nink luggu; Ne inimisse põlgwa tääl Kik
õgid ussu-suggu, Ei tahha nemmä kuuldake, Mes
om se õige tairwa tee; Süin omma teed iks kääwa,
Ja ütleva kik julgede: Me jäme ni kui olleme; Nink
fega hukka läwa.

2. Ei olle kül, et nemmä tääl So sõnna ärrä-
põlgwa Nink omma wanna wiisi pääl Süin kõtto täüta
püüdwa; Se man weel omma õigeda Nink ülleohtus
arwawa Ke seddä alwas peäp. Taad wihhastama
kurjaste, Ei tahha säräst kuuldake, Ke neide wiisi
laitap.

3. Kes meist, ni nemmä ütleva, Süin enndämbat
wois püüda; Se om jo liig nink woimata Jks pattust
ümbre käända, Me nõrga pohhas olleme, Ja kik
kääp ilman midade, Et tõisite ei tulle. Kui enne
kääme kerkude Nink Jõsä meije loeme; Kas se sis kül
ei oll?

4. Nisuggust jutru ajawa Ne ristinnimisse, Ke
Kristust salgwa eluga, Mes suga tunn stawa; Ne
käändwa wõltsi-oppusses, Kui Jõsu polst heitatas,
Et ussun nink ka ellun Jks peäp Jõsust kaema, Ta
mele perräst teggema, Nink kääma temmä jällin.

5. O Summal kausa essi sa So nink so Poja
aawo, Nink arwalda weel emän ba, Jks läubi
omma Waimo, Et Jõsus, meije õnnistus, Ta arm
E ja

ja tõ nink kannatns Om ütfinda se pohhi Mis pääl
peäp kaema Ja se man waaste elläma; Sis kõrda lääd
me assi.

60. Mein Gott ach lehre mich erkennen.

Wiis. Kes Jummalat ni lassep tetra.

Mo Jummal anna mulle tutta Kui henne - pettus
om mo man. Kui paljo henda uskjis kitwa Et
ellä siski Kristusen. O Jummal! te so kirtuseses Mo
õiges, õnsas usklikkus!

2. Oh! et ma ütfinda jääs sulle Nink wois mo
henda sallada, Ja hennel kote, sulle ellä Te minne
waastes koggona. O Jummal! te so kirtuseses Mo
õiges, õnsas usklikkus!

3. Mo säänd kissu ilmast wäljää Nink wõrta fedda
hennel täält, Et ma üt waim wois soga jääja, Nink
anna mulle Jesu meeld. Mo Jummal te so kirtuseses
Mo õiges, õnsas usklikkus!

4. Mo ihho, henge tõmba essi, Et ma mo Jesu
perrä kää Nink abtakesse te pääl jõe. So teorus
mul olgo auro. O Jummal te so kirtuseses Mo õiges,
õnsas usklikkus!

5. Oh! et ma ilma nink mo lihha Kik koletas,
jääs tõten sul, Jks Jesu risti mannu rühhi, Jlm olgo
risti podu mul. O Jummal te so kirtuseses Mo õiges,
õnsas usklikkus!

6. Te, et mo usk, mo arm nink lotus jääs elläw,
findimä reggija, Et surmani mo kristlik saatus Jks
olles karmwalusseta. O Jummal te so kirtuseses Mo
õiges, õnsas usklikkus!

7. Kui ma jo ni siin ilman olle, Mo Jummalaga
ühhendet; Sis om mul siin jo õnnis ello, Säääl sa ma
raivalikko hääd. O Jummal te so kirtuseses Mo õiges,
õnsas usklikkus!

61. Wiis.

61. Wiis. Kes Jummalat ni lassep tetra.

Hä sel, ke digeste iks püwäp, Et temmä J'su
ommane Bois olla, nink se päle mõtrep, Et
temmä elläs nidade, Kui temmä, ütškörd wimäte,
Bois ülles minnä taitwahhe.

2. Se ei sa müüd, kai holetussen J's päiwäst päiwä
ellätas, Ja hirmsan ello-tiggedussen Siin armoaiga
kullutas. Ke ikkes rühhip tawahhe, Se lät ka sisse
wimäte.

3. Käl taima wärräja om kitsas Nink ahtakenne
taima tee; Kui sure hoi ga iks püüas Se tee wääl
fõndi digeste: Sis saap ka hoi kandjalle, Mes nemmä
otfnu hennele.

4. Mo J'suken! sa ütfind ellet Se dige õwä
taima tee. Mo heng! sis sünnis, et sa kart J'susse
päle koggone, Nink panmet seädä tähhele, Mes temmä
oppet rahwale.

5. Ja oppetap mes põhja päle Hend sünnis toeta-
da, tööst. Ja lassep kuulda omma h'le, Et se meil
olles saatja eest Ja näütap omma tenistust, Et toost
meil olles rõmüstust.

6. Ja Jesuken sa selgest oppet, Mes sünnis mel'n
piddäda; Mes tetta ehk ka jättä tulley, Kuis diaest
sünnis elläda, Mis meel nink mõtte, himmo ka J's
Jüngriil peap ollema.

7. Kik oppetap so sõuna häste, Kik sinno Waim
ka arowitap. Ei essi se käl dige tööste, Ke sinno sõuna
perrä kääp. Ja mes täl olles woimara, Ke kik teep
sinno abbiga?

8. Sis armas Jesus! meile onna, Et jättäme
kik holetust. Las meid iks häste melen kanda, Kusk
meil saap henge õnnistust; Sesamma ütš, se olgo
meil Se kige suremb murre tääle. E2 9. Sa

9. Sa essi hendä meile näüda, Et kaeme iks sinno pääl. Sa essi meid so perrä tõmba, Et iks so jällin kääme tääl Sa Jssand, omma kääga, Meid kif siin essi arowita.

10. Nink nida lasse meid so kullen, Ni kui puossa, haljenda, Meid kanna ikkes omman sullen, Et meije sult ei kaota; Seni kui meije wimate So manni taima tullem.

J. B. S.

Sest surest henge ärrarikmissest.

62. Ach mein Jesu welch Verderben.

Wiis. Jssand kurja olle tennu.

Säärne hukatus, o Jesu! Elläp ihhun, hengen mul. Kif mes Adamist sai sadus Sest ma olle täüdet kül. Oh! ma peä tunnistama Eihha lihhas olle minna.

2. Oh! mes kurja himmo mulle, Kuis mo rikkup lihha meel? Häle tõle laisk ma olle, Ulli wikk sel kurjale. Oh! kee pästap mo sest wõrgust Nink neist lihhas liikkust himmust.

3. Jesuken! mo arowitago, Minno perris häddä feest. Süttita mo henge kahjo, Sinno werre kangeft wäest. Pühha Waim mo wastses tekko, Wastset meeld nink mõtrid saatko!

4. Ni kui olle mullast lodu: Nida om ka minno meel Kohhalt ilma pole käänu; Peä ma hääs sama weel: Sis sa peät minno pästma Nink mul wastset illo andma.

5. Lo

5. Eo mo sissen pohhast idänd Nink so perrä him-
mustust, Et ei peä nahjas ennämb Kurja pattu har-
jotust; Enge sinno perrä ihka, Sinno pole saggest
puhka.

6. Wakomist, palwust, wäitust anna, Kallis Jes-
sand minnule, Et ma temmäst pürowä taata, Mes
ei kälba sinnule, Et ka kurje himmu wosta Nida maad-
les, kui neid wärä.

7. Kui ma peä kannatama Mitmasuggust willt-
sust, Anna! et ka sedda wärä, Ni kui ilma teotust.
Jesand! sa wois essi saata, Nistin usfutawwas
jäda.

8. Peäs ma wast kummastama Oh! sis tösta
ülles mo. Sinno wäen woimust anna, Et ma ei sa
jätma so; Enge et sul iks wois jäda Nink kii häste
löppetada.

63. Durch Adams Fall und Missethat.

Wiis. O Jesu Zummal innimen.

Se Adami suur esitus, Mes temmast meil sai perris-
tus, Om saatnu surma kigille Suurt hukkatust
sel ilmale.

2. Kus om se kallis palgeken? Kus om se önnis
pölwaken? Kus rõhkus, mes and ello pu? Es se kii
olle risotu?

3. Ma olle omman werren maan Ja kohhalt huk-
ka minneman, Täüs harwu nink täüs paiši ka, Ni om
mo häddä töttega.

4. Kus om üts arst, Kus abbimees? Kes om,
ke minno terwes tees? Kus om se salw, kus öli siin,
Kumb süttitap mo henge piin?

5. Ei sa ka ilma abbist kii, Ei kälba rohhi, plaaster
mul. Üts asji om siin ennege, Mes süttitap mo
tawweste.

6. So werri, Jesus! kumba sa Mo eest sin
wõttit wallada. Se om, mes mo wõip süttida. Sis
wõta mo päääl hallesta!

7. Kik sinno kall's tenistus, Kik sinno waino nink
Kannatus. Se päästap pattust wallale, Nink süttitap
mo foggone.

8. Ne hawi, ke sul tetti sääl Kui naglati so ristil
päääl, Ne parrandada lölbawa, Mo hawu õge
foggona.

9. Oh! rühhi mulle abbis nüüd Nink wõtta
ärrä kik mo süüd. Mo päästko tigest wallale Mes huk-
kani mo karjaste.

10. Nink te mo wasttes foggona, Et wastset ello
runnes ma Nink löwwas wastset joubo ka, Et wõisfe
sinno orjada.

11. So sõnnast reä kinni so; Sest nida ütles
mull-jo: Ma sulle elle ütfinda So arst, so õn nink
ello ka.

12. Ei' oll' sedda mulle ka, Sis ellä minna
rahhoga, Nink kui ma kole, tulle ma, Kun terwe
oll' foggona.

13. Nüüd, halleluja! laula ma Nink pürowä
sinno tennäda. Sest sinno surest armo-tõõst, Et süttitap
mo hangekest.

Pattust Käändmissest.

64. Ich armer Sünder komm zu dir.

Wiis. O Adam sinno essitus.

Wa waino kurblik pattane O Jummal! sulle tulle.
Oh! hallesta sa heldeste. Mo sure hädä päle.
Kik

Kiä pattu ma sul tunnista, Mes minna olle tennu, Jo norusfest, Maast madalast, Kui ille kelo lännu.

2. Käl om neid pattu arwota, Mes minna olle tennu; Ei woi ma neid ka sallada, Sa ollet jo kiä nännu, Kiä minno kurga teggemist, Kui olke ülleastnu. So, armust, antu sädussid, Nink sinnul wasta pandnu.

3. Ma olle tennoandmata Ka käl so wasta olnu. Ei olle sõamest käl ma Sul aumo kittust andnu Se armo eest, mes minna tööst Sult eggapäiwä fanu. So usutaw hä Esfanouw Om iēs mo melest lännu.

4. Sa ollet seni päiwani Jks moga kannatanu, Ei olle wihhan nuhheinu, Kui minna kurga tennu. Jks ollet sa, O üllemb hä! mul armolinne olnu; Ehk minna ka käl kurgaste So sõnna wasta pandnu.

5. Mo sõand ollet sagedast So sõnna läbbi otsnu. So puhhä Waim om wäggewast so pole minno kutsnu; Käl eggal luul Hääd reggit mul, Et pididi pattust kääntäma; Käl tömbfit ka mo häddaga, Et pididi sunno noudma.

6. Käl ollet sinna heldeste Mo sõand kopputanu; Ent minna olle kurgaste Se wasta kinni jännu. Mo rummalus ninē wallatus Om wasta pandnu sulle; Misammute Weel päle se Ka kurga tennu muile.

7. Käl woinu sinna peake Mo, kurga perräst, tap- pa, Kui kurga sullast äkliste Süst ärähäetada, Käl woinu sa Mo nuhhelda, Ja kohhalt äräheita; Ent siski weel Sul om hä meel, Mo päle armo heita.

8. Kui seddä mötle sõamen, Sis tulles murre päle, Et ma tei julgest hullussen Jks wastset pattu jälle. Nink om mul siin Jo põwo piin, Se sure

peho läbbi, Et teggi ma, Mes Eölbmata Nink Eust
mul nüüd suur häbbi.

9. Ei süani ennämb minnule So latse ni nime
kanda, Ma ennämb wäart ei oll'ke So palge ette
tulla; Ni pattu id Om riknu mo; Sul tunnista ma
fedda. Kui arwat sa Mes tennu ma; Sis ei woi
önsas sada.

10. Oh! helde Eesä hallesta, So ette hendä
heida. Oh! ärräpölsgo fedda sa, Ke pattust tahhap
Eäända. Oh! kae sure armoga Mo waiset kurba
pattast. Mo awwita, sis pääse ma Mo surest henge
hädäst.

11. Oh! kallis Önnisteggija! Mul peä appi tulle.
Mo p'rtu hawu parranda, Et minna Eölbias sulle,
Nink jääs so ommas iggäwes, Ni süin, kui ka sääl
rainan; Oh! kule mo; Sis tennä so, Nink laula
röömsast, amen!

65. O Vater der Barmherzigkeit.

Wüs. O Zummal taiwast kae päääl.

O Eesä surest heldusfest! Ma kummarda so ette.
Oh! ärräpölsgo minno waišt, Et pattane ma
olle. Ma tunnista sul kif mo süüd; Oh! anna mulle
andis nüüd So sure armo perräst.

2. Ma fedda nüüd kil kahhitse, Et pattu olle
tennu, Nink latse pölwest sanike Ni ülle kelo lännu
Oh! fedda rasset pattu süüd, Mes minno kala päle
nüüd. Kes temmäst minno päästap?

3. O Jesus Önnisteggija! Sa ollet ärrämasnu
Mo pattu, omma werrega, Nink mulle armo saat-
nu. Oh! wötta sinna hallesta, Et sinno läbbi pääses
ma, Mo surest pattu wöllašt.

4. So

4. So hawa, werri, kannatus, So piin, so surma hädda, Se olgo minno lunnastus; Sis sa ma abbi nätta. Kui sinna pallet minno eest, O minno armas Jeesus Krist! Sis sa ma Esä armo.

5. O pühhä Waim! sa awwita, Et nida pattu tunnes, Kui wõta neid kük wihkada, Nink hendä umbrelänäs. Oh! et mul hirmsamb middäke Es olles, kui kük kurri tõ; Ent hä tõ ikkes armas.

6. Las mo iks nida elläda, Et ma wois rõmus ollr, Kui ma siist peä minnema, Sul figist arwo andma. Las mo iks ussun elläda Nink ussu: tööd iks tallita; Ei ma sis surma pelgä.

66. Ihr armen Sünder kommt zu Kauf.

Wüs. Oh! tulge teije waiwatu.

Oh! tulge hulgan pattatse, Kük teije, ke sü allutse, Ke koormatu nink waise; Sest J. sa süddä wallal nell, Ke omma kahjo tundwa tääl. Sis tulge häd: dälisse!

2. Ta wõrtap wasta pattatfid. Ke pattu tunnes, tulgo nüüd; Ta tahhap ärrapästa. Ent tulle allandussega, Ta jalgu ette kummarada. Ta näütap armo tööste.

3. Ei jätta Farjus lamnast ka, Ke essinu nink abbira. Ta otsip reddä lanest. Uttesakümmend üttesa, Säääl Laande seni jättap ta, Nink otsip ütte ainust.

4. Näts! Jeesus otsip armsaste ka sinno, o mo hengeke! Ta himmustap so perrä. Hing! lasse hendä löida ka, Ta hawu sisse pakke sa, Säääl woiw sul armo sada.

5. So arm om suur, mo Jeesuken! Ma waina paljas tulle süs Oh! hallesta mo päle. Ma olle te,

Te eesinu, Nink surma ärrä teninu. Oh! päästa minno jälle.

6. Oh! häddä mul, et minna jo Ni wäega sinnust tagganu. Oh kånå minno jälle! So lamba lauta minno to, Ja tairwa tahra sada mo; Ma seddä sinnust pälle.

7. Las mo ni, kui ütš lambaken Jes hendä hoida sinno man Nink ikkes sulle jäädä. Te, et ma ütšast taggane Nink sulle hendä koggone. So ommas ärräanna.

8 Ja Issand! aima, et ma ni, So armun jääsle surmani, Nink pattu hinno pölle. Oh! aima, et ma wärä to, Mes, so mant, jowwaw petta mo, Nink sulle ikkes ellä.

9. Oh! wötra minno hengekest So waris alla armolist, So hawu sisse peeta. Mo hoja pörge hawwa eest, Nink aima, omma werre wäest, So mannu, tairwa sada.

67. Wiis. O armo-juur mo pat om suur.

Oh ärräne, Mo hengeke, Nink mötle häste perrät Kuis sinnoga? Ehk kohhes sa, Ka mötlet ütš-förd sada?

2. Mes tee om ta, Kun kōnnit sa? Kes om sün sinno saatja? Kas lihha-meel, Ehk Jesu haäl? Oh! mötle häste seddä.

3. Nüüd om se weel, Et aiga tääl, Kui woip weel ümbreläända; Nüüd om ka tee Weel walliale, Säääl tairwa-paiga sada.

4. Kes teed, mes saap, Kui kauges jääp? Ehk läöp so aig sul mödä, Nink wunäte Saap hirmsaste So rummalus sul tedä.

5. Oh

5. Oh Jesuke! kuis heldeste Sa nüüd weel kigil heikat? Kuis armsaste nint rõmsaste Sa kii weel wasta wõttat?

6. Sis mõtle päääl, Mo heng nink meel! Nink känd ümbre hendä. Oh! rühhtine Kii wimane. Heng põrgo eest weel hoida.

7. Sest rasse tööst, Oh mõtle hääst! Om põrgo wainw nink wallo, Kii tulle känd, Nink tõrwa seen, Heng kannap hirmat ohro.

8. Ma jätkä sis kii ütteleis Mes huffotap mo henge, Nink wannu nüüd, Kii pattu tööd, Hää meel kohhalt ärrä.

9. O Jesus Krist! An armolist, Et sinno werre läbbi, Mes wallast Ra minno eest, Saas henge polest abbi.

10. O palle sa, Mo eest, et ma Bois andis andmist löidä, Nink ütstörd ka, Kii kole ma, Bois tawwa rõmo saba.

11. Ma kahhuse, O Jesuke! Et sinno põlgst minna. Nüüd wõtta ma So rõmoga Mo ommas jälle wasta.

12. Oh! wõtta sa, Mo ommas ka, Mo henne perrä tõmba; Et ikkes tääl, Nink ütstörd sääl, Bois sinno ommas jätkä.

13. Sääl tennä ma, So rõmoga, Et ollit muste abbin, Nink tarmatse So tawweste Sääl wallis tuide seksin.

J. B. S.

Tõistõest ussust.

68. Ich habe nun den Grund gefunden.

Wits. Kes Jummalat ni lassep.

Nüüd olle minna pohja löidnu, Mis pääs ma lö-
rust pohjanda; Se om mo Jesus, ke om tulau
Säält, Isküst, sure armoga. Se pohhi ikkes kind-
mäs jääp, Kui ma nink tawas hukka läöp.

2. Ea tenistus om pohjas pantu Neil, kummil
õnussust om hool. Ea armo: kae omma kääntu,
Siin fige patta:side pool. Ea halle süddä kaep ka
Siin figi päle armoga.

3. Ei sa nüüd meije hukka sama; Sest Jummal
tahhap arwita. Poig tuuli lunnastuss: alla; Läts
ülles, me cest pallega. Ea allasi nüüd heikap meid,
Et arwasem täl löänid.

4. Oh! pohjata arin, kun kif pattu Nüüd omma
neestu iggawest' Mo harwa omma terwes tettu, Ei olle
ennamb hukkatust. Sest Jesu werri löpmata Nüüd
heitaw: Esä hallesta!

5. Se werre sisse tahha minna Nüüd ussun
allawajoda. Kui pat mo tahhap hukka panna, Sis
tahha sinnä waggeda, Kust eggal ajal löwowa ma
Suurt hallestust imlöpmata.

6. Se hallestus mul ikkes püssip, Ebf löppep
muido kif mo kääst; Kui häddä ka ifs päle tükkip,
Et arwawäsi ikkissust; Kui kif mu assi hukka läöp
Sis hallestus mul ikkes jääp.

7. Kui minna waine muud ei tunne Kui selget
wigga hennesen; Kui kif mo teo hukka lönnu, Et ei
wõi kitta minki man: Sis tunne ma sest rõmustust,
Et Jesus om täis hall:stust.

8. Kif

8. Kif sindko ni, kui temmä rahhap, Ke e n
täüs hallestuffega. Ta woip mo sõänd waigistada,
Ei temmä minno unnetä; Mul olgo rõõm ehk häddä
tääl, Sis loda hallestusse päääl.

9. Se pohja päle jä nüüd minna Senni kui ellä
ilma päääl. Mo tõ nink mõtte läwa sinnä Ni karrowa
kui ma ligu weel. Käl iggäwes ma laula sis: O! halle-
stusse siwmius.

69. Wiis Kus om mul minna kül.

O Jssand Jesus Krist Sa oilet, minno eesi, Säääl
risti pu päääl podu, Sest om mul õnneus todü.
So mõrro surma wallo Om mulle saatnu ello.

2. Ma olli kaddonu Nink ärräsunnitu, Sa tullit
minno päästina Nink hernele mo õisala, Sa kannit kif
mo wallo, Nink järit omma ello.

3. Ma waine pattane Ei massa middäke, Ei olle
hääd mo küllel, Ei ka mo termen ellun: Nink jiski
annit sinna, Mo eest, so werre hinna.

4. Sa teesit seddä kül, Et minkisuggust mul Es
olke anda sulle So armo massa jälle; Ent sest es holi
sinna, Sa kandsit minno pina.

5. Sa paisit minno eest, Kui rahwas hullust
pääst, So käsfi nink so jalgu Eõi risti kanno külge;
Oh Essa! ütlit sinna, Meil pattu andis anna!

6. So nagla mulki seest Joosf paljo werri, tõöst,
So risti mõda alla Se wannotu ma päle, Nink saat-
sit ilma jälle, Ta wanne eest, suurt õnne.

7. Sesamma werri om nüüd pattatside rõõm,
Sest tullep neile õigus, Se täüdap neide pudust, Se
se om neide rohhi, Nink neide ussu pohhi.

8. Se werri maggus häääl Käüp nüüd ka
ilma päääl Nink näütap omma wäfte, Teep suri
immes

immetekku Ne koolija tuiswa üles Se werri läap neil
Kallis.

9. Ne jätwä rõmoga Kif pattu mehha ka; Sest
et neil muido ossa, S st werrest, ei woi sada, Ne
hoidwa se eest hendä, Mes woip fest werrest keelda.

10. Oh! õnna omma ne, Ke hendä terweni, Sel
wonal ärräandnu, Nink temmä pole käändnu, Ke
Kif siin ärräsalawa, Ent armo kullen powä.

11. Mo Onnisteggija! Oh anna! et ma ka So
werre abbi tunnes, Se läbbi armo lõmwas. Oh!
awwita mo seddä; Sis se eest sinno kitta.

70. Versuchet euch doch selbst.

Wiis. Oh! wõtkeim Jummalat.

Oh! wõtke õigede Niid sõänd läbbi nouda, Kas
uff se sissen om, Kas Kristus sääi om lõida. Arm,
heldus, allandus, Piikmeel ja kannatus, Ja sõbrus
tasaus Om usust tunnistus.

2. Uff selge walgus om, kumb sõämen om lõida,
Uff näütap õigede, Mes teed siin sinnis karrowä. Uff
teep mo hengelest Mo Jesu jaarnarhes, Uff wastfest
sunnitap, Nink sõänd varrandap.

3. Uff wõtap Kristuslest tik õnne, õigust, elle
Nink lodap koggone Ja temistusse päle; Uff kitta
ütsindä Hend ommaast Jesuslest; Ei muust ka rõmusta,
Kui temmä helduslest.

4. Uff odap julgede, Mes Jummal tootonu,
Jääp kätte mõttera, Ja kalli sõnna mannu. Uff häd-
dän kindmaste Jks lodap, kannatap, Nink saiasap
liigmata Kui koorina rasses läap.

5. Uff pannep tähhele Kif jummalikto tekku Teep
figin asjun ni, Kui Jummal esn temu Teep häd-
sün figille Ni hää! kui kuralle, Ei õisi aawoke Ehk
kaswv hennele,

6. Me

6. Me Issä taiman and Meil omma Poiga essi, Kui meije ollime Beel temna wihhalisse. Ta armast wihkajid; Ke sedä ussup nüüd, Se jättap wihha tööd, Nink armastap ka muid.

7. Uff annap kannatust, Teep koormat kerges meile; Uff mõtetp ristil al, Et Issand pandnu päle. Ei usklik nurrise, Ent ristist rõmustap, Nink ussup kindmaste, Et ristist abbi saap.

8. Uff teep meid maddalas Nink ponnep seddä ussma, Et waise olleme Kel paljo pudust, wigga. Ke peap omme häid Jks Jesu andmisses, Nink tennap teddä kii; Se om ürs ussuk mees.

9. Uff läütap armo tuld Nink arm se annap joudo, Et jomrap usklik mees Siin tetta ussu- reggo; Nem teep siin ütsindä, Mes armas Issäle, Nem ellap koggona Siin ommal Põijule.

10. Sis wois, o Issand! sa Mul diget ussu anda, Ka teddä wäggerwäst Mo sissen kinnitada; Et mes ma üssike Siin te nink tallira Jks ussu sissen te, Nink ussun kole ka.

71. Wiis. Tulge ristinnimisse.

Anna, Issand! seddä ussu, Et sa meid kii armastat, Meid säält tahhat wäljä kisku, Kohhe hukkat meid se pat; Nink et meil sul kurbas jääp, Kui üts ainus hukka läap Ent et tahhat õnlas tetta kii, Ke sinno pole käändwa.

2. Anna ka weel seddä ussu, Et sa selle ütsindä Ollat meile ärräandnu Omma Poiga koggona, Et ta meid kii lunnastas. Meil jääs Sunisteggias, Ni kui läbbi temna armo Me kii saasse taima rõmo.

3. Anna, Issand! ussu seddä, Et so Poja oppetus, Om se dige ello-sõnna, Nink se ilma walgustus,

Ja et nüüd om ko! hus ka Temmâ perrâ ellâda; Se
et se iks hukka lähhäp, Ke so sõmma ärräpõllep.

4. Seddâ meeld sis meile anna, Kallis Issat
Jesús Krist! Jkkes häste tähhel panna Sinno K
opperust, Nink so perrâ jätmäta Mida ilman tõndide
Kui sa eesti ollet káinu, Nink hääb oppust me
andnu.

5. Anna weel ka seddâ usku, Armas Önniste
gija! Et sa ollet ärräpõstnu Meid so mõero surmag
Kigest pattu nuhtlusf st, Nink meil enimu se eest U
õigust, rahho, ello, Taima auwustust nink rõmo.

6. Se st nüüd sinno tenistusf st Anna hendâ rõm
sta, Nink sest surest hall-stusfest Hendâ kitta ütfindä
Se meil, ommast lotusfest, Ömmast rõmust, Kitta
fest, Meije pohhi ütfind õigo; Kik mu kitus mahh
jãgo.

7. Pühhä Waim, sa ainus abbi! Tulle me
appi ka; Et me sinno wãe lähbi Wõime ussur ellãda
Ussun kik sijn tall ra. Ussun ütstõrd koolda ka, U
õtsa kãtte sada, Taima rõmo perãndada.

J. B. S.

Kristlikkust ellust.

72. Ach Gott gib du uns deine Gnad.

Wiis. Oh! tulge teije waiwatu.

Oh! Jummal anna armu nüüd, Et meije seddä
pat u teed Kik wõiese mahha jättä, Nink Jese
sõse ussusse, Ja temmã perrã tõnnõsse, Kik omun
ello aiga.

2. Oh

2. Oh! anna, et me elkäme So sõnna perrä dige-
be, So nimmel auwo anden. So waimoga meid
wallitse, Nink taiwa pole juhhata, Jeesuse läbbi,
Amen!

73. Herr Jesu Christ mein Leben.

Wiis. O Krist, ke ainus ollet.

O Jeesus minno ello! Ma sinno kummarada. Mo
henge rõdm nink illo! Mo seddä awwita, Et
wois so armo tuita, Ja armo läbbi tetta, Mes eät
tahhat sa.

2. So arm mo kangest hoidko, Mo kallis Põnjo-
ken! Et kurbust sul ei saata So wasta esiman. Ent
ellä sinnul rõmus Nink sinno nimme auwus, Mo kige
üllemb hä!

3. Las jada iks mo süddä So armun kindmäste,
Et es wois lahjutada Mo so mant ütse; Et ütten
soga kole, Nink ütten soga ellä, Sää! taiwan
iggawes.

4. Las mo so kullen jada, Kui haljas ossa puust,
Nink säräst wiija kanda Mist sul saap rõmustust. Las
mo iks seddä tettä Mes sul om armas nättä, O Jē-
sand kule mo!

5. Las minnul himmo olla So perrä iggawes;
O Jeesus minno ello! Mo ainus õnnistus! Las mo so
perrä nouda, Nink seddä tagganeda, Mes sinnust
keläp mo.

6. Oh! anna, et ma loda So päle ütfinda,
Nink kigin asjun wõtra So päle kaeda; Et se mul
armas nättä, Mes moga tahhat tettä, So kitta
kige eest.

7. O tulle, Jeesus tulle! Mo õnnisteggiija! So
astikkulle oile Jē man so abbiga! Oh! koleta mo

ihha Niin waimo wälke anna; Et waimo tööd
iks tees!

8. O armas Esä kule Mo palwust heldussest,
Mul Jeesus abbis tulle, Niin palle minno eest. O
pühha Waim mo läuta So armoga, niin täuda Mo
walgustussega!

74. Wiis. Kes Jummalat ni lassep tetta.

Ke tahhap Taiwan õnsas sada, Se peap kääma
tairwa teed, Ke piinwäp pörgo harwast taata,
Se peap jämma pattu ööd, Ke tahhap olla rõmmun sääl,
Se peap pattu ikma tääl.

2. Sis anna Jeesand Jummal armo, Et jäträs
pattu perräle, Niin läbbi sinno pühha Waimo Jees
elläs ussun õigeste; Niin kõnnis sure hõlega Mo Jeesu
jällin jätmata.

3. Las minno ikkes sinno päle Oh armas Jeesus!
Kaeda. Mo meeld iks tõsta ülles mäele, Et sinnu
häste oppi sa, Kuis sinnis käärowä ilma pääl, Et sinna
saas, kum ollet sääl.

4. So armo, kallis Jeesand! läuta Mo sissen
häste pallama, Et, läbbi armo sinno wasta, Kik mes
ma te niin tallita, Jees õigest hengest ärräte Mi kui
sul temmäst melehä.

5. So sõnna mo iks juhhatago, Et ma ei essi
kõndiden. Jees õige man mul meelde tulgo, Mes sinna
säädmu sädussen; Et ommast pääst ei middäte, Ent
kik so sõnna perrä te.

6 O pühha Waim! mo oppetago, Siin häste
rõndma Jummalat, Niin minno sissen selletago Mo
kallist õnnisteggijat; Et armasta niin aawusta Mo
Jeesandat iks rõmoga.

7. Oh

7. Oh anna joudo ärräwäärda Kik kurja lihha
hinnustust; Et kelleke ma ei te kurja, Ent figil näüä
armastust. Kik kurjus, pettus, lawwalus, Mult
sago mähha jätterus.

8. Mul öiget meeld, o Jssand! anna, Et öigust
enne armasta, Ja rõmoga mes tõise omma Täl kätte
annas feelmata, Nink jaggas ka weel päleke Mo
ommast mõnnel waisele.

9. Mo ammet mul iks melen olgo, Et temmäst
häste hõlites, Mo tõ nink orjus ikkes sago Mult häste
ärrätallitus; Et ussu suggu tunnes ma, Kui püwä
olla laitmata.

10. Oh tõtta Jssand essi abbis, Et ellä ilman
ausaste, Ja siski ikkes maddal olles, Ei paiso ülles
hendäke, Ent tunnes omma tühhiust, Nink ussus
Jesu tenistust.

J. B. S.

75. Wiis. Müüd hengwä innimisse.

So ello käuik, o Jesu! Se oppetago minno, Kuis
sunnis olla siin, Nink kuis mul sunnis tetta, Et
iusõrd saasse nättä, So palget taiwan üllewän.

2. So armastus nink heldus, So waggaus nink
öigus, So sõnna, wõtminne, Kui Jssä tahtmist
täütsit Kik koormat rõõmsast kandsit Se olgo minno
saatminne.

3. Ni pühhä, puhta, selge Kik minno mõtte olge,
Kui sinmul ollima; Et kurjust ma ei kanna, Kik kurje
hinnu wärä, Ke minno pettä püwäwä.

4. Ni minno meel ka olgo, Ni minna sõnna
kuulgo, Kui sinna kuuldsit ka. Et ma es pannes
lijas, Mes sinno sõnnan käftas, Sa Jssand! anna
armoga.

5. Arm wallitsego minno, Nink selgest armust
tulgo, Kif mes ma tallita; Ni, kui so nimme aurous,
Ja lähhemt älle tullus, Kif Eigin woise sünd da

6. O Jesand arwitago Nink heldest ehhitago
Mo, omma jowwoga; Sis minna kül siin kõlba, So
jälgi perrä kãrwã, Nink sinnul rõmus ellãda.

7. Ni minna ka sis kõlba, So mannu sada tairwa,
Kui sinno perrã lä. Oh arwita sis seddã, Sis minna
ürtkõrd littã, Sããl, sinno nimme orfata.

J. B. S.

Palmusest.

76. Wiis. Kes Jummalat ni lassep tetta.

Sa Jõsã ollet meile kãsknu, So, hãddan, appõ
heitada, So Poig om meile tootanu, So,
meije eest, sããl pallelda, Waim tahhap, meije sisen,
ka, Se Abba Eesã! heitada.

2. Sis tulleme nüüd sinno ette, O armas Jõsã
üllewãn. So latselikult kumardame Siin allanda
likkun palmussen. Oh! mõtle omma sõnna pããl, Et
kuultus saas me palmehããl!

3. Me palleme so Eige perrãst Mes meil wois olla
tullulik, Nink et me pãssesse ka temmãst, Mes Eige
pitte kahjolik; Kül esji tijat selgeste, Mes meil om
kurri, ehk ka hã.

4. Sis hallesta nüüd meije pãle, O armas Jõsã!
heldeste, Nink õnnista siin meije põlwe, Se Eigege,
mes meile hã, Ni ihho kui ka henge poot, Et tunneme
so Essahood.

5. Oh!

5. Oh! ärräfaego joht seddä, Et meil ei olle tenistust; Meil omme andid ilma anna, So issalikkust heiduss- st, Nink matta, meije pattu-siüd Sääl merre pohja mahha siüd.

6. O Jesus meije kallis pästja! Meid pästa kigest pattu-siüst; Sa, meije armas dnnetoja! Meil saata kük, so werre wäest; Nink palle essi meije eest, Sis same kük me Essä kääst.

7. So sönna tunnistap jo seddä; Et sinna ollet illewan, Me henge asja tallitada, Nink meije eest sääl palleman. Sis sinno päle lodame, Et same, mes me palleme.

8. O pühhä Waim meil abbis tötta So kalli walgustus ga, Et woime häste moista sada, Kuis sinuis Isä valleda, Ja wötta sinna koggona, Me sissen, Abba! heikada.

J. B. S.

77. Wer ist wohl würdig sich zu nahen.

Wiis. Ma tahha sul Jehowa laulda.

Res om käl auwus liggi tulla Se Isä mannu, ke om walgussen? Kas pimmedus ka se woip olla, Kumb köhtap saista temmä silmi eea? Ei pühhäust woi puttu rojane, Se päle kölbap pühhä ennege.

2. Niüd kui se waine iniminne Om ommast lojast ärrätagganu, Sis emämb ta ka wäärt ei olle, Se mannu minnä, kelt ta lahfunu, Ei olle ta se wäärt joht henneseft, Wäärt olles temmä wannet hukkatust.

3. Ent siski se, mes keläp teddä, Se Isä pühhä sisse minnemast, Nink mes sääl tedda kummardada

Din tennu meid ni wäega kolbmatas, Se om neist, Jesu läbbi, häeru, Ke teddä ussun päle tõmbanu.

4. Se om se, ke meid leppitanu Din omma kallihõwri werrega, Nink armo meil ja andid saatnu, Meid Jummalaga sõbras tennu ka. Ea läbbi om nüüd jälle keelmata, Sel Essal, pühhä jisse minnema.

5. Nüüd om meil jälle wallal taimas, Nink tee se pole jälle wal mistet; Kui Jesus Kristus ärrawallas, Säääl risti pu pääl omma kallist wörd: Sis wahhaid sai mahha kistus säääl. Nüüd woi me wõtta armo armo pääl.

6. Sest kennees om ütles lannu Nink pallop ütles puh'u meie eest. Eät pallop nüüd ka ikkes himmo, Meil anda kif, mes palleme ta kääst; Se rikkus, kumb meil hoitas temmä kääst, Se om, tõdft, kallie, suur nink ülli hä.

7. Ei olle mul nüüd waja mitte Mo pattu perwäst ennämb pehädä. Ma julgu ussun nüüd kif wõtta; Sest ussun woi ma: Abba! ütelda. Nink tija, et ma neddä Essäst sa, Mes teddä, Jesu nimmet, palle ma.

8. O Jasi! minno oppetago, So Waimo läbbi, hõstē palleida. Las mo ikk, kui se ette astu, So Woiga wija, omman sõamen. Oh! te mo, minno omnast, wallale, Kif figin olgo Kristus eunige.

9. Mul Kristus sõamen ikk jägo; Kif omma kistus pohhas kaddogo. Ea ehten ma sul armas olgo, Ma olle nuudo pahes, illoto. Käl temmäga sa lasset jisse mo., Jha temmäta ja minna wäljä jo.

10. Nüüd

10. Niid Essä! täüta minno kässi, Kui ma neid illestösta palwussen. So täwweusfest anna essi, Mes minno wiegas teep mo jooftmissen Se pole, kun iks laultas löpmata Sul nink sel Bonal: O Halleluja!

Waimolikkust Walwmisfest.

78. Wachet auf ihr faulen Christen.

Wiis. Kes Zummalat ni lassep.

S Walwke ristiinnimisse! Nink möttelge, et Essä arm, Leid, rassfest pattu unnest essi, Ges seni ärrätanu om. Oh! jätke fik sis pimmedust, Nink kuulge Essä heikamist

2. Oh walwke, sest et teile walgus Jo paistap öige kauniste. Se walgus, se om teije Jesus; Taad wötke wasta röönfaste, Nink käüge fik siin koggona, Sen walgussen ilmiätmata.

3. Sest taggan da olge ussin, Mes teije lihha pinwäp weet, Nink käüge ikkes Jesu jällin; Ei ni, kui tahhap lihha meel, O kallis heng, sa targas jo, Nink käü ni, kui Waim ajap so!

4. Oh walwke! sest et Satan otšip Leid ärräpetta kurjaste. Ta omma wötko wäljä pannep, Et temmä leid saas hennele; Sis pattu unnest tössege, Et teije ärräwärasse.

5. Oh! walwke sürma tuuni wasta; Sest et se teile reedmata. Oh! riške pättust umbrekäända Nink Kristust wötma ussuga. Ke Kristust wöttap hennele, Se kolep ü rdönfaste.

6. Oh! walwke kohto-päiwä wasta, Sest temmä
tund ka teedmata. Kas kõlbate ka arwo anda Siin
ommist teust foggona? Ehk om se päiw teil wimane
Nink tõisest elust eestmänne.

7. O Jesuken! ke sinna tahhat, Et sääl so mannu
tullem, Las meid ni tetta, kui sa ütlet, Sa ütlet:
walwke! pallege! Sis anna, et me walwame, Nink
sääl so mannu tullem.

Waimolikkust Taplemisest nink Ürrawårdmisest.

79 Schürte deines Lichtes Strahlen

Blis. Folge ristinimise.

Sasse omma armo walgus, O mo Onnisteggija!
Mo meeld walgustada selgest, Olle sa mo op-
peja. Nja minno sõamest Pimmedust nink hāmmes-
rust; Et ma woisse so een jāija, Nink so armo-walget
kāja.

2. Kela mult kē kurja mõtte, Ke so sõnnast es-
siwa, Sa woit mo neist walbas tetta, Omnia kange
kārga; Oh! jā mul so abbiga, Et ma wārā sinnoga,
Kui ne kūsatusse-tunni Minno wõtwa kangest kinni.

3. Koleta mo kurja himmo, Kumma minno sis-
sen weel Tapleman mo wasta omma, Sada woimust
mulle tää. Las mo himmo nink mo hool, Olla
kā nru sinno pool; Et ma sõamest so perrā, O nink
päiwā, ikkes ihka.

4. Pattu laine kahhisewa Tewa hirmo minnule.
Saata Jssand! et ne jāwa Waikis jālle peake. Las
so

so sõnna paistusse Selgest paista minnule, Nink mo
tõtte tee pääal hoida, Sinnul ussutawas jada.

5. Las so maggus arm nüüd joosta, Minno sisse,
üllewäst, Ja mo nõrga waimo kasta, Tairwalikkust
rõhkusfest; Et ma kõhta madelda Ni, kui minna
wära ka, Kik mes minno pürowäp petta, Ello-kroni
nimmult wõtta.

6. Põsta sõänd temmäst ärrä, Mes mo kutsup
ilmale, Tõmba tedda henne perrä Nää a täl teed tair-
wate; Et ta sunust rõmustas Tühhiust kik unnetas,
Nink ei mõtleke se päle Mis ei sada tairwa pole.

7. Kissu tühja ilma rõmo Wälja minno sõamest.
Las so arm mo rõdm iks olla O mo Jssand, Jesus
Kriit! Sinno, Dnisteggija! himmusta ma ütfindä;
Sinnule ma tahha jääja, Sinno kullen ikkes pürowa.

80. Wiis. O wagga Zummal, ke

O Jesus! hallesta, nink saata mulle woimust.
Surm näüs mo sõamen, Mo waim ei lõrowä
rõhkust. Hääd tahtmist olles weel; Ent siski se ei sa,
Mes eäle mo waim, Siin pürowäp tallita.

2. Ma olle pattust siin, O Jesu! wangi pantu;
Mul om suur-henge piin, Et nida olle keeltu So taht-
mist teggemast; Sest lomo hukatus Om, kōhhalt
sündmissfest, Mo riknu armetus.

3. Ma eggal päiwäl näe, Kui passio ette puttup,
Et ei sa eddesi Se tee pääal, kumb meid sadap So
mannu tairwate; Ma se pääal kummasta, Ehk heidä
kõrwale, Ehk tee pääal saisma jä.

4. Ei woi mu keäke Mul se man abbi turowa,
Kui sinna, Jesuke! Sa woiit mul joudo saata, Et
wära ärrä kik, Nink eddesi iks sa. Oh! olle armolik,
Nink tulle abbiga!

5. Kui kurri lihha meel, Nink lihhatikko himmo
Mo püüdwa petta tääl: Sis näüta mulle armo, Et
ma neist woimust sa, Nink jäässe petmata; Hend
Eänä kogona So vole jätmata.

6. Kui ilma rõdm nink lust, Ehk ilma auro nink
warra, Ehk ilma riggedus Mo wõitap kiusada: Sis
olle minno man Nink näüta abbi mul; Et minna
tapleman Wois ruttu joudo kü.

7. Kui süddä tuimas jääp Ja Eäe nõrgas täwa;
Kui kii jo tõisfes saap, Kui sunnis usjal olla: Sis sa
mo kinnita Nink läüta wastfest tääl Mul ussu palla-
ma, Et kõlba tige päääl.

8. Kui surma mul jõrowap päääl Nink süddä wah-
hest pelgäp: Sis las so armo: hää!, Mul rõmus,
kuulda sada. Mul näüta omma werd, Et ma; fest
rõmusten, Wois nida, wimast kõrd, Kik wäärda
werre wäen.

Kasimussfest nink Puhtusfest.

31. O Gott mein Schöpfer edler Gott.

Wiss. Me Jssand Krist Jordani jööst.

So Loja nink mo Ello, Würst So mannu minna
tulle; Kui sa ei wallitse mo wast, Ei kõlba
No mo ello, Sis olle kolu ellawäst Nink pattua hukka
pantu; Ke pattul jättap melewald, Ei olle se weel
tundnu Mes õige waino ello.

2. Seperräst heida armo nirud So waise laste
päle; Et ma ei koggu wastseti süüd Mo kaala päle
jälle. Mo sõand suud, sa wallitse, Et nemmä es wois
fulle,

lulle, Nink sinno armo-latsille, Sün hallusses
minnä, Nink muile kahjus tulla.

3. Mo kõrwa, Eä! hoija ka, Kui johhu ilma
felfi, Et eäle ei kule ma So nimme teotussi. Oh!
känä mo fest rahwasest, Ke sinno teggo naacwa; Ke
hendä seggap neidega, Kul nemma seddä saacwa,
Joht sure patru sisse.

4. Mo silmi Jossand wallitse, Et kurja näggemis-
se, Ehk kurri tö ei hukkota Mo hirmsa patru sisse;
Ent se mes äusa, pohhas, hä, Mes Enali hulk ka
nduwap, Mes sinno meeld ei kurbasta, Mes Kassi-
nussen hoijap, Se olgo minno himmo.

5. Dyranna, et ma sõamest So armo perrä ihka,
Kif pordust nink kif tiggedust Ja lihha lusti wihta,
Ke römustap hend pordusfest Se rühhip pörgo pole;
Ke toidap hendä prasmisfest, Se henge eest ei holi;
Sest heng lääp nähjan hukka.

6. Oh! õnnis benne toidus jääp Se tairwa hä nink
warra; Ke seddä digest himmuustap, Ei mõtleke mü
perrä, Kui ennege mes ello toop Nink sinnä pole weap,
Kun pühhä hulk kif römustap, Nink armid Laule
laulap, Ke eäle ei löppe.

82. Wüs. Jossand kurja olle tennu.

Jossand! hoija minno ello Aulusssen nink puhtussen;
Anna omma pühhä Waino, Ke mo Kassinusse
seen Jkkes hoijap, nink mo sõand, Kigist kurjist him-
must, kelap.

2. Oh! mes hirmus suur se kahjo, Kui heng
äräpürretu; Lääbi lihhalikko himmo Kõhhal ärrä-
teotu? Ei ta sis sün ennämb kõlba, Pühhä Waino
koddä olla!

3. Kurri

3. Kurri waim säät töttest elläp, Kun lik rop
nink rojane; Pühhä Waim iks temmäst paggep, Ke
om ilman, säräre, Et ta puhtust ärräpöllep, Por-
tussen se wasta elläp.

4. Ah! mes tühhi, a'w nink halle Om se rööm
nink melehä, Kumb sin pordusfest saap felle. Ke hend
seggäp temmäga; Gest et, ni kui kirri üttep, Temmäst
pörge wallo tullep.

5. O mo Jssand! kuis ma kälba Olla so lullik
minne, Kui ma puhtussen ei ellä Nink mo hang om
rojane? Ah! ma olle nida, töttest! Ärräleikatu so
kull st.

6. Ent mes massap seddä kahjo, Mes mul, töttesti
tullep sin, Kui ei olle seddä römo Eunnämb tedä söä-
men, Et ma, Jssä armust, olle Jesu lats nink
lullikminne?

7. Oles lust, kumb libhast tullep, Tuhhat kōrd
weel maggusamb: Jesu rööm om siffi ennämb, Ja
kui paljo tullusamb; Eihha lust om ürikenne, Jesu
rööm om iggäwenne.

8. Jesus, kallis Pästia! anna; Et ma rojust
taggane, Turalust nink portust wihka, Puhtust enne
armatse; Anna walgussen iks kāmwa, Pinnemedusse
teffo jätta!

9. Kige eest, mes liig nink kurri, Hoija minno
armoga; Anna et ma södki, jooki Parausi wötta ka;
Ke so wilja lijalt wöttray, Käl se seddä pörgun ikkep.

10. Les mul ikkes meelde tulla Sinno wairo nink
kannatus; Et ma sega ärräwärdä Kurja libha himmu-
stust, Nink ei lasse se mo rikku, Mist sa minno kallist
pästnu.

J. B. S.

Estt hennese ninf Ilma Arrásalgamisestt.

83. Die Liebe leidet nicht Gesellen.

Wis. Kes Jummalat ni lassep.

Se õige arm ei salli seddá Et ütten armastas ka rõst; Kats päivä ei voi ütten paista Säält tawa kullust, üllewäst. Kes woip ka kätte orjada, Kui ne i ünmi kofko ka?

2. Heng, mes sa lonkit katten mõrten? Kui veät marras Jummalat, Mes sa sis tühhiust weel ütten Sin veat figekallimbäs. Ke Jummalalle ommane, Ei voi se jada ilmale.

3. Kui tahhat Kristust ommas wõtta, Sis peä teddá ü sinda; Kif ilm sul olgo wõras näitä, Kif lihha lusti unneta. So lihha peäp koolma tääl, Kui tõnbat Kristust henne pääl.

4. Mink perräst püwvä ma se vole Mes peä jätma pea tääl, Kumb lühikesse rõmo päle Mul sadap õrigo pina sääl? Kas sega, mes om suits nink tos, Ma pühhäl Waimul hirmus jões?

5. Kõl ilma silmil rõõm om rutta, Kui tühje asju kätte saap; Ent perräst ikkep omma haddä, Kui põrgun pina kannatap; Ent ke nüüd ikken kühäwa Ne rõmusten sääl poimawa.

6. O Jummal! kus ne omma jänu, Ke enne otsnu ilma hääd, Mink tühhiusest rõmustanu? Nüüd waga reiwäs kattrap neid; Ent heng om põrgo hawo wan jo Mink iggäwes fräl waiwatu.

7. Ilm omme koolid maaha mattap, Ei ärräta neid eäle; Mo Jesus omme jälle wõttap Siist illes Nuwustasete, Dänk selletap neid ni kui päiw, Kui ilma latsel põrgun waino.

8. Ilm!

8. Ilm! mes sa ängat mulle omma; Mes om mul soga teggemist? Bi neile, kel so perrä himmo, Mo perrält jägo Jesus Krist. Kui jääp mo perrält Jesuken, Sis om mul temmaga fik ön.

84. O! der alles hät verlohrent.

Wiis. Jesus tulle minnule.

O! kui muust ma ilma jääs Nink se ütte kätte saas, Kumb mul sadap önnistust, Täüdap fik mo tarvistust!

2. Bois ma fik siin unneta, Otsis Jesust ütsinda, Kumb mo wigga parrandap, Minno sõänd pohhastap!

3. Oh! ke Jesu armo: Käen Elläs, nink ta haru seen Olles, ni kui warjo al; Oh mis täl hä luggu säääl!

4. Oh! ke fik siin tagganes Tühhiusfest wabbas saas, Käl se rahho: tee päääl jääs, Rahho: põltwe hengen näes.

5. Oh! kui lõppes tühja fik, Mes om hengel kahjoliik Teddä keläp tuggewast Ömmast kallist Jesusfest.

6. Oh! kui, armo läbbi, ma Olles niüd jo Poggona Jummalaga ühhendet, Temmā sisse istoret.

7. Kaes minna jätmäta Jesu päle ütsinda, Käl se murret lõppetast, Nink mo sõänd rõmustas.

8. O mo kallist Jesuke Tõmba minno kangede, Henne mannu, Et ma jä Sinnule iks wafata!

Himmustamissest omma Jummalä nink
 Snuisteggija perrä.

85. Du unbegreiflich höchstes Gut.

Wiis. O Jummal löja pühhä Waim.

Sa Eige kallimb, üllemb hä! So perrä minna
 himmusta; O ello - lätte joda mo Nink mulle
 pea abbi to!

2. Heng waidley ni mo Jesukest, Kui pödder
 lättet, pallawast; Mul janno om, oh joda sa! Ma
 lle nõrk, Oh kostota!

3. Mo süddä puhkap, tännitap Senni kui Jē
 sand hall stap; Mo armo - lätte kule sa, Mo waise
 henge jahhuta!

4. Se armo - wessi pudup mul; Seperräst tulle
 minna sul, O Jesu! mo pääl hallesta Nink täüda mo
 so armoga!

5. Kus ollet sa? mo pöijoken! Kus om so söda -
 ma? o woon! Kus om se kaino, kust wõita ma, Mo
 janno ärräajada?

6. Ma olle nõrk nink jörrweto Ma puhkamissest
 wässi jo; Sis, Jesus! tulle rutroga, Et minna pea
 abbi sa.

86. Schaz über alle Schätze.

Wiis. Kuis ma so wasta.

Seige kallimb warra, Mo armas Jesuken! Ma
 waidle sunno perrä; Siin om mo söämen Jo
 parras asse sulle; Oh tulle! tulle sa! Nink jättita mo
 wallo, So jurma walloga.

2. Oh! tulle römustaja, Sa öige taimaleib!
 Nink minno henge toida; Sa kigen häddän wõit,
 Mo

Mo kangeft kinnitada Nink kiusatussen ka Mo sedda
awwitada, Et ärrawärä mo.

3. So kallist palget näüta, Jeesus, mo õnnistus!
Kui sa ma sinno nättä; Sis lõppep kurbastus; Sest
sinnota kii-ello Om selge õnnetus; Ent sinno silmiin
olla, Om terwe õnnistus.

4. O! Kallis ello, lätte, Kumb maggus hengele,
Kül lõppep minno häddä, Kui joser minnule, Kül
woi ma kannatada Sis risti, willitsust, Kül jä ma
usfun saisma, Kui sult saap kinnitust.

5. Mo süddä jääp iks usfun So külge iggawest,
Mi ellum, kui ka surman; Ma tahha ennämbäst Still
ilman kannatada, O Jeesus! sinnoga, Kui paradisiin
olla, Ent ilma sinnota.

6. Se ilma aww nink illo Ei ma siin himmusta
Heng nõuwap waimo ello, Nink pürowap sinnä ka,
Kun ma sa Jeesust nättä, Se perrä waidle ma; Kun
tenmäst maja tettu, Sääl om hä elläda.

7. Sis Jeesus! tulle, tõtta! Wi minno hennese;
So hõlina minno nõtta, Mo henge illoke! So rõmõs
lina sada Mo, ihho hengega; Sääl minna sinno teka
nä, Se hä eest, otsata.

87. Meine Armuth macht mich schreyen.

Wiss Jesu Zummal innimin.

Mo waisus ajap minno nüüd Se mannu, ke mo
rikkas teep, Mo Jeesukesse mannu lä, Se minno
täüdap figega.

2. Se ehhitap mo jowwoga, Et minna kõhta
tallita, Mes ilman minno kõhus om, Nink kum-
masi temmal tullep rõdm.

3. Ea perrä minna himmusta Nüüd õ nink päiwa
jätmata; Ea pole minna temmita: O Jeesu! rühhi tull-ma.

4. Oh!

4. Oh! tulle, nink mo kinnita, Et minna ussun
saisma jä, Nink jowwa wäärda tawwaste, Mes kuu
sap mo kurraste.

5. Mo peä ülles armogo So hölman, sis ma kah-
jota Ja, nink kes om mo wainlaisist, Ke minno kis-
sus sinno läest?

6. Mo rööm jään so läen iggawes, Mo pölw lät
itkes parrembas, Mo au so man om löpmäta, Nink
minno ello orfata.

7. Oh! tulle täütma, Jesus Krist, Mes tootit
meil armolist, Nink wötta meid süst heldeste, So
mannu, sinna tairwaha.

88. Wiis. O! leinakem nink kaibakem. J.B.S.

S lähhüne, Mo Jesuke! Nink löppeta mo murre;
Sinnota ma tötteste Dige hukkan olle.

2. Nüüd tunne ma, Kui waja sa, Nink sinno ar-
mo-ande; Kunna muhjal kusteke Abbi mul ei tulle.

3. Nüüd kaiba sest Ma sdamest, Et rummal olle
olnu, Kui ei olle, ammo jo, Sinno ommas wönu.

4. Nüüd olle ma, Jo armota. Mis kölbap minno
ello, Kui ei olle sdamen Römo ei ka rahho.

5. Mis tühjaste, Ja alwaste, Nääs minno heng
nüüd wäljä? Temmä om jo koggona Armo-andist ilma.

6. O Jesuke! Sis lähhüne! Nink näütä mulle ar-
mo, Parranda sa koggona Minno henge kahjo.

7. So werrega, Mo pohhesta, Nink öigenda mo
pattust; Sis saap sdamelle käl Römmustust nink julgust.

8. Mes pelgäs ma, Weel sinnoga, Sul om jo
woimus antu, Meid käl önsas teggema, Ke so pole
käändnu.

9. Sis wötta mo! Ma palle so, So armo-hölma
wasta, Las so kallis armastus Minno henge pästa.

10. Sis ellä ma, Jks peljota, Nink kōnni sinno
perrä, Ni kui sul saap melehä, Ja ma tairwa tulle.

89. Wiis. Jesus tulle minnose. J. B. S.

Euhhi ilma-himmustus! Parlik lihha rōmustus! Min-
nust jägo ärrä sa! Armo minna himmusta.

2. Arm mo kurbust löypetap, Nink mo söänd rō-
mustap. Arm se sadap tōttest mul Jesä wasta julgust käl.

3. Armo man ei pelää ma Surma, pōrgo-hauda
ka, Arm mo päästap tōtteste, Rigest kurjast wallale.

4. Arm mul annap lodata, Et ma ütšörd tairwa
sa, Kun ütš ülleüidlik rōdm Minno kallis warra om;

5. Kun ma omma Jesäga, Nink mo arwisa peit
joga, Kä mo ommas wōtnu tääl, Ellä sure aumo päääl.

6. Kun neid pühhä Englid ma. Rige wallituidega,
Ommas selesis kogaona, Ja ka ommis söbrus sa.

7. Oh! Kuis tühhi, ilma-ön Tōtteste se wasta om,
Mes arm mulle sadap sääl, Kui ma teddä ididnu tääl?

8. Oh sis, armas Jesuken! Kallis henge peijoken!
Anna! et ma armo sa, Siin nink ka sääl orsata.

9. Kelä minnust ärrä kif, Mes mul olles kahjolik,
Mes so armo kånäs mult, Ehk mo kohhalt keläs jult.

10. Las mo armun ellädä. Armun ikkes kaswada,
Armo sissen koolda ka, Et ma sinno manru sa.

11. Sääl ma sinno orsata, Rigest hengest armasta,
Kui ma sinno armo kæn Djo ni kui merre seen.

Armust Jesuse wasta.

90. Herr Jesu meine Ruh.

Wiis. Mo arma Jummalä päääl.

So armas Jesuken! Las mo iks söämen, So
armastussen palla, Sul ärräantu olla, Nink
uskidega ütten So nimme kuta, tōtten,

2. So

2. So arm o Jesus Krist! Mul tulgo abbis nüüd,
Mo meeld se wastses tekko Et kif mo tõ nink teggo,
Mes eäl ette wõtta, So auwus ma woi tetra.

3. Oh anna! et mo meel J'ks nida olles tõsi So
wasta, kui so südda Om ikkes minno wasta; Sa ar-
mastat ifs minno; Oh armastas ma sinno!

4. Mo essa ollet sa, Mo õnsus koogona, Mo hen-
gel henda anna, Nink armule mo wõtta, Ma ja so
perrält jälle, Kui ellä ma, ehk kole.

5. Las so rõõm minno ka Mo häddän rõmusta,
So heldus mo meeld täütõ, Nink omma wäkke näüt-
ks; Et sinno päle loda Nink õnnistust sult oda.

6. So auwustust se Mo, J'sand! walmis te;
Las mo so külge jada Nink henda se eest hoida Mes il-
man wõttap tulla Mo so mant ärräpetta.

7. So järjest lähäta, Mo Õnnisteggija! So
faget wäe waimo, Et moista ma so nouwo; Nink
kitta remmä perrä Ja ni, kui tahhat, ellä.

8. Nüüd minna ohwritse Sul henda koggone;
Ma wanna pattu jätta Nink wastse wiisi wõtta So
armastada, tõtten, Ma taula se pääs amen!

91. Wiis. Ke ärräwärap se.

S Jesus meije pä, nink meije J'sand! Mo henge
rõõmi, o tulle mulle sa! Sa ollet wõtnu jo mult
minno sõänd, Kumb sinno perrä pallap armoga; Ei
ma pääs elle Mu armsamb mulle, Kui Jesus, ke mo
warra ütfindä.

2. Mul wäega kallis õm se Jesu ninimi, Se ka
stap, kostorap ni armast mo, Kui kaste hommungult
kif ninikeissi; Ni ka mo Jesus, kel ma kihlatu Kif
paggep heng st, Mes mul teep kurbust, Kui Jesusse
usjun kummarda nink näe.

3. Mist minna seperräst weel ennämbäste Händ' woiš ta römüstada ilma pääl; Ei olle kunnefe mes mo ni häste Siin täüdap figega, mes waja tääl. Kif minno häddä, Kif minno wigga Ta parrandada jow' wap täwweste.

92. Wiis. Mo südda walwa jälle.

Ma tahha figest hengest, Nink figest ommast melest Mo Jesust armastada, Nink söänd tälle anda.

2. Sest temmä om mo waise Käl armastanu enne, Om ta weel iks mo wasta Ürs kallis hallestaja.

3. Kif minno henge häddä, Kif pudust nink kif wigga Wöt temmä parrandada, Nink hengel abbi saata.

4. Kif minno pattu wölga Kif wöt ta mo eest massa; Kui temmä taiwast tulli Sis ta kif iassas teggi.

5. Sest sa ma jälle dnšas, Kui kif om sanu tasšas; Surm ennämb mo ei nelä, Nink taiwast mo ei kelä.

6. Kif om mul Jesus saarnu Ke ristiti källen kooknu; Ta möero surma läbbi Om mulle sanu abbi.

7. Se eest om nüüd mo kohhus, O minno armas Jesus! Et ma so jälle wötta, Mo hengest armastada.

8. Las se mul kōrda minnä, Nink esši, seddä anna, Et ni kui sulle sünnis, So armastada jowwas.

9. Las kif mo iō nink teggo, Ja kif mo terwe ello Ürs arm. stus so wasta Jks ütrepuhku olla.

10. Oh! anna omnia Baimo, Se minno wal mis tekko, Et sinno mele perrä So armastada kōlba.

J. B. S.

Lähhemba

Lähhemba Urmastamisest.

93. Sieh wie lieblich und wie fein.

Wiis. Jesus tulle minnule.

Sh! kui kaunis, armas se. Kui iks figin wellitse
Kahhul, ütte melega, Ilma karmwalusseta;

2. Sest neid tahhap Jõsand La. Nakkalikult õnnis-
ta, Enne siin, se ilma paa! Perräst iggäwes ka saäl.

3. Ent oh! kuis siin ilman om Ristoretu ni se arm,
Et se ei woi ennamb ka Tõisse sõand liguta.

4. Eggäüts ni ellap taäl, Et ta mõ ley omma
paa!, Ei mes tõisse perrält om; Oh! kus saäl om
welle arm.

5. Jõsand Jesus! wõtta sa, Ommast järgest laes
da, Lõppetä kii lahkumist, Anna õiget armastust.

6. O suur karius! koggo sa Kizi, kumma essiwa,
Ühhenda neid essi siin, Ommas armo walgussen.

7. Anna omma wäkke nüüd, kumb wois figi
sõamid Väüta armo, tullega Tõine tõist iks armasta.

8. Keuda kofko sõamid, Ühhenda kii wellitsid,
Waiwan ni kui rõmun ka, Omma kange käägo.

9. Ni kui Essa, Poig nink Waim Kolm, nink
siski ainus om: Ühhenda ni armun ka Omma hulka
koggona.

10. Oh! mis kallis rõmustus Saap meil ollema,
kii sis; Kii mes eät waidleme Annap Jõsä heldeste.

11. Kii kii ütte suga sis Same kirma ütrelis
Jummala suurt armo-tõdd, Kui ta teep kii üttes
meid.

12. Walmista sis Jesuke! Sääräst kirtust hennelo,
Meije man, nüüd ruttuga, Omma Waimo wäega.

Kristusse Perräntullemisfest.

94. Wiis. Oh! wagga Zummal, ke

Sh! anna Jesus Krist So perrä ikkes kárwá,
 Nink sinno önnistust So ossausen idida; Ei
 olle jinnota Jo löida middáke; Ke elláp sinnoga, Sal
 om kif koggone.

2. Ke hendá sinno man, O Jesus! ikkes hoiijap,
 Se kónnip walgussen Ja so m in seddá lörowap, Mes
 há om hengele, Nink reddá önnistap, Ja tälle táw
 weste Kif wigga parrandap.

3. Ke ilma perrá lááp Nink peáp ilmawisi, Se
 nida hukka saap, Kui wimáte ilm essi; Ke lihha perrá
 káup Nink hiimu perrá teep Se útsförd ka kú ndep,
 Mes temmást kahjo s'ap.

4. Sis tómba Jesufek! Meid ikkes henne perrá;
 An, et me kuleme So háald nink sinno sónna, Nink
 káume játmata Ni, kui sa oppetat, Ja teme útsindá,
 Mes sinna manniset.

5. So Baimo lähháta, Et se mul abbin olles,
 Nink temmá abbiga Ma nida ikkes kónnis, Kui kae
 figi man So pále útsindá, Nink hoiija sdámen So
 sónna játmáta.

6. Mis kallis rahho saap Sis minno sdánd táute
 ma, Kui mulle tedá jááp, Et sinno man ma ellá? Kui
 olle sinno káen, Mes woip mul pududa? So ossaus
 se seen, Ma tóost kif kátte sa.

7. Sis, kallis Jesus Krist! Mo ikkes so man
 hoiija, Nink pásta minno fest, Mes mo so mant woip
 perra; Et minna taiwarte So mannu útsförd sa,
 Nink surm ka wimáte Mo sult ei lahuta.

J. B. S.

Kisti

Kissi nink Willitsusse Kannatussest.

95. Wiis. Ni sündes minno assi.

Wes minna henda waiwa, Ehk so paäl Jofand kaiba? Mes hä om tijat sa, Ei lasse sa ka johu, Kui mes mul sadap kaswu, Suur Rahho Jummal löpmata!

2. So tö om selge walgus, Se õnnistusse algus, Kumb mul saap sama saäl, Kun minna, kõrgen tairwan, Ei puhka ennamb wairwan, Ni kui ma puhka ilma paäl.

3. Kes künip so meeld tundma? Kes kõlbap so tödd sundma, Ke ellät sallaja? Kes ilma pohja pandnu? Kes sulle nouwo andnu? So tarkus om ilm orsata.

4. Sa ollet ilma lonu, Kik walge ette tonu, So perrält om ka kük. Kik kirkõ sinno nimme; Sest sa teet ainult imme, Nink ollet kigil armolik.

5. Mo päwi loet sinna, Nink säet ka, mes minna Siin ilman kannata, Ni õnnistus, kui häddä, Mes minna siin sa näetta, Se johhup mul so nõuwooga.

6. Kik ilma waiw om tühhi, Kui sinno mannu tühhi, O Jummal minno paas! Ja kük se silmäwessi, Kumb jofep mult, kui essi, Lääp mulle rõmo-lättes taas.

7. Ma anna henda sulle, So nouwo lät õnnes mulle, Nink teep mul selget hääd. Ma toda sinno päle, Oh! kule minno häle, Kui minna nõrguta mo pääd.
J.M.H.

96. Gott weiß es alles wohl zu machen.

Wiis. Kes Jummalat ni lassep.

Kik tijap Jummal häste tetta, Ei te ta kurja wäle; Ma lasse sis kük nida kárwá, Kui om mo Jofá tahminne.

tahminne. Mul olgo rõõm, ehk kurbastus, Sis wõtta minna kii siin hääs.

2. Ei ütsik õnnetus woi tulla, Kui ainult temmä tahmisest; Ei woi ka muido õnnis olla, Kui onnina Jssä heldusfest; Mul sago sis mes ütsik saap, Sis nulle kii iks tõrda läap.

3. Ma olle mitto tuhhat probi Jo nannu Jssä heldusfest, Kui ma ka nuhtlust ärrätensi, Sis näi ma armo wihha eest; Se läbbi iks ka tõissi om, Et om mo Jummal selge arm.

4. Kui olle rõõm-päi woi nannu: Sis om ka kohhus, kurbastust, Kui se mul Jssandast om sätu, Hääs wõtta; sest et rõõmustus Sis hengel paljo tullus samb, Kui kurbastus ka sekkä saap.

5. Ei palle ma sis muud kui seddä, Et Jssand annas kannatust; Et moista häste wasta wõtta, Mes mulle tullep temmä kääst; Se olgo rõõm ehk kurbastus, Ei figin ta saap kitterus.

97. Wie Gott mich führt, so will ich gehen.

Wüs. Mes häddä woip meil sündida.

Ni kui mo Jummal juhhatap Ni lä ma temmä perrä, Mes temmä minnoga siin teep, Se lát mul häste tõrda. Ma rõõmsast eddesi siin lä Jks sammust sammo temmäga, Ei temmä tee mo pettä.

2. Ma olle waiik se fige man, Mes Jssand ette wõttap, Nink mõtle onnman sõamen, Et ni kui temmä sadap, Ni om se fige parremb ka, Ma figest sis ka rõõmusta, Nink kittä temmä nimme.

3. Ma olle rahhul figega Mes Jssand mulle annap, Ei minna seddä tahha ka, Mes temmä mulle keläp; Mes, temmä melest, mulle hä, Se sündko ka siin minnoga, Kui ellä ma ehk kole.

4. Mes

4. Mes minna temmäst peigas ka Ke minno õige Eesä? Kas ta mo jättäs abbita, Kui minna häddän olle; Täl om jo ikkes eesä-meel, Ehk ta ka karristap meid tääl, Sis sünnip se ka armust.

5. Ma ikkes ussutawas jä, Mul sündko, mes siin sünnip; Ehk ma ka mõnda waiwa näe, Sis se ka tarwis tulley. Ma ussu seddä kindmäste, Et Jösand mulle muud ei te, Kui mes mul õnnes iähhäp.

6. Se olgo nüüd iks minno meel: Ma lasse teddä tettä, Ke ütfindä om ilma pääl. Se ainus õige Eesä, Nink loda seddä koggona, Et ma ütšörd weel nättä ja, Kuis ta fik kōrda winu.

98. Wiis. Jesu sinno pühhä hawa.

Dlle rahhul minno süddä, Ürrä hijalt murreta! Ehk kōl waiway kangešt häddä, Jssä arm om etsata; Kange om ka temmä joub, Alwõtada eggakōrd. Oh! sis olle rahhul sinna, Nink so Jssä päle loda.

2. Mōle omma Jesu päle, Mōtle mes se sinno eest Kannatanu ilman jälle; Tunne temmä armo tōdšt, Kuis nüüd sinno kōhhus ka, Kannatada rōmoga, Mes se sülle päle panney, Ke sääl ristiin so eest kō'ep.

3. Oh! sis olle rahhul süddä, Urwa kōhhalt rōmus se, Mes sul johhup kannatada, Kannata sis rōdmfaste; Sest et ne ke Jesuga Jman waiwa nāggeswa, Kui ne ussutawas jäwa, Jesuga sääl rōmus stawa.

J. B. S.

Sõame Ürräändmisfest Jummalalle
nink temmä Ürmule.

99. Wiis. Nüüd Jummalalle auruštus.

SMa anna Jösand rōmoga Mo sõand sinnule, Snt olgo temmä koggona, Ei ihtmal suggufe, Et ihtmal suggufe.

2. So

2. So perrãlt om jo kõhhalt kif, Mes minnul eãle; Sis mõtca ka mo sõänd nüüd, So ommas iggãwes, So ommas iggãwes.

3. So päle peãp jãtmãta Mo süddã mõtlema; So pole peãp himmo ka Jks kããntu ollema, Jks kããntu ollema.

4. Mo süddã peãp koggona, So surest heldussest Hand rõmustama ütfindã; Ei holi minna muust, Ei holi minna muust.

5. Mo süddã peãp lootma ka So päle; sest et sa Se po hi ollet tõrttega, Kun julgest saissa ma, Kun julgest saissa ma.

6. Oh! tõmba Jssand kangede Mo sõänd sinno pool, Nãk pãsta sebdã wallale Sest, mes om tũhhi hool, Sest mes om tũhhi hool.

7. E s minno süddã ütfindã So perrã waidelda, Nink' armo perrãst jãtmãta So pole puhkada, So pole puhkada.

8. Ja tulle essi teggema Mo sõänd pallawas; Et ma wõis sinno pidada Mo kigekallimbã, Mo kigekallimbã.

9. Mi olgo süddã koggona So koddã jãtmãta, Sul olgo armas euãda Mo sissen otsata, Mo sissen otsata.

J. B. S.

100. Wiis. Ma terwitã rõmoga.

Oh Jesu mo armo nink' õnsusse lãtte! Ma anna nüüd hendã jo hoolde nink' kãtte, So armulle phõritse ma hendã nüüd ärrã; Sest üttestõe nuudo Eui armust ma ellã.

2. Arm pallama lãutõo iks ennãmb ja ennãmb Mo usku, nink' saarkõ et olles iks rõõmsamb; Ehl nae ma sin waiwa, ehk waiwata elkã, Et ommete armuji hend' ikkes wõis kistã.

3. Arm

3. Arm eihhotas minno, et armastas teddä, Kel halle om olau mo waiwa nink häddä, Kä temmest mo kalliste päästnu, nink saatnu, Et olle suurte õnsust nink rõmustust löidnu.

4. Arm omma tööd feelmāta hengen iks teffo, Nink ikkes weel surembar lotust mul saarko; E woisse päiw päiwäst iks julgembas sada, Eest mis mulle saatnu ne Jesusse hara.

5. Arm jalgu mul kinnitos, teffo neid fanges, Et ello nink rahho-teed jätmata kõnnis, Nink wāh-hemb, päiw päiwäst, ma kummastas jälle, Ent astus weel julgembid sammuu iks päle.

6. Arm saarko, et nida kif figin wois tettä, Et rõmo nink lustiga tallitas ärrä, Mes õige nink kohhus wois kunneke olla, Et woisse mo teggo kif Issandaat fittä.

7. Et seas ma süin figille armastust näütma Nink Issanda sadust sest armust iks näütma, Et rõmwās ma töissel mo hallestust näütä, Nink teddä iks rõmoga eddesi saata.

8. Se Jesu arm olgo mul wimārsen tunnin, Kui Jlmast mul lahkuda tallep, kif figin; Et rõmus nink julge sis ollesse minna, Nink rõmoga nida wois taimahe minnä.

J. B. S.

Rahhust nink Rõmust Jesusen.

101. Wiis. Kes so saarnane.

Sunnisteggija! Omma armoga Teet sa selget rõmo mulle, Mi et tühja rõmo põlle. Oh! kui magus om Sinno puhhas arm.

2. Sinno

2. Sinno lättest keep Kik mes õnsas teep, Kumb
 ka waino ello läütap, Wastse jowwoga mo täüdap.
 Sinno lättest keep Kik, mes õnsas teep.

3. Oh! kui kange om, Jesus! sinno arm Temmä
 ligutap mo nida; Et ka kargap rõmust süddä. Oh
 so kange arm, Minno henge rõdm!

4. Las mo hengussen Olla sinno man. Minno
 himmo, meel nink mötte Om, so Jesust, hõlma
 wõtta. Las mo hengäda Jesus! sinnoga.

5. Hå sel, kummal om Jesusfest iks rõdm, Kellele
 se rõdm ei tulle, Kui ta Jummalan ei olle. Hå om
 selle, tööst! Kel rõdm Jesusfest.

6. Lomo meel om Teedmata se õn, Seddä üta
 sinda se tunnep, Ke siin armo, wäkke maitfap. Lomo
 meele Teedmata om se.

7. Jesu armo kæn Om mo ainus õn; Oh! mis
 rahho, rõmo, ello Om mo hengele sääl sada; Sest
 mo Jesu kæn Om kik minno õn.

8. Sääl mult mahha jääp Mes mul murret teep,
 Kurbus ei woi sinnä jada, Kun om selget rõmo teäd;
 Sääl iks mahha jääp, Kik mes kurbust teep.

Ussu Julgusfest.

102. Wirf alle Sorgen hinter dich.

Wiis. Kõl massap waiwa ussu tõ.

Wo heng! kik murret heidä sa, Sa ollet jo so
 Issä armo-hõlman. Oh! olle waiulik holeta,
 Ja jädap kik, mes sul siin waja ilman. Mes tahhat
 sa sis hendä murrega Beet waiwada, Beet waiwada?

2. Sul olgo hä meel Issandast, Ja ussu kohhalt
 Essä kätte hendä; Ei jätta se so ilma fest, Mes sulle
 õnsuofes

õnsusset woip waja olla. Oh! otsi täht, mes sul puus eäle, Jä rahhule! Jä rahhule!

3. Oh! otsi eesmäht seddä sa, Et temmäga saas digest ühhendetus, Nink ärräolgo heljoja, Sis saap kii mu sul rohkest päle antus; Ta om jo Jummal nink so Esfaken, Ka häddä seen, Ka häddä seen.

4. Ei jättä temmä rõmota Jõht ütte uskijat, Kurba sõänd mitte: Kui tälle johhup yuduma, Sis toidap, täidap, rõmustap ta teddä, Nink werste lätte mannu juhharap, Sää't kostotap, Sää't kostotap.

5. Ta kutsap henne mannu so Nink üttep: ei woi minna sinno jätta, Mo süddä pallap armust jo, Ma tahha sinno armun umbre wõtta; Seperräst, heng! nüüd tükki julgede Ta armule, Ta armule!

6. Kie mes siin maon, nink taiwan saäl, Kie kii kip temmä Kristussen rõõst sulle. Sis wõtta wasta ussun raäl, Ei pu sul miidäke, kui sa jäät tälle. Jä Jummalal, sis jäät sa iggäwest Käl rikkas rõõst, Käl rikkas rõõst.

103. Wiis. Jeesus minno ello.

Oh mis rõmo-ello, Oh mis kallis rahho Tunnus sõamen! Kui meil armo näünu, Nink meid õnnis wõnnu Jummal üllewan, Kui sest kinni lotust oin, Et, kui ürsõrd sinna same, Kie saäl perrändame.

2. Oh mis kallis luggu, Kui meil ussu = suggu Näüwa selgeste, Et meil Jesu läbbi, Henge polest abbi Sanu tõtteste; Et me põrgast päästetu, Kumb meid tabnu ärräneelda Taiwa rõmust keeda.

3. Jeesus kallis Jõsand! Täüda sis mo Sõänd, Omna armoga, Anna mulle heldest, sinno kallist rahhust Maria sada ka. Anna mulle tunnistust, Et so tatses olle sanu, Nink so ommas jänn.

4. Wi

4. Wi mo Essä mannu, Näüta omme harou Essäl minno eest; Sis ei jä idöst minna Essä armust üma; Käl ma temmä ká st Sa, mes henzel waja om; Römo, rahho, ello, önsust Sa ma Essä armust.

5. Mis mul sis há luggu? Kas ma sis ei julgu, Abba! heikada? Mes ma sis w'el pelgá? Surma ma sis nara, Temmä hirmo ka. Koolminne om minno rööm; Kui má kole lá ma sinná, Kun iks röömun ellá.

6. Nüüd ma tija töttest, Et mul armo náüdat, Jösand Jesus Krist! Se om sinno ammet, Et fá armo heidat, Meije päle nüüd. Ei ma pelgá middáke, Kes so pole ümbre kánap, Se iks armo löwwap.

J. B. S.

Jummalal Rittusfest.

104. Zalleluja Lob, Preis und Ehr.

Wiis. Nüüd paistap meile kauniste.

Salleluja me Jummalal Siin Eigišt kelist tairwa al
Ea sari teo perrášt. Ea kirtus auro nink au-
wustus Om süres samu töstetus Jo iggawetsest ajast.
Fulge! Foulge! Pühhá, pühhá idöste pühhá om me
Jummal; Au nink kirtus olgo temmä!

2. Halleluja fá wonale, Ke hendá andnu surmale
Ja ostnu meid kík omnis; Ke tennu ommasi heldus-
fest, Ja omma pühhá verre wá st Meid tairwa perráns-
d'is. Föрге, Setge Om se söprus nink se heldus,
mes me same, Kui me temmä mánnu láme.

3. Halleluja o pühhá Wain! Ea ollet meije hein-
ge rööm, Ea junnitat meid jalle, Nink annat hendá
hengelez

hengele, Ja walmistat meid peijule Se saaja päiwä päle. Oh! sääl, Om meil Rõmo rohkest, Sääl om rahho, Sääl om manna, Jggäwenne Hosianna.

4. Halleluja me Jummalat, Siin kigist kelist taitwa al Nink temmä surel nimmel. Oh! laulge taitwa hulgaga, Jks päle sure rõmoga: Au, Rittus olgo sinnul! Laulge! Wängke! Pühhä, pühhä tõõste pühhä om me Jummal, Au nink Rittus olgo temmäl!

Uute usklikko henge tenno, laul.

105. Was kann ich doch für Dank.

Wiis. Oh! wõtkem Jummalat.

1. Kuis ma kül tennäda, O Jesand! sinno jorowa, Et sinna minnoga kül kannatit ni karowa. Ma sinno wihhasti, Mo hirmsa pattuga; Ent sinna ommete Es wõtta nuhhelda.

2. Mul waisel näütsit sa Suurt armo ikkes päle, Ma lätsi kurjusen Sa hallestusen jälle. So w-sta p-nni ma Jai pattust käändmata; Ent siski wõttit sa, Moga weel kannata.

3. Kui ümbre kääntus sai, Sis sai se pohhas sinnu; Sa essi häetit Ki? kurrati tõõd minnu. Sa läütsit pallama Mo sõänd armoga, Nink omma Wainoga, Mo wõttit parranda.

4. Ma moistsi pattuga kül sinno kurbastada, Ent essi es woi ma Johr armo hennel saata; Ma woisi addada, Nink hendä hukkada; Ent es woi essi ma Hend ülles arwita.

5. Sa tõstsit ülls mo, Nink näütsit teed mul jälle Mes pididi käänta ma Sest olgo tenno sulle. Ma tittä so, et ma Kik kolu tekko nüüd Ka jättä rõmoga, Nink kõnni sinno teed.

6. Ent

6. Ent et ma wastfest taas Es sattas ennämb jälle; Sis anna essi sa So pühhä Waimo mulle, Et ta mo linnitas, Nink hoijas wäggewäst; Et wastse melega So orja söänest.

7. Oh! sada minno sa Mo terwe ello ajal, Et minna sinnota Ei sada hendä eäl; Kui hendä sada ma, Sis essi peake, Kui sinna sadat mo, Sis kōnni digede.

8. Oh! Essä kule nüüd Mo puhkamist nink palwust, Oh! Jesus näuta mul So jummalikko heldust; O! kallis pühhä Waim, Mo kigin wallitse; Et ma so orri siin Nink iggawes sääl jä.

106. Wiis. Mo Süddä walwa jälle.

Ma kittä Jssand sinno, Et armastat sa minno, Nink ollet, kigin ellun, Jks ütte wisi armun.

2. Mes wäega armolinae, Mes pikkämteletinne, Sa minno wasta ollet Sa mitmal wisi näüdat.

3. Ei jättä sa jo moga Jks päle kannatada, Ehe ma kül paljo essi, Nink sinno nuhtlust teni.

4. Jks wiha eest sa armo Mul näüdat dige paljo, Nink ollet minno wasta Kui kige heldemb Essä.

5. Sa mo eest hoold iks kannat, Nink minno ülle walwat, Sa önnistat mo rohkest Jks ihho, henge polest.

6. Oh! ärräne mo süddä, Nink Jssandat nüüd kittä; Mes annap Jssand sulle Täl anna ohwris jälle.

7. Sa! Jssand! minna tahha, So jälle armastada Kik pattu tahha jättä, Ent sinno tööd iks rettä

8. Oh! anna enne joudo, Et nida kittä sinno, Kui kohhus om, nink ikkes Sul temmäst hämzel olles.

J. B. S.

107. Wiis. Armas Jeesus arowita.

Jeesand olgo kitteru, Temmä arm om ülle määra,
Mes meil temmäst näüdetu, Näütap kif ta armo
wäija, Mes ta teep, se armust tullep, Armo pole
ka kif kånäp.

2. Armust meije elläme, Arm om esfi meije! hoid-
ja, Armo siasen ligume, Arm om fige ande andja,
Middäke me wäärt ci olle, Kif me armust enne same.

3. Es me, omme paetu man, Ammo olles hukka
lämmu, Kui es olles Jeesä arm Meijega weel kanna-
tanu, Nink ka Jeesus waijel tulnu, Ja me eest iks
olles saisnu?

4. Arm meid ütsind arowitap, Et me dige tee
pääal same, Arm meid ülles arowitap, Kui me tee
pääal kummastame. Armust eddesi me läme, Sui
kui me paigal same.

5. Oh! sis wõrt'em süddämest, Omma Jeesandat
niiüd kitta, Kige temmä armo eest, Kumb ni suue
nink ülle määra. Jeesand! armust wasta wõtta,
Meije alwa tenno-laulu!

J. B. S.

108. Wiis. Jeesus minno ello.

Oh sa minno süddä! Auwusta nink kitta! Omma
Jeesandat; Kä meil ihho lonu, Teddä ehbitanu
Dige illusast; Kä ka henge andnu meil Wäggi, rami-
mo joub nink ello Om kif temmäst sanu.

2. Minkga hendä toita, Minkga hendä katta Kif
saap Jeesandalt. Kif me rööm sün ellun, Kif se abbi
waiwan, Kif om Jummalalt. Temmä kammav kams
get poold, Om se ello armas hoidja, Meije fige kaitaja.

3. Taima päiwä-walgust Temmä armsat paistust,
Död nink päiwä ka, Sumwe nink ka talwe, Wih-
ma

ma ja ka kaste, Kif siin koggona, Kif ldi Jummal
meije haas, Et meil temmaast abbi tulles, Meil ha
pölw siin olles.

4. Omma kallist sönnu Annap meije Esä Taiwan
üllewän; Et ta meid siin sadas, Dige tee pääl hoijas,
Omman paistusfen; Et ta meid ka walms tees, Us
sun ussu tekku tetta, Kigen haan weerd wotta.

5. Sedda ello-leiba, Omma armast Peiga And
se Jesä meil, Et meil, temmä läbbi, Henge polest,
abbi Tulles wihtäl tääl; Et ta sadas taiwarte Meid
kä temmä sisse uskwa, Ussu sugu kandwa.

6. Läbbi omma Waimo, Sadap Jessand rammo,
Joudo julgust ka, Wässinuil hengil, Ussu wäest nöw
gil, Ilma mödota, Kinnitap neid kangeste, Omman
pühhan Sakramentin, Digen öntan ussun.

7. Oh kes jowway digest Kulutada selgest Jesä
hallestust? Kes woip ärrä nouda, Kes woip digest
kittä Jesu armastust? Temmä om ni ülli suur, Et ka
Engli keel ei kälba Wäljä-pajatada.

8. Niid ma sinno rennä, Söämeest so kittä Jes
sand kige eest. Jgaäwel ei tahha, Meleest unnetada,
Mes ma sai so käest. Sinno armastusse eest Ei so
tahha mahha jättä, Jälle armastada.

9. Omma ello-aiga, Minna sinno tahha, Melen
piddada. Mes ma ette wotta, Toota ma tetta, Sinno
aunus ka. Minna tahha kanda hoid, Et ma tallis
tas kif ärrä, Sinno mele perrä.

10. Tulle essi abbis, Et se ei lä wölsis, Mes ma
toota. Täüda mo, o Jesu! Omma pühha Waimo
walgustussega. Et ma ni, kui kohhus om, Tennäs
sinno, töön nink sönnan, Kigen omman ellun.

J. B. S.
Töisüstest

Edisittesest Tarkusfest.

109. Weg mit allem was da scheint.

Wiis. Jesus nõrga henge wäggi.

Tik se tarkus mahha jägo, Kumb kui tarkus wälja
nåus; Ent ei ühhenda mo sega, Ke om halles
stusse tåus, Ke om Jummal wåkkew teust, Nink ka
rikkas surest armust.

2. Mes nüüd minno siin ei sada Eessa pole taimahe
Et woi se ka tarkus olla, Kui ta sadap põrgohe; Dige
tarkus saatap õnne, Annap rõmo sõamelle.

3. Kui sa nüüd se perrå nõuwat, Kuis sa õiget
tarkust saat? Nåts! kui latselikult pelgät Issandat,
nink auruustat Teddå nida, kui so kohhus, Sis om
se se õige tarkus.

4. Kurjust jättå, hääd iks tetta, Ussu tõõn iks
ellåda, Eihha lusti tagganeda, Nisti kanda rõmoga,
Et om tõtteste üts tarkus Kumb teep ello meile
rõõmsas.

5. Issand! anna sa nüüd usku, Et om õige tar-
kus se; Selle et ma woisse õisi Sada teddå hennele.
Oh! kui sinno Waim mul tullep Se sis tarkust kül
mul sadap.

110. Kommt ihr Menschen last euch

Wisil. Folge ristiinnimisse.

Folge ristiinnimisse! Wõtke seddå oppetust, Kumb
es õige targa lats, Kumma tarkus Jummalast,
Kumma wåart, et eggåmees, Neide tekko, Eittåp
håås; Ehk kül ilm neid saggest laitap, Nink neid
hullus årrånarap.

2. Targa ne, ke seddå uskwa, Hendå kohhalt
rikkotu, Ke ka hendå hullus kutsma, Et na omma

paggenu Dinnast õigest Jummalast, Häbbenewa hendä fest; Temmä pole jälle kaändwa Nink kii pattu mahha iätwa.

3. Targa ne, ke Jesust tundwa, Nink nüüd us sun ütindä Hendä temmäst römustawa, Andwa ka nüüd koggona Hendä ärrä temmäle; Sest et temmä surmale Hendä neide eest om andnu, Nink neil eile, õnsust saatnu.

4. Targa ne, ke pühhä Waimo Jummalast iks pallega, Nink nüüd wastset waimo = ello, Temmä läbbi, elläwa; Sest et ne kii koggona, Kumba Waim ei walgusta Pimmedusse sisse jäwa, Nink se sissen hukka läwa.

5. Targa ne, ke pühhä sõnna Oppi püüdwa ikses pääs, Nink säält seddä tarkust wõtwa, Kummata kii tühhi tääl. Sest ei sa se petterus, Kummal Jesu walgustus, Temmä sõnna sissen, paistap, Se iks õiget teed meid sadap.

6. Targa ne, ke ärräpõlgwa, Mes siin pea möda lääp, Ke se wasta armastawa Mes neil iagawes sääl jääp, Kumma pattu römustust, Kurja lihha himmusest kigest hengest ärräsalgwa, Hendä kigest pohhastawa.

7. Targa ne, ke hennel wõtwa Ossas omma Jummalat; Sest et nemmä seddä uskwa, Jummalat iks ollewat Neide kige üllemb hä, Kumma sissen neil ei jä Taimalikust andist pudust, Enge kumman neil suurt rikust.

8. Targa ne, ke kummaridawa Hendä Jesu ristil, Ke ei põlle seddä kanda, Mes ka Jesus kandnu tääl; Sest ka rist meid walgustap Nink meid mitmast pohhastap, Mis meid iks weel jomwas keelda, Taima riiki sisse sada.

9. Targa

9. Targa ne, ke himmustaawa Esla male minne-
ma, Hendä temmäst lahhetawa Mes sesamma ilma-
ga Neid sin kofko ühhendap, Nink neil mõnda wai-
wa teep; Piddäwa iks henda enne, Kui teekäüja
küllalisse.

10. Jesand seddä tarkust sada, Ei ma jowwa
omnast wäest Essi mulle seddä anda, Temmä tullep
siino käest. Sinno hä waim saatko mo; Et ma
ommas wotta so, Hendä so man ka iks hoija, Ommas
tarkusfes so peä!

Ustlikkuide surest Nuwustussest.

III. O wie seelig sind die Seelen.

Omnia Bisel.

Sh kuis omma ne ni õnsa Kumma Jesu perrält
omma, Kumbe temmä armoga Henne perrä
nda tõmbnu, Et ne nüüd ka tälle jänu Kohhalt ihho,
hengega! :/:

2. Kuis ne jo ni suren arowun Sensinatsen nõrgan
sihhan? Taiwas, omma arowoga, Weel ei kuni sinnä
mannu, Mes ne Jesussest jo sanu, Ke ta perrält
kõggona. :/:

3. Kui ne sure Engli wõtwa Omma palget kinni
katta, Saisten Jesu troni een; Sis woip ommete
ta mõrsia Jinkatmatan palgen olla, Temmä päle
kaeman. :/:

4. Muido orjatas iks peljun Säräst Kunningat,
ke arowu; Ent ke süia om Jesussen, Se se wasta ikkes
tunnep, Kui ta temmä päle kaep, Kõmo omman
sõamen. :/:

5. Kui sa mõtlet, Kes Jehowa Nink kui sure
temmä auwo; Sis sa voit ka arwata, Kui sa enne
perrä mõtlet, Kuis ni suur om, dige tõttest, Temmä
omma mõrsia. ∴

6. Sest se auruustus sest peijust, Mes sel mõrsial
paistap temmäst, Om weel kohhalt torredamb, Kui
Eik kalli kiowi omma, Ke siin selgede kül paistwa;
Jesu mõrsia selgedamb. ∴

7. Kes es tahhas sis hoold kanda Särätselle
Peijul jäda, Ke ni wäega auwolik; Ehk ka middäke
se ülle kannatada tullep sulle. Saja päiw se mas
sap Eik. ∴

8. Kinki mulle, Jssand Jesu! Ütte kunniglikko
wainu, Ja ka jummalikko meeld; Et ma woisse
auwus olla, Sinnulle ka mõrsias jäda; Oh! kuis
sis ni hä mo põlw. ∴

9. Sis ei tahha minna henda, Ei ka nauido ütke
waiwa Tähhel panna sugguke. Lõppep mul mu rõdm
Eik ärrä, Tahha ma sest rõmus olla, Et ma Jesu
ommane. ∴

10. Seni tahha kannatada Nink iks ussun rõmu-
stada; Seni kui se päiw mul saap, Et jo Jesus mulle
tullep, Nink mo omma hõlma wõrtap, Ja mul tair
wan saja teep. ∴

Zioni Raibussest.

112. Wiis. Niid risti rahwas rõmusta.

SJssand! suur om sinno arm, Se om meil dige
imne; Me waise wagla muld nink põrm, Iks
omma teed siin käuime. Se kurjus kaswap ikkes siin;
Sa siski jäät iks heldussen, Ei tahha sa meid rikku.

2. Pat

2. Nat wöttap woimust kurbaste, Sa näet kül
 sedda hädda, Sa tunnet, mes suur wainu om se
 Meil, kummil uskile südda; Se süüd lät surembas iks
 pääl, Ei olle rahho, hengust meil, Et sedda siin
 me näeme.

3. Sa pannet neile wasta kül, Ke so teed mahha
 järwa, N nk figen omman ellun tääl Se laja tee pääl
 kääwa, Nink otswa rõmo lihale Siin kurbjan teun
 hennele, Ni kui neil lihha lustip.

4. Kik loom se heitip ärrä fest, Et kik om ilman
 kurri, Ja puhkap, odap pääsemist, Ni taimas, ma
 kui merri. Ja kik mes eäl lodu tääl, Se puhkap
 meijega iks pääl Nink ikkep sedda kurbjust.

5. So päle siski lodame Sa saat me palwust kuu-
 ma, Nink sinno, Jummal! palleme, Et sa saas
 pattust käändma Weel sedda pimmet ilma tääl, Ke
 sedda peap rõmus weel, Kui pörgo pole rühhip.

6. Oh anna sa, o Eesa arm! Et pimmet ilm weel
 tunnes, Kui kallis sinno sõnna om, Et ta se perrä
 elläs, Nink ussus pühhä Waimo wäest, Se sisse, ke
 koold figi eest, Et kik ka õnsas saasse.

Zioni Lotusfest.

113. Singt dem Herren singet.

Wiis. Immetaoline Kuningas.

Saulke Jõsandalle Wastet laulo päle Laulgo kik
 ilm Jõsandalle! Temmä suret nimmel Saulke
 tõtten waimun, Saulke kirtust amen! amen! Saulke sel
 Jõsandal! Saulke täl kik keele! Tõstke rõmo häle!

2. Juttustage ikkes Temmä õnsust rõmun Kigi
 pagganide seän! Kikke figel rahwal Temmä unne rekko

Temmä auwo, woinust, wäkke! Paulte sel Jssandal!
Kitrust, tenno ikkes, Kel kii au nink rikkus!

3 Kii ilm pelgä teddä, Kummarda nink heidä
Temmä järje ette hendä, Kikke pagganille, Kunnia-
gas om Jummal, Kii ma ilm om allamb teminä,
Temmä täen Suren wäen Kii ilm kindimä saissap,
Kii siin ikkes püssip.

4. Säräst riki woinust Temmä nüüd jo nakkap,
Kun ta iggäwes hend kittap; Keä kigel rahwal Diget
kohhut moistap, Dämme sullastd ka pästap, Murrap
sen Digussen Wainlaiste suurt woinust, Satap
dammil digust

5. Rõmusta nüüd hendä Merri ma nink taiwab
Nink kii, mes saäl sissen lõrwis! Rõmusta mo süd-
dä! Karga rõmo perräst, Tunne maggusust sest rõ-
must! Hõiffage! Sest et se Jssand pea tõttap, Digust
ma wääl satap.

6. Näse! temmä tullep; Rõmustage temmäst,
Temmä moistap kohhut digest. Digust nink ka koh-
hut, saap ta ma pääl saatma, Kige rahwa seän
säädma. Se ke kii, Tõttelik! Tullep ilma sundma,
Dammil abbi andma.

Surmast nink Üllestõssemisest.

114. Ein Würmlein bin ich arm und
Bliss. Kui minno tund saap

Sts waine waggel olle ma Nink ellä surma häb-
dän. Kii essi, Jssand! tijat sa; Et surm
mo tuije sissen. Ent et sa essi, Jesuken! Mo kaswus
sait kui waglaken, Oh! kute sis mo palwust.

2. Kas mo so ihhust, minno Du! Siin lullikmis-
ses jada, So Watmoga ja iks mo nian Nink labbi
temmä anna; Et ja so pole kindmäste; Seni kui sa mo
õnsaste Siist ilmast wõträt ärrä.

3. Mo häddän minno kinnita, Et katsite ei mõt-
le, Ent ikkes ussutawas ja. Seni kui minna kole;
Mo surma wallo wähhenda Nink mulle meelde asgata,
Et sinno omma olle.

4. Se päle Jssand mõtle sa, Mes ollet tootanu,
Nink omma kalli werrega Muul seddä kinnitanu: Ni
tõtteste, kui ellä ma, Ei prä sinna kaddunia, Ent
ello sisse sama.

5. Se sõnna paistko minnule Kui mul siist ilmast
minnä. Ma anna hendä sinnule, Muul õnsat otša
anna. Ma loda kohhalt sinno pääl, Sa awwitat iks
häddän tääl Meid, Ke so päle lootwa.

6. Ma anna Jssand sinnule Mo henge kohhalt
ärrä. Oh! tulle abbis minnule, So waimo mulle
jätta. Kui ennämb ei woi kõnnelda, Sis minno puh-
kust kule sa, So nimme perräst, amen!

115. Weil nichts gewissers ist als sterben.

Wiis. Kes Jummalat ni lassep tetta.

Et wiinne tund saap ligil kätte: Sis saap kõrd pea
mulle ka. Ma wõtta ka sis aigsast ette, Mo otša
päle mõttelda; Et enne surma kole ma, Sis ei woi
surm mo hukkoda.

2. Ei olle minno jowun mitte, Et ma wois kool-
da õnsaste; Sis tahha targalikkult tettä, Et kõrda
lääs mo koolminne. Ma nõuwa perrän seddä meest,
Ke annap õnsat tunnikest.

3. Se om mo Jssand Jesus essi, Ke omma ello
minno eest Om ärräandnu surma sisse Nink minno

Surmast ärräpäst, Se jowwap anda hölpaste, Et minna kole önsaste.

4. O Jesus! mötle sis mo päle Nink' anna om nast heldusfest, Et hendä hoija iks so pole Nink' armo östi sinno käest; Et muijale ei mötleke Kui sinno päle ennege.

5. Mul anna aigsast pattust käända, Et neid ei ennämb' armaste, Nink' woi so kälge ussun jada, Ja oppi koolma öigede, Kui eggal silmä pitgmussel Mo surma päle mötle tääl.

6. Ma anna Jesand sinno kääte Mo henge, Kumb so ommandus; Oh ärrä lasse teddä mitte Salt sada ärrä lahutus; Ent wöita teddä wimäre So manni ülles tawaha!

116. Herr Jesu Christ meines Lebens Licht.

Wiis. O Jesu! Jummal innimen.

Mo ello, walgus Jesus Krist, Mo totus ja mo rööm nink' lust Ma palle sinno söämeft, Et pästas minno hengefest.

2. Mo een ütš tee, Kumb kawwa mul So pole Paradii ääl, Kun om mo öige perris ma, Mo häste siinä juhata!

3. Mo heng se tee pääl rammoto, Ja ihho öige jowweto; Seperräst minna palle so, Et essä sinnä sadas mo.

4. So pühhä kammatussega, Mo surma wallun Finnita; So werre hega kostota, Et häste eddesi ma sa.

5. Ne käämble, witsa nink' fik piin Mes ollet kanzatani sin, So tiggo, orjawitsa kroon Se olgo surman minno rööm!

6. Se

6. Se sappi jooſ so jannun ſääł Mo koſotago ſurman tääł. So ohho-hääł se tulgo hääs, Nink hoitko minno pörgo eest.

7. Ne hawa, kumma sulle ſiin Om ſanu, armas Jeſuken! Ne jäge mulle aſſemes Kun rahho löwwa iggawes.

8. Kui mo keel ei woi kōnnelda Las Waim mo ſiſſen heikada; Mo henge taima juhata, Kui minno ſilmä pimmeda,

9. Mo wiimſel päiwal ärräta So häle kääle ſäe ka, Et mo se kange kohto hääł, Es woisse hirmota da ſääł.

10. Sis minno ihho waſtes te, Et paiftas kui päiw ſelgede, Nink ſaas so ihho ſaarnates, Englide kletſin iggawes.

11. Mes rööm ſaap ſääł mul ollema Kui minna kük ſääł kätte ſa, Nink näe iks wallituidega So palge ſelguſt löpmata?

Iggawätseft Ellust.

117. Der Bräutigam wird bald kommen.

Wiss. Mes murret ſüddä kannap.

Söigmees ſaap omni ſaja Küt kutsma uſſinaſt; O! armas Jummal hoija Meid pattun mag gamast; Oh! et meil ikkes pallas Se öli-lühter tääł, Nink ke ſiin ſeni makkas, Nüüd ülles wirgus weel.

2. Sääł ſame römun nättä Me Onniſteggjat, Ke läbbi ſurma häddä Meil taima riki ſaat; Sääł nä-me kük uſſjid, Meid kannatajid ka, Proweete nink Apoſtli, Kik hulka koggona.

3. Ne

3. Me sawa wasta tõtma Meil wäega armsaste,
Meid omma seltsi wõtma Kui welle kunnake; Nink
oh! kui kalli põlwen Me saäl sis wäeme, Kui pühhä
henge seltsin Saäl ikkes elläme.

4. Sis saap meid hõlma wõtma Me Jssand
Jesús Krist Meil auwo-kroni andma Nink satma ar-
molist, Et perrändada same Se taiwa auwustust
Nink jätmäta saäl näeme Suurt henge rõmustust.

5. Meid wijas paradisi Kumb om saäl üllewän,
Kun kif ne pühhä Engli Jks Jssä orjama; Saäl
om kif rõõm nink õnsus, Saäl om se ello-kairo, Kust
Jssä arm nink heldus Keep wastfest eggapäiw.

6. Saäl kulus armsit laulu Nink kuttust lõpmäta,
Mõs sulle, kallis Jesu! Saäl antas rõmoga Kif
Engli pühhidega Me laulwa ütten koon: O! pühha,
pühha, pühhä Om Jummal nink se woon.

7. Ni saap meid Jummal päästma Gest häddäst
tärowäste, Nink omma riki tõstma, Kun rõõm nink
melehä. Kif wallo, oht, nink murre, Kif tõbbi
willitus Om jänu meije perrä Nink lõpnu iggäwes.

Hommungutse Laulo.

118. Dank sey Gott in der Höhe.

Wiis. Ma tahha sinno kittä.

Mu olgo Jummalalle Nüüd warra hommungut,
Ma tõsie terwelt jälle, Ta armun unne alt;
D o olli kinni karnu Se pimmedus nink õ; Ent Jum-
mal om mo hoidnu, Nink mo eest walwanu.

2. D

2. O Israeli kaitaja! Ma palle sõamest, Sa tah-
has täamba hoida Mo ihho hengekest. Me terkut,
koli, maju, Kik meije üllembid; Las sinno warjun
jaja Sel kurjal ajal nüüd.

3. Oh! hoija meile armust So sõnna puhtaste
Nink kelä wõrast oppust, So aumo sures te; Et meije
ütten waimun Wois ommarsidega Jks kitta ütten
nouwun So ninne lõpmäta.

4. Meil anna ihho toidust Nink rahho terwust ka,
Ja rõõmsat meeld nink moistust; Et woissim elläda,
Kui risti rahwal sünnis, Siin eggan saissussen Nink
meil sis temmast olles Hääd rahho sõamen.

5. Oh! anna meil sa õnne, Et meije õiget teed,
So kääsu perrä, kääme, Ja teme omma tööd, Kik
sinno peljussen, Ni kui se sulle rõmus, Nink meile
hennel tullus, Wois minnä ikkes siin.

6. Me ollem nõrga wõsso, Sa Jesus wina pu,
Kun kaswame kui ossa Nink suggu kanname. Las
meid so sisse jädä Nink kaswada iks weel, Las so hä
waim meid saata, Kik tetta auwus sul.

119 Erschein du Morgensterne.

Wiis. O wagga Jummal ke.

Hend näüta Hao-täht? Sa päiw o paista mulle!
Sa õige walgustus, Mo Jesus jä nink ellä Mo
sõamen nink te, So armo tullega, Mo sõänd palla-
was Nink wastses koggona!

2. So tõtte waimoga Te et ma puhhas olles, Nink
et kik minno tö So peljussen iks sünnis. Las mo iks
kaeda So päle Jesus Krist; Ni kui sul melehä Saap
minno käämissest.

3. So sissen arma mul Jks kääwä nink kik tetta,
Las kurri, kääwal nouw Siin minnust, kigin, jädä.
Mo

Mo sinno filmi een Rät pitte sada sa, Et sinno perrä
kää, Ni kui een lähät sa.

4. Te, et ma jättäs Eik Nink sinno melen peäs,
Ja sinno walgusen Ma ikkes ilman kōnnis. Mo
kōrmu wallal te, Et panne tähhele So hääd, kumb
kutsup mo Sest ilmaast sinnule.

120. In dieser Morgen: Stund will ich

Wiss. Mes ollet sinna armas Jesus.

Ma kittä sinno, minno Jesand Jummal! Mo Esä
saken! sel hommungutsel tuunil Se armo eest
mes sa mul ikkes tennu Ma kittä sinno!

2. Sa ollet minno walge ette tonu Nink ristmissen
so latses sunnitanu, Sa wōttit minnust, omma Poja
läbbi, Kik pattu häbbi.

3. Sa ollet mulle andnu omma Waimo, Re op-
petay mo sinno tee pääl kääma, Et üsündä ma sinno
päle loda, Sult abbi oda.

4. Sa ollet minno ni kui Esä toitnu Nink omma
armo mulle ikkes näünu, Nink ollet mul, kui willits
sus om oinu, Jēs abbis tulnu.

5. Sa ollet nüüd ka omme engliskeissi Mul tām-
ba öse kaitsejis andnu essi, Et ütšik häddä mo ei olle put-
nu; Ni ollet hoidnu.

6. O Jesand! minno meel, mo su nink süddä
Jēs kikko so suurt armo wässimata. Oh! näüta mul
ka se man kanget abbi, So Waimo läbbi.

7. Ma palle, sada mo weel eddispäide Nink
wōtta minno ka nüüd tām-
ba hoida; Et kurrat mulle
es wois lahjo tetta, Nink minno petta,

8. Te

8. Te et ma olle ni kui uskjal sinnis Nink kural pattu himmul maad es annas; Ent wãrã ärrã kif, nink ikkes ellã So mele perrã.

9. Oh! Issand, wõtta sinna omma hoosde Mo ihho, henge, sõpra, sugguleissi. Mes ollet wõtnu armust mulle anda, Wois sa ka hõida!

10. Las meije illembid hãån nõumun ellã, Nink rahho, õnne meije maal ka olla; Et meije põlw sijn õnnelik wois olla Nink ikkes jãdã.

11. Mul anna tãmba sinno wãkke tutta, Et ma wois omma tõõd se lãbbi terta, Nink mulle kif wois hãste kõrda minnã, Ja kaswus tulla.

12. Ma palle wiimselt sult weel sebdã armo, Et sadas mulle wiimsen tunnin rõmo; Et Jesu surma pãal ma õnsast kole, Nink taima tulle.

121. Auf Seel und danke dem Herren.

Wiis. Se armsa päiwã paistminne.

Mo heng! o anna sõãnest Nüüd tenno Issandalle, Se selge päiwã walge eest, Kumb paistap sulle jälle, Ja muido fige eest, Mes Issã armo kãest, Hãäd sanu sulle õse rohkeste, Kui ta kif hõidnu heldeste.

2. O Jummal! ei ma jowwake Joht kirtã sinno armo, Sa annit hengust ihhule, Nink hengele ka rahho. Ei woi kül ütelda Kui paljo se eest ma Sul wõlgo olle, armas Esfaken! Ke ollet suur so helduksen.

3. Mo abbimees nink kange paas Ma kirtã sinno heldust, Kumb fige sinno laste hãas Nõus eggã aiwa wastsest.

wastfest. Ma tennä söämest Et sa ni kangedast. So engli läbbi armoga Mo hoidnu ommarsidega.

4. O armas Jummal awwita, Et minna tāmba ellä Mi kui jo wölgo olle ma; Et kif mo tö wois minnä. So nimme kitrusses Mo henge önsusses Ka lähemä balle orjusses Kif armo läbbi süggines.

5. Oh hoija minno kige eest, Mes ihho, henge waiwap; Se wasta anna armolist Mes meil hääd öñne satap. Kif kahjo kånä meist Tuld, nälga, södä damist. Kui lähätat meil willitsust, Sis anna sa ka kannarust.

6. Hääl meel wasta wötta ma Mes tahhat päle panna. Sa voit kif häädä löppeta Nink jälle römo anda. So helde essa-meel Jääp ikkes minno pool; Ehk sa ka wahhest minno karristat, Sis se man mo ka armastat.

7. Nüüd jätta kif so holele Mo henge ihho, ello. Se ni kui sinno melehä, Ma anna hendä sulle. Maad, linu, saissussi Sa hoija armsaste, So söñna sakramenti ka, Nink las meid öñsast elläda.

8. Mo kallis Önnisteggija So jalgu umbre wötta. Et sa mo omma armoga Wois ilman öñnistada. Sis tulle söda sa Mo omma söñnaga Nink joda minno hengekest So kalli armo rõhkusfest.

9. Se päle wötta rõmsast nüüd Ma omma tödd kif tetta. So Waim mo saatko taesast teed Seni kui sa so nättä Sääl paradisiin ma, Se pühhä selts figa; Sis om kif häste allustet, Nink ka kif häste löppetet.

Uddangutse Paulo.

122. Wiis. Niid Jummalale auwustus.

Se selge päiw läts ärrä meist Nink temmä walgus
siist; Weel soämen üts selgus näüs, Se om se
Jesus Krist. ∴

2. Sa ollet, kall's Jesuken! Mo selgemb wal-
gustus; So walgus teep mo soämen Kit häste sel-
gedas. ∴

3. Kuis se woip olla pimmedan Kun selgest pais-
stat sa? Käl selge kif om sinno man; Ei so päiw
alla lä. ∴

4. Oh! wotta omma hõlma mo, Kun rahhun
hengä ma; So engliskeissi lähhäta, Sis jä ma
kahjota. ∴

5. So hõlman minna uinota Nink soga ärräta;
So man mo hoija jätmäta; Ei ma sis hukka lä. ∴

pool päiwä laul.

123. Ein Tag dem andern folget nach.

Wiis. Mo pöigmees Jõsand Jesus.

Ni läwa meije päiwa tääl, Üts lõppep iks weel töis-
se pääl. Üts näddäl töisse perrä läap; Ni kui
ta se niid otsa saap.

2. Nu sulle Jummal süddämeest, Et ollet hoidnu
hädä eest, So engli läbbi, armoga; Sest jäi ma
seni kahjota.

3. Kui hääd meist tettu|middäke; Sis om se
sinno armo, tö. Sa annit raimmo, joudo meil;
Sest olgo au nink kittus sul.

3

4. Wes

4. Mes kurja meist om tallitet, Sa Jesand! anna endis nüüd Nink eddispäide arowita, Iks sinno peljus ellada.

5. Las meid iks melen piddada, Et tullep meile minnema Siist ilmaft sinnä taiwaha, Et me iks walmi ollesse.

6. Nink kui sin meije päiwä fik Meil omma möda lännu nüüd, Ja meije waiw om löppetet: Sis saima rõmo sada meid.

7. Ei ennämb päiw sääl alla lä, Sääl eesti ollet walgus sa. Sis meid fik sinnä arowita, Sääl kittä me so otjata.

Pitse Laul.

124. O Gott wie schrecklich ist dein Grim.

Wils. O Jesu Zummal innimin.

S Zummal! kuis sa hirmotat? Nüüd sinna pilwin tähhendat, So kange pitse hälega, Kui hirtisast jowwat nuhhelda.

2. Me waise iminüsse tääl? Kuis heitinu om meije meel! Sa Jesand, ni meid heiditat, Kui sinna tais wast mürristat.

3. Se ma, kumb muido liikmata Se wärrisep ni peljoga, So löötsmist mäe pelgäwa, So wiikka eest fik heljowa.

4. So kange kae rammoga Sa heidat, sure hirmoga, Nüüd wälki talli bajale; Sest meije waise pelgäme.

5. So

5. So helde Jummal ütfinda Me häddan appi-
heikame; So Poja perräst hallesta Nink meijega weel
kannata.

6. Sul om jo dige essa, meel; Sis kae armun
meije pääl, Nink känä omma uuhelust nüüd, Me
kahhitseme omma süüd.

7. Et tulli, wälk ei pallota, Sa ütfind jowwat
tallita; Et pikne mahha meid ei lö, Dat pohhas
sinno armo, tö.

8. Oh! katta omma kääga Me ello nink kil koga
gona; Me wilja hoija armolift, Me Jesand! fige
kahjo eest.

9. Suur om jo sinno nduur nink joud, Mes tah-
hat sünnip seddamaid, Kui ütte sonna ütlet sa; Sis
om meil abbi walmis ka.

10. Sis tõrta abbis, Jesand sa! Et hädda löp-
pes ruttoga; Sis meije se eest kittäme So, kallis Jes-
sand! rõõmsaste.

Ma Siggiduse perräst.

125. Du gütiger und frommer Gott:

Wiis. O Jesu Jummal innimin.

Sis armas Jummal ollet sa, Kenk heldus om äms-
otsata; Sest tulleme sul palwele; Oh! kule
meid nüüd heldeste.

2. Maad ollet ahwärdanu sa, Et peap jama
sugguta; Sest et me pattu teniwa So nuhtlust, kal-
list aiga ka.

3. O

3. O Jeesand! näüta armo nüüd, Nink anna andis meije süüd. Meid meije häddän arowita, Sest meije lotus ollet sa.

4. Oh! arwa ülles omma lät, Nink kasta sedda kuiwa maad. Sa voit sääl sata peake, Kun enne es näü middäke.

5. Me põldo enne kostota So pilwi armsa wih maga; Kui ma meit pehmes, puttes saap, Kii sis ka willi kōrda läap.

6. Mi Jeesand heldest õnnista Nüüd seddä aastat wiijaga. Te sõnus fik, mes ellap tääl, Kik silmä lootwa sinno pääl.

7. O! wäkkew Jummal kule sa, Nink peä ülles armoga, Mes ollet tonu ilma pääl; Sis kittäme so siin nink sääl.

Reisi Laul.

126. In Gottes Namen fahren wir.

Wiis. O Jesus Jummal innimin.

Jummalala nimmet ligume, Tääl armo, abbi odame, Me Essa heldus hoitko ka Meid tamba ihho hengega.

2. Meil olgo Jesus seltsimees, Ke tee pääl meije mannu jääs, Nink hoijas kige kurja eest, Nink mes ta sõnna wasta lääs.

3. O pühhä Waim meid juhata, Jä meije man so abbiga; Meid pästa häddäst sinno hool, Meid saatko häste kōddo pool.

☪ ☪ ☪

Register ehk Juhataja.

A				
Anna, Issand! sebdá usku	79	Kuis ma kül tennáda,		111
Armas Jeesus, Armasaja?	22	Kuulge ristiniimisse!		115
Armas süddá mötle sa	3	L.		
Au kittus Jummalalle,	40	Lasse omma armo walgus		88
Au olgo Jummalalle	124	Laulke Issandalle		119
Auu Jummalalle! Jeesus	21	M.		
Auu olgo meije Jummalal	12	Ma anna Issand rõmoga		105
E.		Ma kittá Issand sinno		112
Et wiimne tund saap figil	121	Ma kittá sinno, minno		126
S.		Mo meel nink süddá		30
Halleluja me Jummalal	110	Ma palle, armas Jesuken		22
Ha sel, se õigeste iks püwvap	67	Ma tahha figest hengeit,		100
Hend náuta Hao-táht!	125	Ma waine kurblik pattane		70
J.		Máárne huffatus, o Jesu!		68
Jesu! sinno pühhá hawa	25	Mötle ikkes inniminne		57
Jeesus helde henge karjus!	14	Me tenname so, Jeesus K.		26
Jeesus lasse kórda minná	13	Mes minna hendá waiwa		103
Jeesus minno ello-látte	24	Mes sa hommenes mo		55
Jeesus om mo ainus ello	15	Mo armas Jesuken! Las		98
Issand! hoija minno ello	91	Mo ello, walgus Jeesus K.		122
Issand olgo kittetu	113	Mo heng! kif murret heidá		108
Jummal nimmel ligume	132	Mo heng! o anna sõamest		127
Jummal! anna, et ma játtá	59	Mo heng, o Issand kttap		42
Jummal teep kif háste	54	Mo Jesuken sa ello-leib		61
K.		Mo Jeesus wöttap pattatse		47
Kallis woon sa kannit esfi	17	Mo Jummal anna mulle		66
Ke tahhap Taiwan õnsas	82	Mo Lojanink mo Ello-W.		90
Kes om kül aumus liggi tulla	85	Mo waisus asap minno		96
Kas suremb arm ka weel woips	1	N.		
Kige ilma õnnistus	4	Ni kut mo Jummal		104
Kif om nüüd arrátáubetu!	27	Ni láwa meije páiwa táál,		129
Kif se illo ilma páál	53	Nüüd Issandalle awwafe		6
Kif se tarkus mahha jágo	115	Nüüd õnnistama nakkap		41
Kif tšap Jummal háste	103	Nüüd olle minna pohia		76
Kui sa püwvat tutta sada	18	Nüüd om se hengamisse-p.		58
		Nüüd toge kttust Issandal		20

O.

O armas kallts Jesus! 20
 O Essä surest heiduffest 72
 Onnitteggja! Omnia 107
 O helde Jssand Jesus 46
 O Jesu römustaja 62
 O! Jesuken mo ello, 63
 O Jesus! hallesta 89
 O Jesus Krist! sa ollet tööst 34
 O Jesus! kumma armastus 11
 O Jesus melje pá, 99
 O Jesus minno ello! 81
 O Jssand Jesus Krist 77
 O Jssand! suur om sinno 118
 O Jummal Essä! Voig ninf 60
 O Jummal Jssä! ilma losa 38
 O Jummal, ke sa soameit 43
 O Jummal! kuis sa hirmot. 130
 O Jummal! minna tahha 14
 O kige kallimb warra, 95
 O! kui muust ma ilma iáás 94
 O lábhüne Mo Jesuke! 97
 O sa minno süddá! 113
 O Walwke ristinnutimisse 87
 Oh árdne, Mo hengeke 74
 Oh! andke innimisse 5
 Oh! anna Jesus Krist 102
 Oh Jesu mo armo ninf 106
 Oh! Jummal anna armo 80
 Oh! Jummal kuis siin ilma 65
 Oh! kui kaunis, armas se 101
 Oh kuis omma ne ni ónsa 117
 Oh mis rómo-ello, 109
 Oh! taiwa turwikenne, 36
 Oh! tulge hulgan pattatse 73

Oh! mötke ógebe 78
 Olle rahhul minno süddá, 105

P.

Pattane! ó árrámótle 45
 Póigamees saap omni sasa 123
 Pühhá Waim. Sa kóрге 37

R.

Riili kullen poov mo armas, 16

S.

Sa Jss i ollet meile kástnu, 84
 Sa kánnalik, Jesus Krist! 26
 Sa kige kallimb úllemb há! 95
 Sa ollet, Jssand Jesus Krist! 28
 Se Adami suur eestus 69
 Se óige arm ei salli seddá 93
 Se seige páiw lats árrá m. 29
 Sel páiwál meije mötleme, 33
 So ello kául, o Jesu! 83
 So waimo, Essä! lábháta, 35
 Süddá peáp rómustama 8
 Surm, kus om sinna astta 29
 Suur tenno olgo soameit 10

T.

Taiwas, merri tur! Lint ma 52
 Tenno olgo Jummalal, 5
 Tühhi ilma-himmustus! 98

U.

Uts armas Jummal ollet sa, 131
 Uts waine waggel olle ma 120

W.

Weel móttap wasta pattat s. 49
 Wiinne áig om liggi náttá 7
 Wóttá Jssandat núüd kitta 31
 Wóimust sanu.: om núüd 32

Deutsches

Deutsches Register.

A.		
Ach Gott gib du uns deine G. 80	Halleluja Lob, Preis u. Ehr 110	
Ach mein Jesu welch Verb. 68	Herr Jesu Christ mein Leben 81	
Auf diesen Tag bedenken wir 33	Herr J. E. meines Lebens L. 122	
Auf Seel und danke dem H. 127	Herr Jesu meine Ruh 98	
D.		
Dank sey Gott in der Höhe 124	Heut ist des Herren Ruhetag 58	
Der am Kreuz ist meine Liebe 16	Hilf Gott wie ged's doch 65	
Der Bräutigam wird bald 123	Hilf Herr Jesu laß gelingen 13	
Der du Herr Jesu Ruh und 28	Himmel, Erde, Luft u. Meer 52	
Dich bitt ich trautes Jesulein 22	Holdes Lamm so trägest du 17	
Die Liebe leidet nicht Gesell. 93	J.	
Du gütiger und frommer G. 131	Ich armer Sünder komm zu 70	
Hü Lebens Trost Herr Jesu 61	Ich habe nun den Grund 76	
Durch Adams Fall und 69	Jesu deine heilige Wunden 25	
Du unbegreiflich höchstes G. 95	Jesu meines Lebens Leben 24	
E.		
Ein Tag dem andern folget 129	Jesu frommer Menschen 14	
Ein Würmlein bin ich arm 120	Jesu ist mein Heil u. Leben 15	
Erschehn du Morgensterne 125	Ihr armen Sünder kommt 73	
Es sind schon die letzten Zeiten 7	In dieser Morgenstund 126	
F.		
Frohlich soll mein Herze spring. 8	In Gottes Namen fahren 132	
G.		
Geduldigs Lämlein J. E. 26	K.	
Gott der wird's wohl machen 54	Keine Schönheit hat die W. 55	
Gott lob mein Jesus macht 21	Komm, komm o Himmels L. 36	
Gott mein Vater laß mich 59	Kommt ihr Menschen laßt 115	
Gott sey Dank in aller Welt 4	L.	
Gott sey gelobt mit Freuden 40	Lasset uns den Herren preis. 31	
Gott Vater der du alle Dinge 38	Liebes Herz bedenke doch 3	
Gott Vater sende deinen G. 35	Lobet den Herrn ihr Heiden 20	
Gott Vater Sohn u. H. G. 60	M.	
Gott weiß es alles wohl zu 103	Macht doch die Thür die L. 6	
H.		
Hab herzlich Lob, hab ewig 10	Mein Gott ach lehre mich 66	
	Mein Heiland nimm die 47	
	Mein Seel o Herr muß lob. 42	
	Meine Armuth macht mich 90	
	Mit Ernst ihr Menschenkind. 3	
	N.	
	Nun ist es alles wohl gemacht 27	

O.

O! der alles hätt verloren 94
 O du Liebe meiner Liebe 22
 O Gott der du aus Herzensg. 43
 O Gott mein Schöpfer edler 90
 O Gott wie schrecklich ist 130
 O Jesu meine Wonne 62
 O Jesus Christ der du mir 34
 O Tod, wo ist dein Stachel 29
 O Vater der Barmherzigk. 72
 O wie selig sind die Seelen 117

S.

Schaz über alle Schätze 95
 Schlitte deines Lichtes Str. 88
 Sieh wie lieblich und wie 101
 Singt dem Herren singet 119
 Strahl der Gottheit, Kraft 37

V.

Versuchet euch doch selbst 78
 W.

Wach auf mein Herz die 30
 Wachtet auf ihr faulen Ehr. 87
 Warum willst du doch für 55
 Was kan ich doch für Dank 111
 Weg mein Herz mit den G. 45
 Weg mit allem was da sch. 115
 Weil nichts gewissers ist als 121
 Wer im Herzen will erfahr. 18
 Wer ist wohl würdig sich zu 85
 Wie Gott mich führt, so will 104
 Wir danken dir Herr J. E. 26
 Wirf alle Sorgen hinter 108

Essituste Parrandaminne.

No. 26	Wersin	2	laua:	So	hawu
— 27	—	—	12	—	Agawest
— 38	—	—	9	—	Sul olgo Kittus süb:
— 42	—	—	4	—	So Arm o Jssand!
— 45	—	—	2	—	Ieppitet
— 47	—	—	6	—	Ne Jssast, taiwan, se la saap
— 49	—	—	7	—	rosi-lilli
— 54	—	—	1	—	et ma
— 56	—	—	3	—	Se falli assa wasta
— 60	—	—	5	—	jäus tötten
— 61	—	—	6	—	So Jüngril
— 63	—	—	8	—	Ne hawa
— 80	—	—	6	—	Wink näuta
— 95	—	—	5	—	Wo päiw

of the nature of

